

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ΄

Πέμπτη 27 Αυγούστου 2009 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ανακοινώνονται οι συνεδριάσεις των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, σελ.2229

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.2222
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.2224

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης», σελ.2230

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΒΛΑΤΗΣ Ι.,	σελ.2242
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ.,	σελ.2236
ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ.,	σελ.2238
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν.,	σελ.2252
ΖΩΗΣ Χ.,	σελ.2236,2252
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν.,	σελ.2237
ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ Α.,	σελ.2240
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,	σελ.2230
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ.,	σελ.2241
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι.,	σελ.2241
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.2248
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ.2246,2248
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.2239,2243,2247
ΡΗΓΑΣ Π.,	σελ.2232,2233
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.2251
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ.2233
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ.2234,2236
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ.2249

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ'

Πέμπτη 27 Αυγούστου 2009 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 27 Αυγούστου 2009, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Συμεών Κεδίκογλου, Βουλευτή Ευβοίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συν/σμών Επαρχίας Αλμυρού Νομού Μαγνησίας ζητεί αποζημίωση για τα σιτηρά του 2007 λόγω ξηρασίας στο Νομό Μαγνησίας.

2) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ Αγίου Γεωργίου Νηλείας και ο Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Γατζέας Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ διαμαρτύρονται για την κατάργηση της στάθμευσης του τρένου του Πηλίου στο Σταθμό της Γατζέας.

3) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών Κοζάνης - Σεργίων ζητεί οικονομική στήριξη για τη ζημιά στη καλλιέργεια σιτηρών του Νομού Κοζάνης λόγω έντονων βροχοπτώσεων στις αρχές Ιουνίου.

4) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΙΚΑ Δήμου Κανβουνίων Νομού Κοζάνης διαμαρτύρεται γιατί το ΙΚΑ έκοψε το οικογενειακό επίδομα από συνταξιούχους του ΙΚΑ, που οι γυναίκες τους είναι ασφαλισμένες στον ΟΓΑ.

5) Οι Βουλευτές Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ και Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά, η Πανελλήνια Ένωση Αμμοβολιστών - Καθαριστών, το Σωματείο Ηλεκτρολόγων Πλοίων και το Σωματείο Ναυπηγοεπισκευαστών ζητούν να δημιουργηθεί μηχανισμός επανελέγχου του GAS FREE κ.λπ..

6) Οι Βουλευτές Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ και

Β' Πειραιώς κ. ΒΑΡΒΑΡΑ (ΒΕΡΑ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δημότες Δραπετσώνας Νομού Αττικής διαμαρτύρονται για την απόφαση της Δημαρχιακής Επιτροπής και του Δημοτικού Συμβουλίου να προσκυρωθεί τμήμα διαμορφωμένης πλατείας του δήμου σε γειτονικές ιδιοκτησίες.

7) Οι Βουλευτές, Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ και Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι κάτοικοι Αλεπούς Δήμου Κέρκυρας διαμαρτύρονται για την ανέγερση τεράστιου βιομηχανικού κτηρίου στον οικισμό τους.

8) Οι Βουλευτές, Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ, Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τοπικό Συμβούλιο Πεταλείας Δήμου Θιναλίων Νομού Κέρκυρας ζητεί να απομακρυνθεί η κεραία του ΟΤΕ από τον οικισμό και να αντικατασταθεί με υπόγεια καλώδια.

9) Οι Βουλευτές, Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ» Αγίου Γεωργίου Νηλείας και ο Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Γατζέας Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ διαμαρτύρονται για την κατάργηση της στάθμευσης του τρένου του Πηλίου στο Σταθμό της Γατζέας.

10) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΕΥΘΑΛΙΑ (ΛΙΛΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ και Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι συμμετέχοντες στο συνέδριο Multum in Parvo Σίκινος Ν. Κυκλάδων ζητούν τη διάσωση και συντήρηση του μνημείου Επισκοπής στη Σίκινο.

11) Οι Βουλευτές, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Φιλιατών Νομού Μεσσηνίας διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό των αγροτών που έχουν εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας από τις επιδοτήσεις κ.λπ..

12) Οι Βουλευτές, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Πηλίου - Β. Σποράδων Νομού Μαγνησίας διαμαρτύρεται για τη μείωση του ποιοτικού παρακρατήματος για την εσοδεία ελαιών 2007-2008

13) Οι Βουλευτές, Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Σερφίου ζητεί τη κάλυψη των κενών ιατρικών θέσεων του Πολυδύναμου Περιφερειακού Ιατρείου Σερφίου.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Προαστίου Πατρών ζητεί την άμεση επίλυση του θέματος της φωτεινής σηματοδότησης στην Πανεπιστημίου και Διγενή Ακρίτα στο Προάστιο Πατρών.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ρίου Νομού Αχαΐας ζητεί την ανανέωση του προγράμματος Μερικής Απασχόλησης στα άτομα που απασχολούνται στο δήμο του.

16) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κολυμβαρίου Χανίων ζητεί την κατασκευή αγροτικών έργων στην περιοχή του κ.λπ..

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας-Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί τη ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης κ.λπ..

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί την άμεση απόδοση των πιστώσεων για την κατασκευή του αεροσταθμού της Σητείας.

19) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Βόλου ζητεί να γίνουν έργα εκσυγχρονισμού στον ΟΣΕ κ.λπ.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ιεράπετρας ζητεί την έγκριση αίτησης που έχει υποβάλει στον ΟΠΑΠ για συμμετοχή στο πρόγραμμα χορηγιών ΕΚΕ.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί την επίσπευση της κατασκευής έργων της παράκαμψης Μαλίων και της περιοχής Ξελιναρίου.

22) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διοικητής, οι γιατροί και οι εργαζόμενοι του Γενικού Νοσοκομείου Χίου Σκυλίτσειο ζητούν την αποπεράτωση της Νέας Πτέρυγας του Νοσοκομείου κ.λπ..

23) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σολυγείας Νομού Κορινθίας ζητεί να παραμείνει το επάγγελμα του ρητινοσυλλέκτη στη νέα λίστα των Βαρέων και Ανθυγιεινών επαγγελμάτων του ΙΚΑ.

24) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Στυμφαλίας Νομού Κορινθίας ζητεί την εξεύρεση λύσης που να διασφαλίζει μακροπρόθεσμα τα υδάτινα αποθέματα της λίμνης Στυμφαλίας κ.λπ.

25) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις Ιχθυοκαλλιέργειας του Νομού Κορινθίας ζητούν την άμεση χρηματοδότηση, σε μορφή δανείου με εγγύηση του δημοσίου, των επιχειρήσεών τους.

26) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού ζητεί τον ορισμό

του μέλους ΔΕΠ καθώς και του αναπληρωτή της Επιτροπής Αξιολόγησης και Ελέγχου Κολλεγίων να γίνεται μετά από κοινή απόφαση της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ και της Συνόδου Πρυτάνεων.

27) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού ζητεί την απόσυρση του άρθρου 10 του ν.3696/2008 κ.λπ..

28) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία του Δικτύου ΕΠΙΒΑΤΗΣ διαμαρτύρεται για την κατάργηση του σιδηροδρόμου στα δύο τρίτα της χώρας.

29) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Διπλωματούχων και Πτυχιούχων Μηχανικών ΟΣΕ διαμαρτύρεται για το κλείσιμο των σιδηροδρόμων.

30) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί χρηματοδότηση προκειμένου ο δήμος του να προβεί στην υλοποίηση τεσσάρων σημαντικών έργων.

31) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή Σωματείων Εργαζομένων σε Βρεφονηπιακούς Σταθμούς των Δήμων Κοζάνης ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στα μέλη της κ.λπ..

32) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας-Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας ζητεί τη ρύθμιση θεμάτων του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

33) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκοπέλου Νομού Μαγνησίας ζητεί την έγκριση των έργων για την ασφαλτόστρωση διαφόρων οδών του νησιού.

34) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Επιτροπή Δωδεκανήσου-Βενετόκλειο Κλειστό Γυμναστήριο ζητεί επιχορήγηση για τη δημιουργία αθλητικών χώρων στη Ρόδο κ.λπ..

35) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ροδίων ζητεί την υπαγωγή των επαγγελματιών μισθώσεων στο άρθρο 1 του π.δ. 34/1995.

36) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Δωδεκανήσου ζητεί νομοθετική ρύθμιση που θα προβλέπει ότι οι μισθώσεις εντός ενεργών αρχαιολογικών οικισμών εμπίπτουν στις διατάξεις των προστατευομένων μισθώσεων.

37) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διοίκηση της 2ης Υγειονομικής Περιφέρειας Πειραιώς και Αιγαίου του Γενικού Νοσοκομείου Σύρου ζητεί την επίλυση του προβλήματος διακομιδής ασθενών προς Σύρο, Ραφήνα και Πειραιά.

38) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επαρχείο Καλύμνου ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας της Πατριάδας Εκκλησιαστικής Σχολής με τη σημερινή της μορφή κ.λπ..

39) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην έλ-

λειψη πιστώσεων για τη χορήγηση κρατικής αρωγής στους σεισμόπληκτους.

40) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου -Κέντρου Υγείας Κρεστένων ζητεί ένα τουλάχιστον ασθενοφόρο να αρχίζει και να τελειώνει τη βάρδια του στο Νοσοκομείο Κρεστένων και να σταθμεύει στους χώρους των Νοσοκομείων όταν δε βρίσκεται σε αποστολή.

41) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Καταστηματαρχών Μεσαιωνικής Πόλης Ρόδου ζητεί την ψήφιση ειδικής τροπολογίας που θα προβλέπει ότι οι μισθώσεις εντός του οριοθετημένου αρχαιολογικού χώρου της Μεσαιωνικής Πόλης Ρόδου εμπίπτουν στις διατάξεις των προστατευομένων μισθώσεων.

42) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Πύργου ζητεί να παραμείνει στο Νομό Ηλείας το Ταμείο Πρόνοιας ιδιωτικού τομέα για την εξυπηρέτηση επτά χιλιάδων ξενοδοχοϋπαλλήλων.

43) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Αμαλιάδας ζητεί τη χορήγηση τριών λυομένων αιθουσών για την κάλυψη αναγκών του πιο πάνω νοσοκομείου.

44) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να καταβληθούν οι αποζημιώσεις από την κρατικοποίηση των αστικών λεωφορείων Αθηνών το 1993 στους δικαιούχους ιδιοκτήτες.

45) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Ηλείας ζητεί παράταση κατά δύο χρόνια του χρόνου εξόφλησης των δανείων των πυρόπληκτων επιχειρήσεων.

46) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην έλλειψη αστυνόμευσης στο Δήμο Ζαχάρως.

47) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Παυλιανής Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη παραχώρηση οχήματος Ι.Χ. για την κάλυψη των αναγκών του Προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι» της Κοινότητας.

48) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Αμαλιάδας ζητεί τη διάθεση ασθενοφόρου οχήματος.

49) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων-Κηδεμόνων και ΑΜΕΑ Νομού Ηλείας ζητεί την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος του Ε.Ε.Ε.Κ. Πύργου.

50) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επίλυση προβλημάτων των κτηνοτρόφων του Νομού Ηλείας.

51) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την ένταξη των εφημερίδων που εκδίδονται δύο ή τρεις φορές την εβδομάδα στην περιφέρεια στις εβδομαδιαίες εφημερίδες.

52) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αταλάντης Φθιώτιδας ζητεί την επίλυση προβλημάτων ηλεκτροδότησης των αντλιοστασίων του δήμου του.

53) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Διαδημοτικός Σύλλογος Βό-

ρειας Φθιώτιδας ζητεί την αποζημίωση των σιτοπαραγωγών της περιοχής του που οι καλλιέργειές τους επλήγησαν από τις συνεχείς βροχοπτώσεις.

54) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δαφνουσίων Φθιώτιδας ζητεί τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του φαινομένου της πτώσης του καρπού της ελιάς.

55) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γεωργικός Συνεταιρισμός του Δ.Δ. Αργυροχωρίου του Δήμου Υπάτης ζητεί την αντιμετώπιση του φαινομένου της καρπόπτωσης των ελαιοδένδρων.

56) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός του Δ.Δ. Κόμνινας του Δήμου Μώλου ζητεί τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του φαινομένου της καρπόπτωσης των ελαιοδένδρων.

57) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γεωργικός Συνεταιρισμός του Δ.Δ. Δαμάστας του Δήμου Γοργοποτάμου ζητεί τη λήψη μέτρων αντιμετώπισης του φαινομένου της καρπόπτωσης των ελαιοδένδρων.

58) Η Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οικολογικός Πολιτιστικός Σύλλογος Χαϊδαρίου ζητεί τη βελτίωση του κυκλοφοριακού προβλήματος της Ιεράς Οδού στην περιοχή Περραιβού και τη δημιουργία ποδηλατόδρομου.

59) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου ζητεί να πληροφορηθεί για την πορεία των προγραμμάτων ΕΣΠΑ 2007-2013 που αφορούν το νομό του.

60) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σητείας Νομού Λασιθίου ζητεί να χορηγηθεί αποζημίωση στους αγρότες του δήμου του για τις ζημιές από δυσμενείς καιρικές συνθήκες στην ελαιοπαραγωγή.

61) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κουφαλίων Νομού Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται για τη δημιουργία Χώρου Υγιονομικής Ταφής βιομηχανικών αποβλήτων στον δήμο του.

62) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η 24η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Μενδενίτσας Νομού Φθιώτιδας ζητεί την αποστολή κλμακίου ώστε να διεξαχθεί έλεγχος της κατάστασης διατήρησης του μεσαιωνικού Κάστρου της Μενδενίτσας.

63) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παναγιώτης Αντωνόπουλος ζητεί να του χορηγηθεί εκ νέου άδεια οστρακοκαλλιέργειας.

64) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Κεφαλός ζητεί την αποκατάσταση των επιτυχόντων του γραπτού διαγωνισμού για το Υπουργείο Οικονομικών έτους 2002 μέσω ΑΣΕΠ.

65) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδας Διεθνών Μεταφορών ζητεί τη δραστηκή μείωση του αριθμού των χορηγούμενων αδειών ΕΔΥΜ κ.λπ..

66) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι κάτοικοι Κορησσίας Κέας Ν. Κυκλάδων διαμαρτύρονται για ενέργειες του Δήμου Κέας στην κατεύθυνση της υποβάθμισης τμήματος του οικισμού τους.

67) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ροδίων ζητεί οι επαγγελματικές μισθώσεις εντός της οριοθετημένης περιοχής της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου να συνεχίσουν να υπάγονται στο καθεστώς προστασίας των εμπορικών μισθώσεων του άρθρου 1 κ.λπ..

68) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Ομάδες Παραγωγών Εσπεριδοειδών ζητούν την αναθεώρηση της αρχικής απόφασης του ΥΠΑΑΤ κ.λπ..

69) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εκπαιδευτικοί ΔΕ και ΤΕ Κομμωτικής ζητούν να αποσυρθεί η παράγραφος 3 από την τροπολογία του νέου νομοσχεδίου Ρύθμιση θεμάτων του πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις και να μείνει ως έχει η νομοθεσία.

70) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος ζητεί τη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων για την αναγνώριση καθηγητικών σχολών .

71) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Λασιθίου Κρήτης ζητεί να μη σταματήσει η λειτουργία της Χημικής Υπηρεσίας στη Νομαρχία Αγίου Νικολάου και να αναβαθμιστεί.

72) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σαρανταπόρου Νομού Λάρισας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης στους αμπελοκαλλιεργητές του δήμου του που οι καλλιέργειες τους προσβλήθηκαν από την ασθένεια του 'Ωιδιού'.

73) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ (ΔΑΝΗΣ) ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Φλα-

μουριάς 'Ο ΠΟΔΟΣ' ζητεί τη σύνδεση του Δημοτικού Διαμερίσματος Φλαμουριάς Πέλλας με DSL.

74) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ (ΔΑΝΗΣ) ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι του ΔΔ Περίκλειας του Δήμου Εξαπλατάνου Πέλλης ζητούν την απομάκρυνση κεραίας του ΟΤΕ από την περιοχή τους.

75) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής και Δυτικής Θεσσαλίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό του από την δεκαπενταμελή Οργανωτική Επιτροπή των Μεσογειακών Αγώνων του 2013.

76) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδας ζητεί την επιμήκυνση της περιόδου χάριτος κατά δύο έτη για δάνεια που χορηγήθηκαν στα μέλη του.

77) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ενοικιαζομένων Δωματίων Διαμερισμάτων Νεάπολης Βοιών Λακωνίας ζητεί την τροποποίηση της χρήσης γης ορισμένων οικοδομικών τετραγώνων του σχεδίου πόλης Νεάπολης.

78) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός Εξωραϊστικός Σύλλογος Σωματά 'ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ' ζητεί τη σύσταση ειδικής επιτροπής για τον επαναπροσδιορισμό των αρχαιολογικών ζωνών του Υστερομινωικού Νεκροταφείου Αρμένων Ρεθύμνης.

79) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην έλλειψη ελεγκτικού μηχανισμού στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και το ΙΚΑ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2187/15/07/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ αριθμ. 6611/548/5/8/09

έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

2. Στην με αριθμό 2241/16/07/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χατζή Οσμάν Αχμέτ δόθηκε με το υπ αριθμ. 6611/552/5-8-2009

έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

3. Στην με αριθμό 2586/23/07/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ αριθμ. 6611/568 -5-8-

2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

4. Στην με αριθμό 2626/24/07/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κεγκέρογλου Βασιλείου δόθηκε με το υπ αριθμ. 6611/570 -6-8-

2009έγγραφο από τον Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ κύριε Κεδίκογλου.

Πριν προχωρήσουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Τμήμα τα εξής:

Σήμερα 27 Αυγούστου 2009 θα συνεδριάσουν οι ακόλουθες κοινοβουλευτικές επιτροπές:

Πρώτον, στις 11.00 η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, με θέμα ημερήσιας διάταξης, επεξεργασία και εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

α. «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου»

β. «Κύρωση της Συμφωνίας Οικονομικής και Τεχνολογικής Συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης».

Δεύτερον, στις 12.00 συνεδριάζει η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας με θέμα ημερήσιας διάταξης: Ακρόαση από τα μέλη της Επιτροπής, κατά τα άρθρα 43Α παράγραφος 3 και 49Α παράγραφοι 3, 4 και 5 του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 72 παράγραφος 1 του ν. 3371/2005, των προτεινομένων, από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, για το διορισμό στις θέσεις του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών, για διορισμό στις θέσεις του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) κ.κ.. Λεωνίδα Κανέλλου, Ευάγγελου Συρίγου και Μιχάλη Σακκά, αντιστοίχως.

Τρίτον, στις 13.00 συνεδριάζει η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, με θέμα ημερήσιας διάταξης την επεξεργασία και εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

α. Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (SHAPE) που αφορά τη συνεργασία του SHAPE και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC) και της Τεχνικής Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης σχετικά με την εφαρμογή του Μνημονίου Κατανόησης που αφορά στη συνεργασία μεταξύ του Ανώτατου Στρατηγείου των Στρατηγικών Δυνάμεων Ευρώπης και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC).

β. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (Supreme Headquarters Allied Power Europe/ SHAPE), σχετικά με την παροχή Υποστήριξης Φιλοξενούντος Έθνους, κατά τη διάρκεια ασκήσεων επιχειρήσεων του ΝΑΤΟ».

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρυθμίσεις θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε, στην συνεδρίασή της 30ης Ιουλίου, τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου σε τέσσερις συνεδριάσεις. Στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Τσούκαλη για τη σημερινή συζήτηση. Ομοίως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης, με επιστολή του στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα, ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γιώργο Γεωργίου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση προσπαθεί να κάνει μια τομή στη Δημόσια Διοίκηση. Το κεντρικό θέμα, το καθεστώς απασχόλησης των υπαλλήλων αορίστου χρόνου, που πρέπει να ρυθμιστεί, έχει αποτελέσει πεδίο αντιπαράθεσεων και διχογνωμιών και έχει τεθεί από τη Νέα Δημοκρατία ήδη από την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2006. Τα κόμματα όμως της Αντιπολίτευσης, φοβούμενα ίσως ότι θα άρουμε τη μονιμότητα, αποχώρησαν από τη διαδικασία.

Ήδη από το 2001 προσλαμβάνονται στη Δημόσια Διοίκηση εκτός από τους μόνιμους υπαλλήλους και υπάλληλοι αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου. Καλό θα ήταν όταν μιλάμε για Δημόσια Διοίκηση και γι' αυτούς τους ανθρώπους να είμαστε προσεκτικοί, διότι οι εγγυήσεις που έχουν αυτοί οι υπάλληλοι, τους καθιστούν ουσιαστικά μόνιμους. Όσο δύσκολο είναι να απολυθεί ένας μόνιμος, άλλο τόσο δύσκολο είναι να απολυθεί και ένας υπάλληλος αορίστου χρόνου.

Κανείς δεν είχε την πρόθεση να άρει τη μονιμότητα. Αυτή είναι στο άρθρο 103 του Συντάγματος και δεν άλλαξε με την Αναθεώρηση. Ωστόσο, αφού αναγνωρίστηκε από όλους ότι μαζί με τους μόνιμους θα υπάρχουν και υπάλληλοι αορίστου χρόνου, δεν υπήρξε καμμία πρόνοια για αυτούς.

Το ΠΑΣΟΚ, ενώ κρατούσε ομήρους τους συμβασιούχους υπαλλήλους, ποτέ δεν μερίμνησε, δρώντας αντίθετα από την Κοινοτική Οδηγία, να τους μετατρέψει σε υπαλλήλους αορίστου χρόνου, κάτι που κατάφερε η τωρινή Κυβέρνηση μόλις έξι μήνες από την ανάληψη των καθηκόντων της.

Συνολικά αυτοί οι υπάλληλοι αγγίζουν τις πενήντα πέντε χιλιάδες και απασχολούνται στην κεντρική διοίκηση, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι υπάλληλοι με εξαιρετικά προσόντα οι περισσότεροι, που δυστυχώς δεν έχουν κανένα καθήκον, εκτός από αυτά που τους αναθέτει ο εκάστοτε προϊστάμενός τους και χωρίς μάλιστα το δικαίωμα υπογραφής. Το ανθρωπινό αυτό δυναμικό διαθέτει πλούσια εμπειρία και πρέπει πλέον να αξιοποιείται καταλλήλως και στο πλαίσιο της διοικητικής ιεραρχίας. Ανάλογη άποψη έχει εκφράσει και η ΑΔΕΔΥ. Οφείλουμε λοιπόν να τους εντάξουμε στην ιεραρχία εκμεταλλευόμενοι τα προσόντα και την εμπειρία τους.

Υπάρχουν πολλοί που επιμένουν να μετατρέψουμε τη σχέση ιδιωτικού δικαίου σε σχέση δημοσίου δικαίου. Η Νέα Δημοκρατία ήδη από το 2001 επέμενε να διευκρινιστεί αυτό το θέμα με σχετική διάταξη, αλλά δεν εισακούστηκε. Το Σύνταγμα είναι σαφές. Η μονιμοποίηση απαγορεύεται και το ξέρετε όλοι.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να κάνει τη δουλειά της μέσα από αντιξοότητες και έχει μια σταθερή άποψη και ας μας κατηγορούν οι συνάδελφοι από την Αξιοματική Αντιπολίτευση ότι με την προσπάθειά μας να λύσουμε το πρόβλημα πενήντα πέντε χιλιάδων

ανθρώπων, κάνουμε ρουσφέτια μέσα στο καλοκαίρι. Το βασικό μας μέλημα είναι να αξιοποιήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, να τους δώσουμε τη δυνατότητα να προσφέρουν όσα μπορούν και να τους αξιολογήσουμε ανάλογα.

Οι υπάλληλοι αυτοί θα καλύψουν οργανικές κενές θέσεις. Δεν θα χρειάζεται πλέον να προκηρύσσουμε διαγωνισμούς για την κάλυψη θέσεων της ιεραρχίας, ενώ συγχρόνως θα αξιοποιούμε και το μόνιμο προσωπικό. Το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε δεν μας επιτρέπει να πράξουμε διαφορετικά.

Με αυτό το σχέδιο νόμου γίνεται πράξη η αξιοποίηση του προσωπικού που υπηρετεί στο δημόσιο, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού συμπεριλαμβανομένων των ανεξαρτήτων αρχών.

Το σχέδιο νόμου κινείται ιδίως προς τις εξής κατευθύνσεις. Παρέχεται κατ' αρχάς η δυνατότητα βαθμολογικής εξέλιξης αντίστοιχης με αυτή που προβλέπεται στον Υπαλληλικό Κώδικα για τους μόνιμους υπαλλήλους. Οι υπάλληλοι Α' βαθμού αποκτούν δικαίωμα για την επιλογή τους σε θέση προϊσταμένου οργανικής μονάδας επιπέδου γραφείου, τμήματος ή διεύθυνσης.

Προβλέπεται η ανάλογη εφαρμογή σειράς διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα αναφορικά με τα κρίσιμότερα ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης, αλλά και όπως επιτάσσουν οι ανάγκες της διοίκησης.

Επίσης, ρυθμίζονται λειτουργικά θέματα ανεξαρτήτων αρχών, ελεγκτικών μηχανισμών και κεντρικής και αποκεντρωμένης διοίκησης, ζητήματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, θέματα μεταναστευτικής πολιτικής, ενημέρωσης και επικοινωνίας, καθώς και ζητήματα που αφορούν την Ειδική Γραμματεία Ψηφιακού Σχεδιασμού και το Παρατηρητήριο για την Κοινωνία της Πληροφορίας.

Ειδικότερα για το προσωπικό αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης ιδιωτικού δικαίου προβλέπεται βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων σε συνάρτηση με την εκπαιδευτική βαθμίδα και με ειδική πρόβλεψη για το επιστημονικό προσωπικό. Επίσης, καθορίζεται ο χρόνος προαγωγής από βαθμό σε βαθμό, καθώς και η σύνταξη πινάκων προακτών, όπως άλλωστε συμβαίνει και για το μόνιμο προσωπικό της Δημόσιας Διοίκησης. Επισημαίνεται ότι για το προσωπικό των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των αντίστοιχων άρθρων του Κώδικα Κατάστασης δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων.

Σύμφωνα με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 για το άρθρο 103 πρέπει να προβλεφθεί ρητά και για το προσωπικό αυτό η δυνατότητα να δικαιούται πέραν των άλλων και την αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, για την οποία μέχρι σήμερα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους είχε αντίθετη άποψη.

Επίσης, επεκτείνονται τα ισχύοντα για τους μόνιμους υπαλλήλους και για το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου όσον αφορά τη δυνατότητα συμπλήρωσης τριάντα πέντε ετών συνολικής υπηρεσίας. Παράλληλα προβλέπεται ενιαία κρίση επιλογής ειδικοτήτων και προϊσταμένων οργανικών μονάδων για το μόνιμο και για το ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό.

Παράλληλα προβλέπονται θέματα αναρρωτικής άδειας προσωπικού, καθορίζεται το πειθαρχικό δίκαιο, ο τρόπος μεταφοράς προσωπικού, οι μετατάξεις από ειδικότητα σε ειδικότητα και οι μεταβατικές διατάξεις για την κατάταξη του υπηρετούντος προσωπικού.

Καταρούνται σε αυτό το σχέδιο νόμου –είναι κατά τη γνώμη μου μια σημαντική τομή– οι αναρτήσεις στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Αυτές οι αναρτήσεις είχαν ένα τεράστιο κόστος. Για παράδειγμα απαιτούσαν την εκτύπωση επτακοσίων χιλιάδων σελίδων ανά έτος και παράλληλα την έκδοση εξερχομένων εγγράφων, ταχυδρομική αποστολή των σχετικών πινάκων, αποστολή πρακτικών ανάρτησης στο ΑΣΕΠ και έλεγχο για την τήρηση των εντολών ανάρτησης, ένας γραφειοκρατικός εφιάλτης.

Πέρα απ' όλα αυτά όμως, η τήρηση των ανωτέρω διαδικασιών προκαλεί σημαντικές επιβαρύνσεις τόσο οικονομικά όσο και περιβαλλοντικά, ενώ το ποσοστό πληροφόρησης των υποψηφίων μέσα από αυτούς τους πίνακες είναι μικρότερο του 8%.

Κατά συνέπεια και με δεδομένη την εκτεταμένη χρήση του δικτύου σήμερα και του ιστοτόπου του ΑΣΕΠ, η κατάργηση των αναρτήσεων στις νομαρχίες, ύστερα από σχετικό αίτημα του ΑΣΕΠ, θα απαλλάξει τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες απ' όλες τις προαναφερθείσες επιβαρύνσεις χωρίς να θίξει τις αρχές της διαφάνειας και της δημοσιότητας.

Σ' ένα άλλο τμήμα του νομοσχεδίου, για να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη και σε βάθος διεξαγωγή των επιθεωρήσεων και ελέγχων του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, το νομοσχέδιο παρέχει τη δυνατότητα νομικής στήριξης από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή δικηγόρους του δημοσίου στους Επιθεωρητές Ελεγκτές ενώπιον των ποινικών και πολιτικών δικαστηρίων για πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Προβλέπει τη λύση λειτουργικών ζητημάτων του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, ώστε να διευκολυνθεί το επιθεωρησιακό έργο και να αναβαθμιστεί ο ρόλος και το έργο του Σώματος Επιθεωρητών. Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι ότι ο μεγάλος ασθενής και ο μεγάλος αντίπαλος όλων μας είναι ο τρόπος λειτουργίας του δημοσίου και στο πλαίσιο αυτό, το Σώμα Επιθεωρητών πρέπει να αναβαθμιστεί, πρέπει να ενισχυθεί.

Στο νομοσχέδιο προβλέπεται η αύξηση της μοριοδότησης στις προσλήψεις για τους κατοίκους των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, καθώς και επιδότηση κατοικίας προκειμένου να τονωθεί η αποκέντρωση.

Ρυθμίζονται χρόνια θέματα που αφορούν τη χορήγηση άδειας υπηρεσιακής εκπαίδευσης τμηματικά, την αύξηση της άδειας λοχείας στην περίπτωση πολύδυμης κύησης. Δίνεται η δυνατότητα στον πατέρα υπάλληλο να λαμβάνει γονική άδεια για το νεογέννητο τέκνο και το ίδιο στην περίπτωση υιοθεσίας τέκνου.

Ρυθμίζονται θέματα μετατάξεων και αποσπάσεων με την εισαγωγή ρήτρας απαγόρευσης νέας μετάταξης πριν παρέλθουν πέντε έτη από τον διορισμό ή από την προηγούμενη μετάταξη. Ρυθμίζονται θέματα υπηρεσιακής λειτουργίας του Υπουργείου Εσωτερικών και θέματα του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Προβλέπεται η δημιουργία κοινών δράσεων για την εκπαίδευση των δημοσίων υπαλλήλων του Υπουργείου Εσωτερικών και της ΑΔΕΔΥ, καθώς και αναδιάρθρωση των διευθύνσεων πρόνοιας των περιφερειών της χώρας, αφού ο τομέας της υγείας των περιφερειών έχει πάει στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Καθορίζονται οι όροι για τις αποσπάσεις προσωπικού στα περιφερειακά ταμεία ανάπτυξης που παίζουν έναν καθοριστικό ρόλο στο οικονομικό γίγνεσθαι της χώρας, προκειμένου να στελεχωθούν με έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό. Προβλέπεται η σύσταση οργανικών θέσεων μόνιμου προσωπικού στις περιφέρειες της χώρας για την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Προσδιορίζεται η τροποποίηση ληξιαρχικών διατάξεων, σχετικά με το σύμφωνο συμβίωσης, καθώς είναι ένας νέος θεσμός και τα ληξιαρχεία δεν είχαν λάβει υπ' όψιν τους στον τρόπο λειτουργίας τους τα νέα δεδομένα.

Προβλέπεται η αναγνώριση της Μήλου ως Ιεράς Νήσου προκειμένου να διασφαλιστεί ο ιδιάζων θρησκευτικός χαρακτήρας του νησιού και να προβληθούν, όπως τους αρμόζει, οι προχριστιανικές κατακόμβες.

Για τα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το παρόν σχέδιο προβλέπει ρυθμίσεις για πιλοτικές εφαρμογές απλούστευσης διαδικασιών και μείωσης διοικητικών επιβαρύνσεων για τις δημοτικές επιχειρήσεις κατά 25% ως το 2013, όπως έχει τεθεί ως στόχος από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δίνεται η δυνατότητα μίσθωσης ακινήτων εθνικών κληροδοτημάτων από νομαρχίες.

Ρυθμίζονται οι μετατάξεις υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των νομαρχιών.

Νομιμοποιούνται οι δαπάνες και η άρση καταλογισμών, προκειμένου να απαλλαχθούν τα αιρετά όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθώς και οι υπάλληλοι αυτών από τον κίνδυνο καταλογισμού σε βάρος της προσωπικής τους περιουσίας για γενόμενες δαπάνες οι οποίες απορρίφθηκαν ή πιθανολογείται να απορριφθούν από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εδώ θα

ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι υπάρχουν συγκεκριμένοι όροι που πρέπει να τηρούνται για να νομιμοποιηθούν αυτές οι δαπάνες. Θα πρέπει, για παράδειγμα, η περιφέρεια να μην τις έχει απορρίψει κατά τον έλεγχο των δαπανών αυτών.

Επίσης προβλέπει ρυθμίσεις για θεσμικά, οργανωτικά, λειτουργικά ζητήματα και ζητήματα οικονομικής διαχείρισης δήμων και κοινοτήτων και θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των τοπικών Ενώσεων Δήμων και Κοινοτήτων.

Αυξάνονται τα έξοδα παράστασης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες κατά 20% προκειμένου να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή τους στα κοινά και να γίνει ελκυστικότερη.

Προβλέπει ρυθμίσεις θεμάτων Χώρων Υγιονομικής Ταφής Απορριμμάτων, Φορέων Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων και Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης.

Με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και με γνώμονα την απλούστευση των διαδικασιών και την ταχύτερη εξυπηρέτηση των υπηκόων τρίτων χωρών θεσμοθετείται η διευκόλυνση της πρόσβασης κατόχων άδειας διαμονής στην απασχόληση και επιλύονται επιμέρους ζητήματα αδειών διαμονής. Δεδομένου των ειδικών και επειγόντων συνθηκών που έχουν δημιουργηθεί στη χώρα λόγω της κατακόρυφης αύξησης των μεταναστευτικών ροών και ιδιαίτερα της μη νόμιμης μετανάστευσης προωθείται ρύθμιση για τα Κέντρα Υποδοχής και Φιλοξενίας Μεταναστών, για την παραχώρηση δημοσίων εκτάσεων και για την ίδρυση των ανωτέρω κέντρων. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ζητήσω να ληφθεί μέριμνα για τα αντισταθμιστικά ωφελήματα των περιοχών που θα δεχθούν τα Κέντρα αυτά.

Προτείνεται η ρύθμιση θεμάτων ενημέρωσης και επικοινωνίας. Συγκεκριμένα σε ό,τι αφορά τη δαπάνη δημοσίευσης καθορίζεται ο τρόπος καταβολής των εξόδων για τις δημοσιεύσεις των διακηρύξεων των διαγωνισμών που διενεργούνται από φορείς του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και από τους ΟΤΑ και αφορούν στην εκτέλεση έργων προμηθειών υπηρεσιών.

Επιβάλλεται τέλος στα τιμολόγια διαφημιστικής δαπάνης, το οποίο θα εξασφαλίσει τους αναγκαίους πόρους που απαιτούνται για την καλύτερη λειτουργία της «Αστικής Εταιρείας Δεοντολογίας και Επικοινωνίας».

Προσδιορίζεται ο υπολογισμός δημόσιας επιχορήγησης της αεροπορικής μεταφοράς των εφημερίδων και με σκοπό την εξασφάλιση της πολυφωνίας και του πλουραλισμού στην ενημέρωση των πολιτών δίνεται η δυνατότητα συμμετοχής σε πολιτικό κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή στη διαγωνιστική διαδικασία για την χορήγηση άδειας ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας και τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού.

Ρυθμίζονται λειτουργικά και υπηρεσιακά ζητήματα της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και κρίνεται απαραίτητη η καταστροφή αρχείων του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης με σκοπό την αποσυμφόρηση και τη μείωση του κόστους τήρησής τους. Στην Επιτροπή είχαμε μια σχετική συζήτηση. Είναι μετά από αίτημα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Βέβαια καλό θα ήταν το αίτημα να είναι ομόφωνο.

Εισάγονται θέματα υπηρεσιακά και λειτουργικά της Ειδικής Γραμματείας Ψηφιακού Σχεδιασμού και Παρατηρητηρίου για την Κοινωνία της Πληροφορίας. Η θεσμική και οργανωτική θωράκιση των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και φορέων υλοποίησης για την προγραμματική περίοδο 2007-2013 αποτελεί προτεραιότητα, προκειμένου να διασφαλιστεί η κανονικότητα και η νομιμότητα στην υλοποίηση των έργων. Η εμπειρία από τις προηγούμενες περιόδους προγραμματισμού έδειξε ότι τόσο η επάρκεια πόρων όσο και ο λεπτομερής προγραμματισμός δεν εξασφαλίζουν την ομαλή αναπτυξιακή διαδικασία αν δεν συνοδεύονται από κατάλληλους μηχανισμούς διαχείρισης, υλοποίησης και ελέγχου των έργων και δράσεων. Περισσότερα θα πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση. Φυσικά εισηγόμαστε την υπερψήφιση του νομοσχεδίου. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πιστολή τη προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Χαλβατζής ορίζει ως

ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς η άποψη που διατυπώνουν ορισμένοι ότι η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση δεν πήρε το μήνυμα των ευρωεκλογών και δεν αντιδρά, δεν αξιολογούν σωστά τα πράγματα. Κάνουν λάθος. Η Κυβέρνηση πήρε το μήνυμα των ευρωεκλογών. Το ερώτημα είναι πώς το ερμήνευσε και πώς αντιδρά.

Βλέπουμε σήμερα και μ' αυτό το νομοσχέδιο τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση προσπαθεί να απαντήσει στο μήνυμα που έστειλε ο ελληνικός λαός στις πρόσφατες ευρωεκλογές. Κατά την άποψή της, το πρόβλημα είναι ότι χρειάζεται να ανοίξουμε ταχύτητα και βεβαίως να κάνουμε παρεμβάσεις σε τομείς που ίσως η Κυβέρνηση είχε μέχρι σήμερα υιοθετήσει αργότερα ρυθμούς. Και ποιοι είναι αυτοί οι τομείς; Οι τομείς αυτοί, κατά την Κυβέρνηση, είναι οι τομείς της εξυπηρέτησης μικροσυμφερόντων, της παροχολογίας, της διευθέτησης εκκρεμών καταστάσεων που αφορούν μεγαλύτερες ή μικρότερες κοινωνικές ομάδες έτσι ώστε να καθιστούν την εκλογική της πελατεία και από την άλλη πλευρά να εμφανίσει μια κινητικότητα, εντονότερους ρυθμούς στο νομοθετικό και κυβερνητικό έργο. Και πράγματι έχουν αυξηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό τα νομοσχέδια που έρχονται προς συζήτηση στη Βουλή στα Θερινά Τμήματα. Έχουμε νομοσχέδια που ο αριθμός τους είναι τριπλάσιος των νομοσχεδίων που συζητήθηκαν την περίοδο της Συνόδου της Ολομέλειας της Βουλής. Το ζήτημα είναι το εξής. Όλα αυτά τα νομοσχέδια διαπνέονται από κάποια φιλοσοφία; Έχουν κάποιες αρχές; Τα παρακολουθούν και τα στηρίζουν οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας; Έχουμε διαπιστώσει εδώ και πάρα πολύ καιρό ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί εδώ στη Βουλή μπροστά στα κενά έδρανα των συναδέλφων της Πλειοψηφίας. Υπάρχει ένα σοβαρότατο ζήτημα. Έρχεστε κι εισάγετε προς συζήτηση στη Βουλή νομοσχέδια και τοποθετούνται σχεδόν μόνον οι Υπουργοί! Αυτό είναι πρόβλημα για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, είναι πρόβλημα για την ποιότητα του νομοθετικού έργου. Αυτό εμάς δεν μας χαροποιεί. Μας ανησυχεί και μας προβληματίζει.

Κυρίες Υπουργέ, πιθανολογώ ότι είσατε ο γεννήτορας της ιδέας για την επανίδρυση του κράτους, μιας ιδέας η οποία αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες της στρατηγικής αυτής της Κυβέρνησης. Βέβαια εάν και εσείς ο ίδιος απαντούσατε στο ερώτημα αν υπήρξε επανίδρυση του κράτους κατά την περίοδο της διακυβέρνησής σας προφανώς δεν θα μπορούσατε να απαντήσετε θετικά. Όμως όλοι οι υπόλοιποι και ιδίως οι Έλληνες πολίτες διαπιστώνουν ότι όλη αυτή την περίοδο πίσω απ' αυτό το σύνθημα, πίσω απ' αυτή την επικοινωνιακή, θα έλεγα, σύλληψη κρύβεται μία περίοδος όπου τα φαινόμενα του ευτελισμού των θεσμών, τα φαινόμενα της νομοθέτησης της Βουλής με πολύ μεγάλη προχειρότητα, τα φαινόμενα της πολιτικής φασαυλότητας έχουν αυξηθεί, έχουν ενταθεί.

Βιώνουμε μια περίοδο κυριολεκτικά και με αυτό το νομοσχέδιο και ειδικότερα με τις τροπολογίες, τις οποίες εισάγεται, όπου πλέον το γαλάζιο κράτος, η γαλάζια πολιτεία αποτελεί μία άθλια καρικατούρα της ευνομούμενης και δικαιοκρατούμενης πολιτείας που προφανώς θα ήταν ο αρχικός σας στόχος.

Με αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο, το οποίο είναι ένα νομοσχέδιο-σκούπα έρχεστε να καλύψετε δεσμεύσεις και υποσχέσεις που είχατε δώσει στην αρχή για μεταρρυθμίσεις.

Θυμηθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, ποια ήταν τα μεγάλα όνειρα, τα οποία ανακοινώσατε στην αρχή της θητείας σας εδώ στη Βουλή. Ξεχάσατε τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ II»; Ξεχάσατε αυτή την περιφημη αλλαγή στην αρχιτεκτονική των θεσμών; Ξεχάσατε όλες αυτές τις μεγάλες διοικητικές αλλαγές, τις οποίες επαγγελλθήκατε; Βάλατε τις τοπικές κοινωνίες να ζυμώνονται. Φέρατε τοπικές κοινωνίες σε συγκρούσεις, θεσμούς να καταναλώνουν ώρες ολόκληρες, για να συζητούν αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Τι έγιναν όλα αυτά; Όλα αυτά βούλιαξαν μέσα στα λασπόνερα μιας πρωτοφανούς αναξιοπιστίας, πληθώρας σκανδάλων και τελικά όλα αυτά υποκαταστάθηκαν από νομοσχέδια σαν κι αυτά που συζητάμε σήμερα. Πάνε οι μεγάλες ιδέες, πάνε οι μεγαλόπνοοι σχεδιασμοί, οι βαρύγδουπες ανακοινώσεις, οι εξαγγελίες.

Όλα αυτά υποβαθμίστηκαν σε ένα επίπεδο διευθετήσεων.

Έρχεστε τώρα, λοιπόν και μας μιλάτε για μια μεγάλη τομή, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα την αξιοποίηση ενός «αργούντος» προσωπικού στη Δημόσια Διοίκηση.

Και είναι πράγματι ζητούμενο και δεν έχει κανένας μας αντίρρηση να υπάρξει η πλήρης αξιοποίηση αυτού του πολύ χρήσιμου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης που μέχρι σήμερα, με το είδος της σύμβασης που απασχολείται στο δημόσιο και με την αδυναμία ανάληψης ευθυνών και καθηκόντων και την αδυναμία εξέλιξης στην ιεραρχία της Δημόσιας Διοίκησης, προφανώς σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό παραμένει αναξιοποίητο.

Ο τρόπος όμως, με τον οποίο προχωρείτε στο να προβλέψετε τη διοικητική εξέλιξη αυτών των υπαλλήλων, είναι κατά την άποψή μας λανθασμένος και ατελής. Και στην Επιτροπή είπαμε –και το ξεκαθαρίζουμε και τώρα– ότι είμαστε απόλυτα σύμφωνοι με την αξιοποίηση αυτού του δυναμικού στη Δημόσια Διοίκηση.

Όμως, θεωρούμε η ορθή ρύθμιση, η αποτελεσματική ρύθμιση θα ήταν η μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου, δηλαδή να μετατραπούν οι υπάλληλοι αυτοί σε τακτικούς μόνιμους υπαλλήλους της Δημόσιας Διοίκησης. Όχι για να βολευθούν, όπως ακούστηκε από ορισμένους συναδέλφους. Γιατί η μονιμότητα στο δημόσιο –πράγμα που ισχύει σε όλα τα σύγχρονα κράτη της Ευρώπης, αλλά και ολόκληρου του κόσμου– δεν αποτελεί εγγύηση για τον υπάλληλο. Αποτελεί εγγύηση για τη λειτουργία του πολιτεύματος. Αποτελεί εγγύηση για την ορθή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Με αυτή την έννοια εμείς ζητούμε τη μετατροπή αυτών των συμβάσεων σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου. Όχι για να προστατέψουμε απλώς τον υπάλληλο από πιθανές κομματικές συμπεριφορές που θα αποβούν σε βάρος του, αλλά για να έχει αυτό το καθεστώς της υπηρεσιακής κατάστασης όπου θα του δημιουργεί την ευθύνη να συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης η χρηστή διοίκηση, η αξιοκρατία, η ορθή λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών.

Αντί γι' αυτό, εσείς επιλέξατε το να διατηρήσετε τις συμβάσεις με τη μορφή που έχουν σήμερα και να αναθέσετε καθήκοντα και δυνατότητα εξέλιξης στους υπαλλήλους αυτούς, οι οποίοι ουσιαστικά είναι μόνιμοι υπάλληλοι. Κάνετε μισό βήμα. Κάνετε μια μετέωρη ρύθμιση.

Θεωρούμε ότι το Σύνταγμα –και το τεκμηριώσαμε στην Επιτροπή που συζητήθηκε– δίνει τη δυνατότητα, διότι απαγορεύει τη μονιμοποίηση και τη μετατροπή σε αορίστου χρόνου των εργαζόμενων με συμβάσεις έργου και με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Δεν απαγορεύει, όμως, τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου.

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής στη γνωμοδότησή της δεν αποφαίνεται και αυτό αρχίζει να είναι λίγο παράδοξο. Δηλαδή, η Επιστημονική Επιτροπή θα θέλαμε να καταλήγει σε κάποια άποψη. Δεν πολιτεύονται τα επιστημονικά συμβούλια ούτε παραθέτουν απλώς τις απόψεις. Λένε και την άποψή τους.

Διαβάζοντας, λοιπόν, τη γνωμοδότηση, καταλήξαμε στο ότι επί του θέματος θα αποφανθεί η δικαιοσύνη. Ε, αυτό φοβόμαστε κι εμείς, ότι τελικά με αυτό τον τρόπο ανοίγουμε εκ νέου στη χώρα μας μια νέα βιομηχανία προσφυγών από αυτούς, οι οποίοι θεωρούν ότι έπρεπε και έχουν το δικαίωμα να γίνουν μόνιμοι υπάλληλοι και τους σπρώχνουμε –και με αυτή τη γνωμοδότηση– προς τη δικαιοσύνη, για να λύσει η δικαιοσύνη αυτά τα προβλήματα, τα οποία οφείλουμε εμείς εδώ στο Κοινοβούλιο να τα λύσουμε εφάπαξ, έτσι ώστε να μην υπάρχουν ούτε σκοτεινές πλευρές σ' αυτές τις νομοθετήσεις που κάνουμε ούτε να υπάρχουν συνέχειες προσφυγές στη δικαιοσύνη.

Ξεκάθαρα, λοιπόν, θεωρούμε ότι η μετατροπή των συμβάσεων αορίστου χρόνου είναι συνταγματικά επιτρεπτή σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου και αυτή θα ήταν μια ρύθμιση, η οποία θα επέτρεπε να μην υπάρχουν υπάλληλοι πολλών ταχυτήτων, να μην διαιωνίζεται μια κατάσταση, όπου δημιουργεί –αν θέλετε– αντιπαλότητες, εχθρότητες και ανησυχία μέσα στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης.

Γι' αυτό σας προτείνουμε, αντί να επικαλείσθε πολιτικό ή ρίσκο συνταγματικό που πήρατε, να προχωρήσετε σε αυτή τη ρύθμιση

που είναι πάγια θέση μας ότι είναι συνταγματικά επιτρεπτή.

Από εκεί και έπειτα, κύριε Υπουργέ, για όλες τις άλλες διευθετήσεις και ρυθμίσεις που έχουν γίνει και οι οποίες ανακοινώθηκαν από το συνάδελφο εγώ θα αναφερθώ, όταν κάνουμε τη συζήτηση επί των άρθρων, διότι –όπως είπα και στην αρχή– αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει ραχοκοκαλιά, δεν έχει αρχή, μέση και τέλος και κυρίως δεν έχει μια συγκεκριμένη φιλοσοφία. Είναι διάσπαρτες ρυθμίσεις. Δεν μπορούμε, λοιπόν, μιλώντας επί της αρχής να μπορούμε στις επιμέρους ρυθμίσεις που κάνει.

Όμως, θα ήθελα ευθύς εξαρχής και πριν κατέβω απ' αυτό το Βήμα, να τονίσω για άλλη μια φορά ότι η κύρια ρύθμιση, την οποία εισάγει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι μια ρύθμιση ατελής και μία ρύθμιση που –κατά την άποψή μου– θα προκαλέσει προβλήματα, τα οποία θα τα βρούμε μπροστά μας. Δεν εξασφαλίζει σε καμμία περίπτωση το ζητούμενο, δηλαδή την ποιοτική αναβάθμιση στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και κυρίως δεν αποκαθιστά την ηρεμία μέσα στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και στη λειτουργία της.

Θα ήθελα, λοιπόν, πριν κατέβω από το Βήμα να αναφερθώ και σε κάτι το οποίο κάνατε εκ των υστέρων και στο οποίο θα αναφερθούμε διεξοδικότερα όταν έλθει η ώρα με την περίφημη τροπολογία, η οποία αφορά στην πρόσληψη είκοσι χιλιάδων ανέργων από τους ΟΤΑ της χώρας.

Τελικά, με τροπολογίες μειζονος σημασίας αυτή τη στιγμή υποβαθμίζετε κυριολεκτικά την ουσία των νομοθετικών ρυθμίσεων που εισάγετε με αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί η ουσία όλης αυτής της προσπάθειας καταλήγει να είναι αυτή η τροπολογία. Χρησιμοποιείτε πλέον νομοσχέδια ως «οχήματα» για να περνάτε ρυθμίσεις με τη μορφή της τροπολογίας! Πλέον η Ελληνική Βουλή δεν θα απασχολείται με την ουσία του νομοσχεδίου, αλλά με την ουσία της τροπολογίας.

Σκεπάσατε τη σημασία και της δικής σας –κατά τη δική σας άποψη– μεταρρύθμισης μ' αυτό που κάνατε, δηλαδή να προσπαθείτε, δημιουργώντας για άλλη μία φορά τη στρατιά των νέων συμβασιούχων ομήρων, να προσλάβετε με τρόπο αδιαφανή είκοσι χιλιάδες άνεργους στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι απαράδεκτη η λειτουργία σας, είναι απαράδεκτη η μεθόδευσή την οποία αυτή τη στιγμή κάνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και θεωρούμε, κύριε Υπουργέ, ότι δυστυχώς μετά τα αποκαΐδια της Αθήνας του 2008, τα αποκαΐδια της Αττικής τις προηγούμενες μέρες, ο ελληνικός λαός πλέον όλα αυτά τα χρόνια βλέπει και τα «αποκαΐδια» μιας διοίκησης ενός κράτους το οποίο φιλοδοξήσατε αρχικά να επανιδρύσετε, ουσιαστικά το διαλύσατε και το ρίξατε στη χλεύη και στην αναξιοπιστία των πολιτών. Πιστεύω ότι έχετε καταλάβει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια να προσφέρετε τίποτα περισσότερο σ' αυτόν τον τόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ τον εισηγητή του ΚΚΕ κ. Σκυλλάκο να λάβει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, γιατί είμαστε αντίθετοι σε ορισμένα βασικά ζητήματα, αλλά και σε επιμέρους. Θα ασχοληθώ με τα βασικά ζητήματα για τα οποία είμαστε αντίθετοι. Τις άλλες παρατηρήσεις μας θα τις κάνω, όταν θα συζητήσουμε επί των άρθρων.

Με το νομοσχέδιο αυτό, οι συμβασιούχοι αορίστου χρόνου που εργάζονται στο δημόσιο, θα μπορούν να έχουν τις δυνατότητες εξέλιξης και απόκτησης κάποιας θέσης ευθύνης, προϊστάμενου –δεν ξέρω τι άλλες θέσεις κατά την εξέλιξή τους μπορούν να αποκτήσουν– όπως και οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι που η σχέση εργασίας τους είναι δημοσίου δικαίου.

Εμείς εκτιμούμε ότι πολλοί από τους συμβασιούχους, είτε είναι αορίστου χρόνου είτε είναι ορισμένου χρόνου είτε είναι και με σύμβαση έργου με οποιαδήποτε μορφή, έχουν τις ικανότητες να εξελιχθούν και να αξιοποιηθούν στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτό, όμως, είναι το έλασσον. Το μείζον είναι το πού μπορεί να μας

οδηγήσει μία τέτοια ρύθμιση. Σε καθεστώς συνεχών προσλήψεων έκτακτου προσωπικού στο δημόσιο. Μπορεί να οδηγήσει στην κατάργηση της μονιμότητας. Δηλαδή, οι συμβασιούχοι αορίστου χρόνου θα υπάρχει η δυνατότητα να είναι αριθμητικά τόσοι, ώστε να υποκαταστήσουν στην πορεία μόνιμους δημόσιους υπάλληλους και να μείνει ένας πυρήνας μόνιμων δημόσιων υπαλλήλων. Οι άλλοι να είναι είτε αορίστου χρόνου, μια και θα εξελίσσονται, είτε και με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, είτε και με συμβάσεις έργου. Διότι αυτή η κατάσταση με τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου, έργου ή με STAGE –ή δεν ξέρω με ποιες άλλες μορφές– συνεχίζεται επί χρόνια.

Αυτό γινόταν και επί ΠΑΣΟΚ, γίνεται και τώρα. Και δεν κατάλαβα και το ΠΑΣΟΚ πώς ξεχνάει ότι εφαρμόζε τις ίδιες πολιτικές με μία σειρά συμβασιούχους για τους οποίους δεν αντιμετώπιζαν τα προβλήματα που υπήρχαν.

Και τα δύο κόμματα ευθύνονται για τη σχετική αλλαγή του άρθρου 103 του Συντάγματος κατά την Συνταγματική Αναθεώρηση του 2001. Η διάταξη αυτή πέρασε στο όνομα του να μην επιτραπεί νέα μονιμοποίηση –ας το πω έτσι– συμβασιούχων, να ανακοπεί η ροή συμβασιούχων και η «μονιμοποίησή» τους –το βάζω σε εισαγωγικά το «μονιμοποίηση», γιατί δεν γίνονταν δημόσιοι υπάλληλοι– για να παρεμποδιστεί αυτή. Και ψηφίστηκε το άρθρο 103 κατά την Συνταγματική Αναθεώρηση του 2001 από τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού τότε.

Και ρωτάμε, αυτό αποτελεί εμπόδιο; Πρώτα-πρώτα, ανεκώχτη η ροή συμβασιούχων στο δημόσιο; Και με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και με τις Κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζεται και επαυξάνεται η ροή συμβασιούχων ορισμένου χρόνου κ.λπ..

Δεύτερον, γεννά εμπόδια στη μονιμοποίηση των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου σε συμβασιούχους αορίστου χρόνου; Γεννά εμπόδια, γι' αυτό και το προεδρικό διάταγμα που ψήφισε η Κυβέρνηση ένα μικρό αριθμό μόνο των συμβασιούχων έκανε αορίστου χρόνου, επικαλούμενη το Σύνταγμα. Ξέρουμε και τις οδηγίες που δόθηκαν από τον τώως Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου που έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του, ούτε με ασφαλιστικά μέτρα να μη διεκδικούν το δικό τους αυτοί οι εργαζόμενοι.

Κατά τη γνώμη μας υπάρχει ζητημα και εν πάση περιπτώσει, μην τα φορτώνουμε στην Επιστημονική Επιτροπή, όταν ψηφίστηκαν άρθρα του Συντάγματος από τη συντριπτική Πλειοψηφία εδώ. Εμείς είμαστε της άποψης να γίνουν μόνιμοι και αυτοί που είναι αορίστου χρόνου, δηλαδή να γίνουν δημοσίου δικαίου, να έχουν εργασιακή σχέση δημοσίου δικαίου, αλλά να γίνουν μόνιμοι και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι.

Θα μου πείτε ότι υπάρχει το Σύνταγμα που παρεμποδίζει ή ότι είναι επικίνδυνο συνταγματικά να το προχωρήσουμε, γιατί το Συμβούλιο Επικρατείας κ.λπ. μπορεί να φέρει αντιρρήσεις, να ακυρώσει, να κηρύξει αντισυνταγματικές τις διατάξεις.

Εγώ πιστεύω ότι εάν υπήρχε μία ομόφωνη απόφαση του Κοινοβουλίου, θα μπορούσαν να προχωρήσουν τα πράγματα, αν όχι στο σύνολό τους, σε μεγάλο βαθμό. Αυτή είναι η άποψή μας. Και εάν κάνουμε λάθος, τουλάχιστον να έχει εκφραστεί η βούληση εδώ μέσα στη Βουλή και όχι ευκαιριακά, όπως είδα τώρα από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ. Γιατί είναι ευκαιριακή αυτή η πολιτική, να λέει να γίνουν μόνιμοι αυτοί που είναι αορίστου χρόνου. Όταν ψήφισαν το 2001; Εδώ πήγαμε ξανά για τροποποίηση πριν από ένα-δύο χρόνια. Δεν είδα κανένα από τα τρία κόμματα που ψήφισαν την τροποποίηση του 2001, να πουν ότι θα διορθώσουμε το άρθρο 103. Ανεξάρτητα του πώς εξελίχθηκε η πορεία που ματαιώθηκε τελικά η Συνταγματική Αναθεώρηση. Τουλάχιστον να υπήρχε μία αυτοκριτική, να έλεγαν ότι κάναμε λάθος το 2001 και ότι τα πληρώνουν τώρα οι συμβασιούχοι.

Υπάρχει το επιχείρημα ότι δεν απολύεται κανένας άμα είναι αορίστου χρόνου. Η πρακτική, πράγματι, τις τελευταίες δεκαετίες είναι να μην έχουμε μαζικές απολύσεις εργαζομένων στο δημόσιο που είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου. Όμως, υπάρχει ανασφάλεια. Υπάρχουν δύο κατηγορίες εργαζομένων, διότι κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, θα μπορούσε αυτή η πρακτική να σταματήσει να εφαρμόζεται και να υπάρχουν και απολύσεις. Υπάρχει ως ένα βαθμό, μεγαλύτερο ή μικρότερο, πολιτική ομη-

ρία, συνδικαλιστική, αγωνία για το μέλλον τους. Πολύ περισσότερο, βέβαια, αυτή η αγωνία αφορά εκείνους που είναι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις έργου.

Η δική μας, λοιπόν, άποψη είναι μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους αυτούς που εργάζονται στο δημόσιο και βεβαίως, θα θέλαμε αυτό να ισχύει και για τον ιδιωτικό τομέα. Μια και μιλάμε για το δημόσιο, θα θέλαμε όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι να είναι μόνιμοι, να έχουν σύμβαση δημοσίου δικαίου, να είναι δημόσιοι υπάλληλοι, να έχουν μονιμότητα.

Εδώ πλήττεται η μονιμότητα. Και αυτό είναι που βαραίνει στο να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Δεν μπορεί να γεμίσει κάτω από προϋποθέσεις το δημόσιο με έκτακτο προσωπικό που είναι πιο φθηνό, πιο ελεγχόμενο, πιο χειραγωγούμενο. Και δεν ξέρουμε με ποιες διαδικασίες ελαστικότερες θα μπορούν να προσλαμβάνονται αυτοί οι οποίοι περνούν από το πρώτο στάδιο του ορισμένου χρόνου και μετά μετατρέπονται σε αορίστου. Όλη αυτή η διαδικασία ενέχει και την πελατειακή σχέση με τα κόμματα εξουσίας.

Η δεύτερη μεγάλη αντίθεσή μας είναι στη λογική της τροπολογίας που αφορά τις προσλήψεις είκοσι χιλιάδων εργαζομένων για τριάντα έξι μήνες το πολύ. Οι τριάντα έξι μήνες είναι πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, κάτι που σημαίνει ότι τους χρειάζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Γιατί δεν προχωρούμε σε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την Τοπική Αυτοδιοίκηση; Δεν καταλαβαίνω γιατί έχει συμφωνήσει και η ΚΕΔΚΕ. Υπάρχουν ευθύνες και στην ΚΕΔΚΕ που σε συνεννόηση με την Κυβέρνηση και με εισήγηση του Προέδρου, που ανήκει σε άλλη παράταξη, του κ. Κουκουλόπουλου, έγινε δεκτή αυτή η λογική του να έχουμε εργαζόμενους οι οποίοι δεν έχουν μονιμότητα και οι οποίοι ρητάς μέσα στη σχετική τροπολογία καθορίζεται ότι δεν θα μπορούν να διεκδικήσουν να μετατραπεί η σύμβασή τους σε αορίστου χρόνου.

Αυτό είναι η μία πλευρά. Η δεύτερη πλευρά είναι ότι είναι απαράδεκτο να προσλαμβάνεται προσωπικό για ορισμένο χρόνο, το οποίο, όπως είναι εδώ στη συγκεκριμένη περίπτωση, να πληρώνεται κατά 60% από τους φόρους που μαζεύονται από τους εργαζόμενους –ο ελληνικός λαός να τους πληρώνει δηλαδή αυτούς- και κατά 40% από λεφτά του ΟΑΕΔ, τα οποία είναι κυρίως λεφτά των εργαζομένων ή στο σύνολό τους ή σε μεγάλο μέρος.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε μ' αυτήν τη λογική. Ποια είναι αυτή η λογική; Είναι η λογική ότι θα έχουμε εργαζόμενους απασχολήσιμους, μορφές ευέλικτης εργασίας, «ανακύκλωση» της ανεργίας διότι οι δήμοι, αν συνεχιστεί αυτό το πρόγραμμα, μετά τους τριάντα έξι μήνες θα πάρουν άλλο προσωπικό και πελατειακών σχέσεων καθώς θα παρακαλούν χιλιάδες άνθρωποι να ενταχθούν μέσα στους είκοσι χιλιάδες και θα βάζουν μέσο στην Κυβέρνηση ή στο δήμαρχο.

Και εδώ υπάρχουν ευθύνες των δύο μεγαλύτερων κομμάτων, της Κυβέρνησης κατ' αρχήν, αλλά και του ΠΑΣΟΚ. Τι έκαναν οι δήμαρχοι; Τι κάνει η ΚΕΔΚΕ; Συμφωνούν σ' αυτή τη λογική. Η κατάργηση του επιδόματος εργασίας και η αντικατάστασή του επιδόματος εργασίας με επίδομα, με ενίσχυση της εργοδοσίας, είναι η βάση και γι' αυτή τη ρύθμιση. Γι' αυτό και καταδικάζουμε εμείς τη ρύθμιση αυτή, όχι γιατί δεν θέλουμε να βρει δουλειά ο κόσμος, αλλά γιατί έχουμε ανοίξει ένα δρόμο με επιδότηση της εργοδοσίας που αξιοποιείται τώρα. Και, δυστυχώς, λένε «ναι» και η Τοπική και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και όποιος έχει την εξουσία «ανακυκλώνει» τους άνεργους, τους ομήρους και τα παιχνίδια ενόψει εκλογών.

Το τρίτο ζήτημα έχει να κάνει με τη μεταναστευτική πολιτική. Υπάρχει ένα κεφάλαιο το οποίο κάνει κάποιες μικροδιορθώσεις και μικροβελτιώσεις στο καθεστώς που αφορά τους μετανάστες. Δημιουργεί και κάποια Κέντρα Υποδοχής. Τα Κέντρα Υποδοχής μέχρι τώρα είναι από άσχημα μέχρι άθλια. Δεν ξέρω πόσα χρήματα θα δοθούν και αμφιβάλλω αν θα δοθούν χρήματα για να γίνουν ανθρώπινες οι καινούριες εγκαταστάσεις. Μας ανησυχεί και το ότι θα μπουν και στα δάση. Γίνεται και λόγος για παραχώρηση της κυριότητας των δασών.

Εμείς με τους ρυθμούς που έρχονται μετανάστες στην Ελλάδα, βλέπουμε ότι η Ελλάδα έχει φθάσει σε αδιέξοδο και τα

μέτρα θα είναι όλο και σκληρότερα, όλο και πιο απάνθρωπα.

Πέρα από τις εγκαταστάσεις, ποια είναι η διατροφή τους; Με 3 ευρώ την ημέρα ή με 5 ευρώ στην καλύτερη περίπτωση; Και τρέχουν οι φιλανθρωπικές οργανώσεις ή η Εκκλησία πολλές φορές να συμπληρώσουν το συσσίτιο; Με το να κοιμούνται σε δύο τετραγωνικά ο καθένας και όλοι μαζί σε χώρους που δεν μπορούν να επιβιώσουν ούτε τα ζώα; Με την πολιτική σκληρύνσης και μηδενικής ανοχής, με τις «σκοούπες», με το αλυσοδέσιμο των μεταναστών που τους στέλνουν στον Έβρο και σύμφωνα με καταγγελίες επαναπροωθούνται στην Τουρκία χωρίς τις νόμιμες διαδικασίες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Με το ότι δεν τηρούνται οι διαδικασίες που οφείλει να ακολουθεί το ελληνικό κράτος, δηλαδή να φέρνει δικηγόρο για να εξηγήσει τα δικαιώματα, να υπάρχουν διερμηνείς για να καταλαβαίνουν τι τους λέμε και όχι εμμέσως πλην σαφώς να τους αποκλείουμε τη δυνατότητα να ζητήσουν άσυλο με τα ποσοστά ασύλου που είναι τα ελάχιστα, κάτω από το 1% και πολύ περισσότερο με την πολιτική παρεμπόδισης να πλησιάσουν ακτοπλοϊκώς; Και μιλάμε για τέτοιου είδους παρεμπόδιση που γεννά τεράστιους κινδύνους. Και είναι αυτά που μαθαίνουμε, όπως ο πνιγμός δεκάδων από τους Ιταλούς, με ευθύνη των ιταλικών αρχών. Δεν ξέρω τι δεν μαθαίνουν στην Ελλάδα. Την άλλη φορά τους πέταξαν στη θάλασσα και κολυμπώντας βγήκαν έξω!

Εμείς είμαστε αντίθετοι μ' αυτήν τη λογική. Θέλουμε τη μονιμοποίηση και το να έχουν χαρτιά όλοι. Και το ερώτημα: «Δεν μπορούμε να τους επαναπροωθήσουμε, τι να κάνουμε;» -γιατί πολλοί θέλουν να πάνε σε άλλες χώρες, δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα- να το βάλετε στον εαυτό σας τα δύο κόμματα, η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που συμφώνησαν στο Δουβλίνο νούμερο δύο και δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε. Εμείς έχουμε την άποψη να τους δώσετε ταξιδιωτικά έγγραφα να πάνε στις άλλες χώρες. Αυτή είναι η άποψή μας.

Επειδή, λοιπόν, δεν αντιμετωπίζετε αυτά τα τρία κρίσιμα ζητήματα σ' αυτή τη λογική, αλλά έχουμε επιμέρους ρυθμίσεις, αυτό μας οδηγεί στο να καταψηφίσουμε την αρχή του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο κ. Τσοούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ακριβώς και στην επιτροπή που συζητήθηκε το νομοσχέδιο, έτσι ακριβώς και στο Τμήμα εκφράζουμε για άλλη μία φορά την εγγενή αδυναμία μας να τοποθετηθούμε επί της αρχής ενός νομοσχεδίου το οποίο έρχεται να τακτοποιήσει σωρευμένες εκκρεμότητες.

Μία επιβεβαίωση ήρθε από τον ίδιο τον κ. Παυλόπουλο στην επιτροπή, όπου πραγματικά ομολόγησε εμμέσως πλην σαφώς ότι το νομοσχέδιο δεν μπορεί να έχει μία ενιαία φιλοσοφία, ένα νομοσχέδιο εξήντα ενός άρθρων το οποίο έρχεται πραγματικά να τακτοποιήσει ένα συσσωρευμένο αριθμό εκκρεμοτήτων σε μία περίοδο μάλιστα που είναι ιδιαίτερα κρίσιμη και όσον αφορά την προσμονή εκλογών, αλλά και όσον αφορά και τη χρονική στιγμή που έρχεται να συζητηθεί.

«Είναι αναγκαίες τροποποιήσεις», είπε ο κ. Παυλόπουλος. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, ήρθαν μ' αυτήν τη μορφή.

Κανένας, βεβαίως, σ' αυτήν την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και καμμία πτέρυγα της Βουλής δεν θα αμφισβητούσε την αναγκαιότητα τακτοποίησης αυτών των εκκρεμοτήτων, εάν πράγματι αυτές εδράζονται επί πραγματικών αναγκών. Όμως, είναι εντελώς διαφορετικό να τακτοποιείς συλλήβδην και ως έτυχε συσσωρευμένες εκκρεμότητες και άλλο να νομοθετείς όταν πρέπει, όπως πρέπει και να εντάσεις τις πρωτοβουλίες σου σε μια διακριτή και συνεπή συνέπεια. Σε καμμία περίπτωση, βεβαίως, αυτό δεν συμβαίνει σ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο.

Όπως είπα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος σ' αυτήν την πρώτη τοποθέτησή μου να προσπαθήσω να βρω τον πυρήνα, όπως λέμε, την αρχή αυτού του σχεδίου νόμου. Και η μόνη ευκρινής επιδίωξη αυτού του σχεδίου νόμου είναι να διευθετηθεί

δια της νομοθετικής οδού η αποτυχία αναθεώρησης του άρθρου 103 του Συντάγματος.

Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο σ' αυτήν την ομιλία μου επί της αρχής θα αναφερθώ στα πρώτα δέκα άρθρα του σχεδίου νόμου που αφορούν ακριβώς αυτήν την τακτοποίηση όλων των υπαλλήλων με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Όσον αφορά την άποψή μας επί των υπολοίπων, αλλά και επί των τροπολογιών, θα τοποθετηθούμε στις αντίστοιχες επόμενες τρεις συζητήσεις.

Ο κύριος Υπουργός προσπάθησε στην επιτροπή με το γνωστό του πάθος και επιμονή να εμφανιστεί ως ο «προστάτης» των συμβασιούχων αορίστου χρόνου. Ο κύριος Υπουργός χρησιμοποίησε έντονο συναισθηματικό τρόπο και επιχειρήματα που τέθηκαν στην Ολομέλεια κατά τη διάρκεια της συζήτησης σχετικού άρθρου για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Στράφηκε εναντίον των παρόντων κομμάτων στην Αναθεώρηση και λίγο πολύ μας κατέστησε –άκουσον, άκουσον!- υπόλογους για την υπηρεσιακή στασιμότητα και τα μειωμένα προσόντα των συμβασιούχων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν μέλος της Αναθεωρητικής Επιτροπής, ήμουν παρών τότε στη συζήτηση στην Ολομέλεια και ο συνάδελφός μου, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Φώτης Κουβέλης, εισηγήθηκε τη θέση μας για το συγκεκριμένο άρθρο.

Αυτό που πρέπει να δηλώσω εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς είναι ότι πράγματι εμείς αντιπαθήκαμε στην αναθεώρηση αυτού του άρθρου για έναν και απλό λόγο, για τον οποίο νομίζω ότι όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα αντιτάσσονταν. Θεωρούσαμε ότι η ιεραρχική ανέλιξη αυτών των πενήντα πέντε χιλιάδων υπαλλήλων θα γινόταν αυτόματα και αυτονόητα εάν οι συγκεκριμένες συμβάσεις μετατρέπονταν σε δημοσίου δικαίου.

Πιστεύουμε ότι η διατύπωση του Συντάγματος, έτσι όπως έχει το άρθρο 103, επιτρέπει τη μετατροπή του χαρακτήρα τους. Αυτά τα σαφή και κατηγορηματικά για να μην επαναλάβει ο κ. Παυλόπουλος τις ίδιες αναφορές από αυτό εδώ το Βήμα. Τα έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι ο κ. Παυλόπουλος ήταν πάρα πολύ επιφυλακτικός για τη συνταγματικότητα μιας νομοθετικής ρύθμισης. Είπε τότε στη συζήτηση επί της Αναθεώρησης το εξής: «Εγώ θα αναλάβω το ρίσκο, αφού δεν το δέχεστε» –είπε απευθυνόμενος στην Αντιπολίτευση- «και θα το φέρω με νομοθετική ρύθμιση». Παραδέχθηκε πράγματι ότι είχε ρίσκο αυτή η πρωτοβουλία του. Κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής, όμως, θέσαμε προς τον κύριο Υπουργό δύο σαφή, αλλά και διασαφηνιστικά των προθέσεων του ερωτήματα.

Το πρώτο ερώτημα εμπεριείχε βεβαίως σαφή πολιτική αιχμή και ήταν καθοριστικό προκειμένου να ξεκαθαρίσουμε τις προθέσεις. «Εάν δεν υπήρχε το άρθρο 103 του Συντάγματος, ήταν στις προθέσεις σας –τον ρωτήσαμε- να μονιμοποιήσετε τους συγκεκριμένους υπαλλήλους;». Τον ρωτήσαμε, δηλαδή, εάν είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης η μονιμοποίηση όλων αυτών των συμβασιούχων. «Είστε διατεθειμένοι να προχωρήσουμε, όπως γινόταν στο παρελθόν, σε μονιμοποίηση των συγκεκριμένων και στην υπαγωγή τους σε καθεστώς του μονίμου; Εάν είστε –του είπαμε- να συζητήσουμε σοβαρά στο κατά πόσο το Σύνταγμα επιτρέπει και μέχρι ποιο πλαίσιο μια τέτοια παρέμβαση».

«Εάν, όμως, δεν εντάσσεται στην πάγια ιδεολογικοπολιτική σας αντίληψη η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και απλώς επικαλείστε το άρθρο 103 του Συντάγματος, τότε παρέλκει κάθε προσπάθεια εκ μέρους σας μαθημάτων συνταγματικού δικαίου».

«Εάν, όμως, δηλώσετε τη βούλησή σας για μονιμοποίηση, τότε θα μπορούσαμε να συζητήσουμε σοβαρά τις δυνατότητες που μας παρέχει γι' αυτό το άρθρο 103 καλοπροαίρετα και δίχως εμμονές και ακρότητες».

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –απευθύνθηκα και προς τον κύριο Υπουργό, αλλά σας το λέω και ευθέως- σε καμμία περίπτωση δεν θα προσχωρούσαμε σε διαδικασίες συνταγματικών ακροβατισμών. Εάν το Σύνταγμα μας το επέτρεπε, θα το κάναμε.

Όμως, αναφέρθηκα λεπτομερώς και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή –αναγκαστικά ανέτρεξα εκεί- στα Πρα-

κτικά της Αναθεωρητικής Βουλής του 2001, διότι πρέπει να δούμε ποιο ήταν πραγματικά το πνεύμα του συνταγματικού νομοθέτη.

Σας διαβάζω λοιπόν –και τη διάβασα και στην επιτροπή- την τοποθέτηση του κ. Βενιζέλου, του εισηγητή της Πλειοψηφίας: «Ο πρώτος προβληματισμός –λέει ο κ. Βενιζέλος- αφορά τη δυνατότητα να καθίστανται υπάλληλοι που απασχολούνται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι. Αυτά κατά τη γνώμη μου δεν πρέπει να τα απαγορεύσουμε». Αυτά είπε ο κ. Βενιζέλος. Στέκομαι εκεί και δεν διαβάζω τίποτα άλλο από την εισηγήση του κ. Βενιζέλου.

Παρεμβαίνει ο κ. Μητσοτάκης: «Εννοείτε αυτοί που είναι σήμερα;». Ο κ. Βενιζέλος απαντά: «Αυτοί που είναι σήμερα αορίστου χρόνου, δηλαδή το 2001». Παρεμβαίνει ο κ. Βαρβιτσιώτης και λέει «... και αυτοί που θα γίνουν στο μέλλον». Ο κ. Βενιζέλος απαντά και λέει «... όχι δεν μπορούν να γίνουν στο μέλλον, απαγορεύεται από το Σύνταγμα».

Σύμφωνα, λοιπόν, με τη βούληση του συνταγματικού νομοθέτη, της Πλειοψηφίας, όσοι μέχρι το 2001, μέχρι την Αναθεώρηση, ήταν αορίστου χρόνου μπορούσαν να μονιμοποιηθούν. Δηλαδή, σύμφωνα με την άποψη της τότε Πλειοψηφίας μπορούν να μονιμοποιηθούν όσοι –προσέξετε τώρα!- περιλαμβάνονται και στο προεδρικό διάταγμα 164 του κ. Παυλόπουλου, γιατί μ' αυτό το προεδρικό διάταγμα μονιμοποιήθηκαν όλοι οι υπάλληλοι –απέκτησαν τη μορφή αορίστου χρόνου- λόγω του ότι θεωρήθηκε ότι είναι το μεταβατικό στάδιο μέχρι το 2004, έτσι όπως αναφέρει και σχετικό άρθρο του Συντάγματος. Δηλαδή, είναι προφανές –τουλάχιστον σύμφωνα με τη βούληση της Πλειοψηφίας- ότι όσοι περιλαμβάνονταν στο προεδρικό διάταγμα που αποκτούν χαρακτηριστή του αορίστου χρόνου μπορούν να αποκτήσουν το χαρακτηριστή δημοσίου δικαίου.

Ανέτρεξα, όμως, και στη βούληση της Μειοψηφίας τότε, της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Εισηγητής ήταν ο κ. Παυλόπουλος. Ποια ήταν η βούλησή του; Συνεχίζω να διαβάζω: «Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο προηγούμενο εδάφιο», γράφει η παράγραφος 8 του Συντάγματος. «Στο προηγούμενο εδάφιο γίνεται λόγος μόνο για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου».

Ο κ. Παυλόπουλος, λοιπόν, ανέφερε: «Άρα, λοιπόν, αυτό που απαγορεύουμε είναι η μονιμοποίηση εκείνων που υπηρετούν με σύμβαση ορισμένου χρόνου και τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου. Σε καμμία περίπτωση αυτή η διάταξη δεν απαγορεύει, όπως είναι διατυπωμένη, τη μονιμοποίηση υπαλλήλων που υπηρετούν με σύμβαση αορίστου χρόνου». Το αναφέρω αυτό για να το διευκρινίσουμε. Δεν το απαγορεύει. Φαντάζομαι ότι η πιο πάνω αναφορά του κ. Παυλόπουλου διατυπώθηκε υπό την επιστημονική του ιδιότητα και όχι την πολιτική.

Το δεύτερο, λοιπόν, κρίσιμο ερώτημα που θέσαμε στην επιτροπή προς τον κ. Παυλόπουλο αφορούσε ακριβώς σ' αυτή του την αναφορά. Και το ερώτημα ήταν σαφές, απλό και κατανοητό: «Αυτή η απορία που διατυπώσατε τότε –του είπαμε- διευκρινίστηκε;». «Ναι, αν θέλετε, υπήρξε –όπως του είπαμε- αναδιατύπωση του συγκεκριμένου άρθρου, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις σας, ούτως ώστε να σας καλύψει».

Αυτό που κατάφερα εγώ τουλάχιστον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διαπιστώσω από την προσφυγή μου, από την έρευνά μου στα τότε Πρακτικά είναι ότι δεν υπήρξε καμμία απολύτως διευκρίνιση και καμμία απολύτως διόρθωση του συγκεκριμένου εδαφίου, πράγμα που σημαίνει ότι η τότε άποψη του κ. Παυλόπουλου εξακολουθεί να περιλαμβάνει μόνο τους υπαλλήλους ορισμένου χρόνου.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε ξεκαθαρισμένη τη βούληση των δύο μεγάλων κομμάτων κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001. Αυτό, δηλαδή, σημαίνει ότι κατόπιν τούτου πρέπει να ξεκινήσουμε από την εξής παραδοχή: Υπάρχει βούληση εκ μέρους της Κυβέρνησης να διευθετηθεί το θέμα και να προχωρήσουμε σε μονιμοποίηση.

Υπάρχει αυτή η βούληση; Εάν υπάρχει αυτή η βούληση –και άποψή μας είναι ότι, ενώ το πιστεύουμε, μας το απαγορεύει το Σύνταγμα- έχω την εντύπωση ότι θα βρούμε έναν καλό παρονομαστή για να συνεννοηθούμε, να τα βρούμε σαν κόμματα, να συ-

ναινέσουμε πάνω στη μονιμοποίηση των συγκεκριμένων υπαλλήλων. Θέλετε να παραδεχθώ ότι όσοι περιλαμβάνονταν μέχρι και το προεδρικό διάταγμα του 2004; Ας πάμε σε αυτό. Να συνεννοηθούμε, να δεχθεί η Κυβέρνηση ότι μέχρι το διάταγμα του 2004 και για τους επόμενους να το συζητήσουμε. Εάν όμως δεν είναι στη βούληση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε μονιμοποίηση, υποκρύπτοντας ουσιαστικά να γενικεύσει αυτές τις μορφές ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο τομέα, τότε πλέον δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε. Είναι πάρα πολύ απλό. Είναι πολιτικό το ζήτημα και αυτό δεν έχει διευκρινιστεί ακόμα μέσα σε αυτή την Αίθουσα.

Ο κύριος Υπουργός ανέφερε σε ομιλία του: «Η ρύθμιση που φέρνω, προκειμένου να ξεκαθαρίσω αυτή την εκκρεμότητα με τους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, όσον αφορά την εξέλιξή τους, ενέχει συνταγματικό ρίσκο».

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά πιστεύουμε ότι ενέχει συνταγματικό ρίσκο. Και αυτό θα κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Γιατί και η ΑΔΕΔΥ και άλλες οργανώσεις είναι έτοιμες να προσφύγουν. Δεν υπάρχει καμμία αντιδικία με τους αορίστου χρόνου. Πραγματικά είναι ικανότατοι. Πραγματικά προσφέρουν μεγάλο έργο στη διοίκηση. Όμως οι ίδιοι, η ίδια η ΑΔΕΔΥ, ζητάει την προστασία τους, ζητάει τη μονιμοποίησή τους, ζητάει να ενταχθούν στο ίδιο καθεστώς με αυτούς, να μην υπάρχουν καθεστώτα δύο ταχυτήτων.

Στο δεύτερο υποεδαφίο του εδαφίου 1 αναφέρεται ότι ειδικός νόμος περιγράφει τα καθήκοντα που ανατίθενται στους υπαλλήλους αυτούς. Εκεί στηρίζεται ο κ. Παυλόπουλος και λέει ότι «ο ειδικός νόμος που φέρνω πράγματι έχει συνταγματικό έρεισμα».

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι άλλο ο καθορισμός των καθηκόντων ενός υπαλλήλου -έχει διαφορετική έννοια- και άλλο είναι η δυνατότητα ιεραρχικής ανέλιξης, που σύμφωνα με το Σύνταγμα προσιδιάζει μόνο στους μόνιμους υπαλλήλους. Και αυτό το γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά, γιατί κι εμείς έχουμε το δικαίωμα να ισχυριστούμε ότι η μονιμοποίηση ή η απονομή του χαρακτηριστή δημοσίου δικαίου σε συμβάσεις προβλέπονται από το Σύνταγμα με το ίδιο ρίσκο, το ίδιο ρίσκο που επικαλείσθε εσείς, να κινηθούμε δηλαδή είτε με το ένα είτε με το άλλο ρίσκο με συνεννόηση, εάν υπάρχει η διάθεση. Επειδή, όμως, εκτιμώ ότι δεν υπάρχει η διάθεση και ότι η κυβερνητική επιλογή είναι συγκεκριμένη, να γενικεύσει δηλαδή αυτό το καθεστώς στο δημόσιο για λόγους που η ίδια κάθε φορά διατυπώνει, είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε.

Κατόπιν, λοιπόν, όλων αυτών, είναι προφανές ότι αφού ο πυρήνας του νομοσχεδίου αυτού είναι τα πρώτα δέκα άρθρα, καταφιζούμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, αφού αυτή την αρχή διαπιστώνουμε. Στα υπόλοιπα άρθρα, τα πενήντα ένα, αν δεν κάνω λάθος, βεβαίως υπάρχουν θετικές διατάξεις, στις οποίες θα τοποθετηθούμε στη συζήτηση επί των άρθρων.

Θέλω να κλείσω με το εξής:

Έχει κατατεθεί από το κόμμα μας μια τροπολογία, προκειμένου να τακτοποιηθεί αυτή η νοσηρή εκκρεμότητα των επιτυχόντων στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ το 1998. Θεωρούμε ότι είναι η μεγαλύτερη παραπλάνηση, ο μεγαλύτερος εμπαιγμός που έχει υπάρξει μέχρι τώρα, όσον αφορά διαγωνιζόμενους. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι όσοι έδωσαν στον ίδιο διαγωνισμό το 2002 ήδη έχουν λάβει ατομικές προσκλήσεις, χωρίς αυτό να συνηθίζεται. Σας παρακαλώ πολύ, εάν θέλετε, τοποθετηθείτε επί του συγκεκριμένου ζητήματος, ούτως ώστε και οι ίδιοι να νιώθουν ότι είναι σε εκκρεμότητα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα μία διευκρίνιση πριν κατέβει ο κύριος συνάδελφος από το Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αναφερθήκατε, κύριε συνάδελφε, στη διάθεση της ΑΔΕΔΥ να προσφύγει κατά των ρυθμίσεων που αφορούν στους ΙΔΑΧ; Άκουσα ότι είναι έτοιμη η ΑΔΕΔΥ, είπατε ότι είναι έτοιμη η ΑΔΕΔΥ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Όχι, το ξέρω από κύκλους, δεν λέω από τον Πρόεδρο, δεν το γνωρίζω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Τσουκάλη.

Το λόγο έχει ο κ. Γεωργίου, ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ: Είς τα δημοκρατικές πολιτείας η παγία επιταγή είναι το «άρξασθαι από Συντάγματος». Και το ελληνικό Σύνταγμα με το άρθρο 103, παράγραφοι 2, 3, 5 και 8 ορίζει σαφώς τα περί καταστάσεως δημοσίων υπαλλήλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ανά χείρας συγκεκριμένο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει άρθρα, τα οποία αφορούν σε πολλά διαφορετικά και άσχετα μεταξύ τους θέματα. Το μόνο σημείο, το οποίον θεωρείται κοινό μεταξύ τους, είναι ότι αποτελούν αντικείμενο και αρμοδιότητα του Υπουργείου των Εσωτερικών. Είναι απορίας άξιον γιατί κατ' αρχάς αυτή η σπουδή να συζητηθεί αυτό το εκτεταμένο σχέδιο νόμου σε Θερινό Τμήμα. Πρέπει να ομολογήσω ότι το Β' Θερινό Τμήμα της Βουλής είναι υποχρεωμένο να δεχθεί με τη δέουσα περιέργεια, αλλά και τη δικαιολογημένη υπόνοια, την έξοχο πράγματι τιμή να χειρισθεί, να εξετάσει και τελικώς να προβεί εις ψήφισιν νομοσχεδίου, το οποίον άλλως θα έπρεπε να απασχολήσει το σύνολο της Βουλής των Ελλήνων εις μεγάλην σειράν συνεδριάσεων και όχι, ως συμβαίνει σήμερα, εις χρόνον θερινής πολιτικής εκδρομής. Να τονίσω με την επιτρεπόμενη σκωπτικότητα ότι ομιλώ περί θερινής πολιτικής εκδρομής απροβλέπτου προορισμού και καταλήξεως και όχι ίσως, όπως άλλως κακοβούλως θα ελέγετο, ότι πρόκειται περί επιδρομής.

Μου είναι αδύνατον να πιστέψω ότι η γραφίς που συνέταξε το ενώπιόν μας κείμενο οδηγήθηκε από τη σκέψη και τη διάθεση ανθρώπου που υπηρέτησε τη Δημοσία Διοίκηση, όταν μάλιστα - τοσοῦτω μάλλον, δηλαδή- ο κύριος Υπουργός και προτείνων την υπηρέτησε και μάλιστα ευόρκως και επιτυχώς και μετά πολλών επαίνων επί πολλὰς δεκαετίας. Όταν μάλιστα έφθασα αναγκάως εις αριθμούς, ομολογώ ότι εξενίστην διά το ανατριχιαστικόν των μεγεθών: πενήντα, εξήντα χιλιάδες, η τύχη των πενήντα, εξήντα χιλιάδων ανθρώπων.

Σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να παραβλέψουμε προς στιγμήν το δολιχοδρόμιον των άρθρων περί προαγωγών, περί μετατάξεων και περί ευαγγελιζομένης επιτυχούς οσμώσεως και να οραματισθούμε τον ορυμαγδό ως αποτέλεσμα νέου και πάλι βομβαρδισμού της Δημοσίας Διοικήσεως. Θα ήδυνατο κανείς για το ανθρωπιστικό και μόνον του πνεύματος αυτού του νομοσχεδίου, αλλά και διά τη λήξιν της πρωτοφανούς περιπετειάς, στην οποίαν διέρχεται η Δημοσία Διοίκησις, να δεχθεί ότι η ρύθμις της εκκρεμότητος διά ενσωματώσεως πενήντα χιλιάδων - εξήντα χιλιάδες ακούω- υπαλλήλων με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου θα ήτο και η τελευταία, ώστε να κλείσει οριστικώς αυτό το δραματικό κεφάλαιο των συμβασιούχων του δημοσίου. Εκ των όσων αντιλαμβάνομαι, ο προτείνων το νομοσχέδιο δεν έχει σκοπό να κλείσει οριστικώς αυτό το κεφάλαιο. Θα έχουμε δηλαδή και νέες εντάξεις και νέες ενσωματώσεις ανθρώπων, οι οποίοι προσελήφθησαν εις το δημόσιο δι' άλλων τρόπων, με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Δεν κατάλαβα γιατί δεν είχαν την ευφυΐαν να τους προσλάβουν τουλάχιστον με συμβάσεις δημοσίου δικαίου. Εν πάσει περιπτώσει, όμως.

Όλοι μας, κύριοι συνάδελφοι, κατηγορούμε συνεχώς τη Δημοσία Διοίκηση και μάλιστα μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω τη συντριβή, τη συμπόνια και την οργή μου για την περιπέτεια των συμπολιτών μας που επέλεξαν το χώρο της βορειοανατολικής Αττικής για να ζήσουν μια ανθρώπινη ζωή σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον, το οποίο κατέστη εν μία νυκτί κολαστήριο.

Κατηγορούμε, λοιπόν, τη Δημοσία Διοίκηση για αρρυθμία, κατηγορούμε τη Δημοσία Διοίκηση για αναποτελεσματικότητα, για ολιγωρία, χωρίς να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας ότι οι θεσμοί οι οποίοι ορίζουν τον τρόπο λειτουργίας της Δημοσίας Διοικήσεως προσβάλλονται βαναύσως και συνεχώς.

Όλοι σας και η ταπεινότης μου είχαμε την ευκαιρία και να επισκεφθούμε και να ζήσουμε εις χώρας του εξωτερικού. Και είδαμε και χώρες οι οποίες είχαν την ατυχία να έχουν περιόδους πολιτικής ανωμαλίας. Ας αναφερθούμε σε μία Ιταλία της δεκαετίας του '70 όπου οι συνεχείς εκλογές, οι συνεχείς εναλλαγές των πολιτικών προϊσταμένων των Υπουργείων ήταν πλέον μια πράξη καθη-

μερινή. Εν τούτοις, αν κοιτάξει κανένας τα αποτελέσματα στην οικονομία της Ιταλίας, στον τουρισμό της Ιταλίας, στην ανάπτυξη της βιομηχανίας της Ιταλίας, είναι όλα θετικά. Γιατί; Γιατί κάτω από την πολιτική ηγεσία λειτουργούσε απροσκόπτως μια Δημοσία Διοίκηση η οποία επελαμβάνετο της λειτουργίας του κράτους, χωρίς τις παρεμβολές που επιτέλους έχουν γίνει συνήθειο εδώ στον τόπο το δικό μας.

Εγώ ως διπλωματικός υπάλληλος πρέπει να σας ομολογήσω ότι δεν υπάρχει, τουλάχιστον εις τας αναμνήσεις μου ούτε η παρουσία ενός Υπουργού ο οποίος δεν ήλθε στο Υπουργείο των Εξωτερικών με πρόθεση αμέσως και ως πρώτη πράξη να αλλάξει τον οργανισμό του Υπουργείου. Για ποιο λόγο; Καθένας με τις δικές του προθέσεις και την τακτοποίηση δικών του θεμάτων, δικών του βλέψεων, δικών του φιλοδοξιών. Και βεβαίως αυτό καταλήγει, απ' ενός για τον ίδιο στη διαχείριση του όλου πράγματος με επικοινωνιακό πνεύμα, αλλά την αναστάτωση την οποία προκαλούν στη λειτουργία της Δημοσίας Διοικήσεως δεν λαμβάνει υπ' όψιν του κανένας.

Ξέρετε, νομίζω ότι μερικές φορές αυτό είναι σκόπιμο διότι θα παρατηρήσατε ότι υπάρχουν κράτη των οποίων δεν γνωρίζουμε ούτε τον Πρωθυπουργό ούτε τους Υπουργούς. Ξέρετε για ποιο λόγο; Γιατί εκεί λειτουργούν οι θεσμοί.

Εδώ με τη γενική επίθεση την οποία έχουμε πλέον επιβάλει ως πολιτική στην παρεμβολή μας στη λειτουργία των θεσμών, έχουμε την ανάδειξη των προσωπικότητων. Περιμένουμε από τον έναν να μας πει τι θα γίνει αύριο. Εάν υπήρχαν οι θεσμοί, δεν θα ξέραμε ούτε το όνομά τους. Για να ξέρουμε, λοιπόν, το όνομά τους πρέπει να έχουμε την ταλαιπωρία της Δημοσίας Διοικήσεως τουλάχιστον.

Τώρα για να μη θεωρηθώ κακεντρεχής, για να μη θεωρηθώ ότι επιτέλους σε όλα είμαι επιθετικός και αντίθετος, δεν θα εισέλθω εις λεπτομερείας, πράγμα που θα συμβεί αργότερα και στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου, πρέπει να σας πω ότι είδα και ορισμένα θετικά σημεία, όπως στο άρθρο 16 περί μοριοδότησεως στις προσλήψεις.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό αυξάνονται από 20 σε 30 τα μόρια που λαμβάνουν οι δημότες συγκεκριμένων περιοχών της Ελλάδος, όταν επιδιώκουν μάλιστα διορισμό σε θέση της περιοχής τους. Και αυξάνονται οι περιοχές αυτές, καθώς πλέον συμπεριλαμβάνονται και τα νησιά του Ιονίου. Έτσι οι δημότες αυτών των περιοχών θα έχουν πριμοδότηση, κατά τη συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς στο ΑΣΕΠ, υπό την προϋπόθεση ότι θα υπηρετήσουν επί μία τουλάχιστον δεκαετία στις περιοχές αυτές. Το νομοσχέδιο βέβαια διευκολύνει. Η διάταξη αυτή κινείται στη σωστή κατεύθυνση κατά τη γνώμη μου, καθώς λαμβάνει υπ' όψιν της τις δύσκολες συνθήκες ζωής στις ορεινές και νησιωτικές περιοχές της χώρας, ευνοεί την αποκέντρωση και συμβάλλει επιτέλους στην καταπολέμηση της αστυφιλίας δίνοντας ένα ακόμη κίνητρο, ώστε οι άνθρωποι αυτοί να παραμείνουν εις τας εστίαις των τουλάχιστον, δηλαδή να παραμείνουν εκεί στον τόπο κατοικίας και εργασίας τους.

Επίσης, αναμφιβόλως θετικό είναι το άρθρο 30 για την αναγνώριση της Μήλου ως ιεράς νήσου. Αναποδράστως με τη διάταξη αυτή ενισχύεται ο θρησκευτικός χαρακτήρας της νήσου, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένταξή της σε αναπτυξιακά προγράμματα και χρηματοδοτήσεις, αλλά δίνεται και η δυνατότητα μιας διεθνούς προβολής, τέλος πάντων, των χώρων και των κειμηλίων της νήσου. Και εδώ τελειώνουν τα θετικά!

Γενικώς τώρα από μία πρώτη μελέτη εκφράζουμε τις αντιρρήσεις μας ως προς τα εξής: Τόσον ο ίδιος ο κύριος Υπουργός στην αιτιολογική έκθεση όσο και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ο εντιμότατος συνάδελφος κ. Ρήγας, αλλά και ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ κ. Παπασπύρου, εκφράζουν φόβους για τη συνταγματικότητα των ρυθμίσεων και υπογραμμίζουν τον κίνδυνο ότι όλο το σχέδιο νόμου το αφορών των τουλάχιστον στη ρύθμιση θεμάτων υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου με σύμβαση αορίστου χρόνου, θα προσβληθεί δικαστικώς. Εκτενέστερη αναφορά στο είδος για τον αριθμό των κινδύνων τους οποίους έχω σημειώσει ήδη, θα συζητήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Άρθρο 29: Τροποποίηση ληξιαρχικών διατάξεων σχετικών με το σύμφωνο συμβίωσης. Πάλι τα ίδια δηλαδή. Η Κυβέρνηση μετά

την ψήφιση του συμφώνου συμβίωσης, το οποίο στρέφεται ευθέως και υπονομεύει το θεσμό της οικογενείας και του γάμου βαναύσως, φέρνει προς ψήφιση και άλλες διατάξεις που σκοπεύουν να διευκολύνουν την εφαρμογή του συμφώνου αυτού, του συμφώνου δηλαδή για τη συμβίωση ετεροφύλων, ομοφύλων και παντός φύλου.

Στο άρθρο 34 έχουμε ένα περίεργο κατά τη γνώμη μου, αυτό περί άρσεως καταλογισμών. Με το άρθρο αυτό απαλλάσσονται λέει τα αιρετά όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως Α' και Β' βαθμού από τον κίνδυνο καταλογισμού για γενόμενες δαπάνες, οι οποίες είτε εξ αιτίας ασαφών ρυθμίσεων του νόμου είτε διότι παρουσιάζουν τυπικές πλημμέλειες, απερρίφθησαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Έτσι όμως μία νομοθετική διάταξη ορίζει εξ αρχής την άρση του καταλογισμού, ενώ αυτό θα έπρεπε να γίνεται τουλάχιστον μετά από τη λήψη κάποιας δικαστικής αποφάσεως. Έρχεσθε εσείς δηλαδή με ένα νόμο τώρα επιτέλους να αθώσετε ανθρώπους οι οποίοι ενδέχεται να εμπλέκονται σε οικονομικό σκάνδαλο; Αυτό υποκρύπτει σοβαρούς κινδύνους απαλλαγής αιρετών οργάνων από αυθαίρετες και παράνομες πράξεις.

Άρθρο 35: Θεσμικά και οργανωτικά ζητήματα δήμων και κοινοτήτων. Άκουσον-άκουσον. Στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου αναφέρεται ότι το μέλος του δημοτικού συμβουλίου που ανεξαρτητοποιήθηκε από την παράταξή του δεν μπορεί να ενταχθεί σε άλλη παράταξη ή να ιδρύσει νέα παράταξη, δεν μπορεί να εκλεγεί ή να εξακολουθήσει να είναι μέλος του προεδρείου ή της δημορχιακής επιτροπής, καθώς και να οριστεί ή να παραμείνει αντιδήμαρχος, Ζώνη υποχρεωτικής πολιτικής ανγότητας θα τουςβάλουμε. Περί αυτού πρόκειται. Γιατί να υπάρχει το κώλυμα δηλαδή στην ίδρυση της παρατάξεως; Δεν είναι αυτόντο δημοκρατικό δικαίωμα του δημοτικού συμβούλου να επιλέξει το τι θα κάνει; Μπορεί να μην ταιριάζουν οι σκέψεις του, οι θέσεις του με αυτά τα οποία αποφασίζει η πλειοψηφία. Η παράγραφος αυτή είναι ξεκάθαρα αντιδημοκρατική και περιορίζει σε σημαντικό βαθμό την ελευθερία εκφράσεως μέσα στα δημοτικά συμβούλια.

Έρχομαι τώρα στο τέταρτο κεφάλαιο που αφορά θέματα μεταναστευτικής πολιτικής. Σε αντίθεση με τις διακηρύξεις της Κυβέρνησης περί αυστηροποίησης της μεταναστευτικής πολιτικής, τα άρθρα του εν λόγω κεφαλαίου κινούνται σε μία κατεύθυνση διευκόλυνσης της παραμονής και της απασχόλησης μεταναστών στη χώρα. Επιπλέον η Κυβέρνηση σχεδιάζει να δημιουργήσει κέντρα φιλοξενίας παρανόμων μεταναστών σε δασικές εκτάσεις. Τέλος πάντων, ας μη σκεφτόμαστε τις δασικές εκτάσεις και πού θα τους εγκαταστήσει τώρα κατά παρέκκλιση κάποιας διαδικασίας.

Ο επίλογος λοιπόν τώρα. Ποιος θα είχε την τόλμη να εκφραστεί και μάλιστα θετικώς, ως θα επεθύμη ο φέρων εδώ και προτείνων κύριος Υπουργός, επί της αρχής ενός νομοσχεδίου;

Ποιας αρχής; Στο ίδιο νομοσχέδιο, συμβίωση ατόμων παντός φύλου όπως είπα, διατάξεις για την ιερότητα της Μήλου, ρύθμιση θεμάτων υπαλλήλων -αυτό το τεράστιο ζήτημα συμπεριλαμβάνεται- και άρθρα για τους ΧΥΤΑ. Αυτό είχε στο μυαλό της η Κυβέρνηση; Συνδέει δηλαδή την κατάσταση στη Δημοσία Διοίκηση με τους ΧΥΤΑ; Και περιμένετε να σας πούμε αν συμφωνούμε με την αρχή του νομοσχεδίου; Όχι, διαφωνούμε και θα το καταψηφίσουμε. Στην κατ' άρθρον συζήτηση θα μελετήσουμε ορισμένα άρθρα τα οποία κρίναμε ότι έχουν επιτέλους μια επιφάνεια θετική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Γεωργίου.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών.

Το λόγο έχει ο κ. Καντερές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, που έρχεται ως συνέχεια της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας κατά την πρόσφατη Αναθεώρηση του Συντάγματος, στοχεύει στην αξιοποίηση των υπαλλήλων και στο πεδίο της διοικητικής ιεραρχίας του προσωπικού που υπη-

ρετεί στο δημόσιο, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, συμπεριλαμβανομένων των ανεξαρτήτων αρχών.

Στόχος του νομοσχεδίου είναι να αποκαταστήσει και να ισοσκελίσει την ανισότητα που υπήρχε έως σήμερα σε συγκεκριμένα ζητήματα για το προσωπικό που εργάζεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών στοχεύει:

Πρώτον, στη δυνατότητα βαθμολογικής εξέλιξης αντίστοιχης του Υπαλληλικού Κώδικα για τους μονίμους υπαλλήλους, με κλίμακα πέντε βαθμών.

Δεύτερον, ρυθμίζονται τα κριτήρια για την επιλογή προϊστάμενων.

Τρίτον, ρυθμίζεται το θέμα κατάταξης του υπηρετούντος προσωπικού με βάση το συνολικό χρόνο υπηρεσίας.

Τέταρτον, η βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων συναρτάται ανάλογα με την εκπαιδευτική βαθμίδα.

Πέμπτον, διευκρινίζεται ο χρόνος προαγωγικής εξέλιξης για τους υπαλλήλους υποχρεωτικής εκπαίδευσης και για τους υπαλλήλους εκπαιδευτικών βαθμίδων ΔΕ, ΤΕ και πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Έκτον, γίνεται ρύθμιση στο σύστημα προαγωγών.

Έβδομον, παρέχει το δικαίωμα στο ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό να δικαιούται αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με το παρόν νομοσχέδιο:

Πρώτον, προβλέπεται ενιαία κρίση και επιλογή των προϊστάμενων για το μόνιμο και το ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό.

Δεύτερον, ορίζονται από ποιες ειδικότητες θα επιλέγονται οι προϊστάμενοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Τρίτον, ρυθμίζεται η επιλογή σε βασικές θέσεις για το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Τέταρτον, παρέχεται εξουσιοδότηση στο προσωπικό ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου το πειθαρχικό δίκαιο που προβλέπεται ως προς το μόνιμο προσωπικό.

Πέμπτον, γίνεται πρόβλεψη για τη μεταφορά προσωπικού και τις μετατάξεις.

Έκτον, ακόμη ρυθμίζεται η κατάταξη του προσωπικού ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους βαθμούς της βαθμολογικής κλίμακας.

Όλα τα παραπάνω ζητήματα παρέμεναν επί χρόνια σε εκκρεμότητα επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και με τους εργαζόμενους να παραμένουν σε ένα ιδιότυπο καθεστώς.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λαμβάνει την πρωτοβουλία να ρυθμίσει και να επιλύσει ένα από τα βασικότερα θέματα δημόσιας διοίκησης, όπως αυτό της ένταξης στη διοικητική ιεραρχία του Υπαλληλικού Κώδικα.

Στο Β' Κεφάλαιο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου γίνεται επίσης αναφορά σε ρυθμίσεις λειτουργικών θεμάτων των ανεξαρτήτων αρχών, ελεγκτικών μηχανισμών και θεμάτων κεντρικής και αποκεντρωμένης διοίκησης.

Οι νομαρχίες πλέον αποσυμφορούνται με την κατάργηση των αναρτήσεων στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, αφού τα αποτελέσματα των διαγωνισμών θα δημοσιοποιούνται στο διαδικτυακό χώρο του ΑΣΕΠ.

Να μου επιτρέψετε σ' αυτό το σημείο, από την εμπειρία μου ως νομαρχιακός σύμβουλος και αντινομάρχης Ανατολικής Αττικής, να υπογραμμίσω τη σημασία της συγκεκριμένης διάταξης, αφού και οι πολίτες, μέσω της τεχνολογίας, θα εξυπηρετούνται ταχύτερα, αλλά και οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις θα παραχωρήσουν σε άλλον φορέα ένα ζήτημα που ουσιαστικά δεν τις αφορούσε, αλλά τις επιβάρυνε και ως προς τις άλλες λειτουργίες της.

Επιπλέον, τίθενται συγκεκριμένες ρυθμίσεις που αφορούν το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, ενώ εξετάζονται και τα λειτουργικά ζητήματα του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Ακόμη, οι ειδικές περιπτώσεις γονικής άδειας, ειδικά θέματα που αναφέρονται σε μετατάξεις και αποσπάσεις, αλλά και ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων ΚΕΠ, η αναδιάρθρωση των Διευθύνσεων

Υγείας και Πρόνοιας των περιφερειών της χώρας, οι αποσπάσεις προσωπικού στα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης, η σύσταση οργανικών θέσεων μόνιμου προσωπικού στις περιφέρειες της χώρας, αλλά και τροποποιημένες ληξιαρχικές διατάξεις που αφορούν το σύμφωνο συμβίωσης, με την περίπτωση ύπαρξης τέκνου κατά τη διάρκεια αυτού. Επίσης, θέματα όπως αυτά που αφορούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με πιλοτικές εφαρμογές απλούστευσης διαδικασιών και μείωσης των διοικητικών επιβαρύνσεων, όπως για παράδειγμα στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, προς την ταχύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Τέλος, γίνεται αναφορά σε ρυθμίσεις θεμάτων προσωπικού δήμων και δημοτικών επιχειρήσεων για την καταβολή αποδοχών ή ασφαλιστικών εισφορών, ενώ ο νομοθέτης εξετάζει τις περιπτώσεις λειτουργίας δημοτικών και κοινοτικών ιδρυμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών προβαίνει και στη διευκόλυνση της πρόσβασης σε υπηκόους τρίτων χωρών που κατέχουν άδεια διαμονής, προκειμένου αυτοί να εργαστούν με μισθωτή απασχόληση και στην παροχή υπηρεσιών, ακόμη και σε ανεξάρτητες οικονομικές δραστηριότητες υπό ορισμένες προϋποθέσεις, παρέχοντάς τους με αυτό τον τρόπο τη δυνατότητα να ενταχθούν και να εξελιχθούν μέσα στο κοινωνικό σύνολο.

Οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης μέσω του παρόντος νομοσχεδίου έρχονται να επιστεγάσουν το μεταρρυθμιστικό έργο που υλοποιείται στον ευαίσθητο τομέα της Δημόσιας Διοίκησης.

Θα ήθελα από την πλευρά μου να σταθώ στο σκέλος του σχεδίου νόμου που αφορά στο άρθρο 45, στην παράγραφο 3, όπου επιχειρείται τροποποίηση του άρθρου 13 του ν. 1734/1987. Η διατύπωση της συγκεκριμένης παραγράφου, όπου γίνεται λόγος για παραχώρηση και αλλαγή χρήσης γης, με απόφαση του αρμόδιου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ενδεχομένως μπορεί και να δημιουργήσει ορισμένα προβλήματα σε συγκεκριμένες περιοχές, οι οποίες είναι επιβαρυνμένες περιβαλλοντικά και στην περίπτωση που παραχωρήσουν δημόσια δασική έκταση.

Θα πρέπει να εξετάσουμε την περίπτωση ώστε η συγκεκριμένη διάταξη να μην αφορά όλες τις περιοχές της χώρας, αλλά να τεθούν συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία θα προστατεύουν τις ευαίσθητες περιβαλλοντικές περιοχές, προκειμένου να μη δημιουργηθούν συνθήκες περαιτέρω οικολογικής επιβάρυνσης.

Θα ήταν καταστρεπτικό για το περιβάλλον ορισμένων περιοχών, όπως αυτών της δυτικής Αττικής ή πολύ περισσότερο της ανατολικής Αττικής, μετά από τα τελευταία γεγονότα, η παραχώρηση γης και αλλαγής χρήσης δασικών εκτάσεων, χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν οι τοπικές περιβαλλοντικές ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής.

Η εισήγηση της οικείας Διεύθυνσης Δασών ίσως να μην καλύπτει όλο το περιβαλλοντικό κομμάτι μιας μελέτης σε έναν συγκεκριμένο δήμο, αφού για παράδειγμα, περιπτώσεις όπως υδροβιότοπων ή δήμων με αυξημένη βιομηχανική δραστηριότητα και μεγάλη περιβαλλοντική επιβάρυνση, απαιτούν σύσταση επιτροπής εμπειρογνομόνων που θα γνωμοδοτήσουν για την καταλληλότητα ή μη μιας περιοχής, που θα καλεστεί να κάνει αλλαγή χρήσης σε δημόσια δασική έκταση.

Η σπουδαιότητα που έχει η δασική έκταση σε μια περιοχή, αποτελεί στοιχείο βιωσιμότητας γι' αυτή, αφού ενδεχομένως η διατήρηση του δασικού της χαρακτήρα να αποτελεί συστατικό επιβίωσης για το περιβάλλον και ευημερίας για τους κατοίκους.

Περιοχές που επιβαρύνονται περιβαλλοντικά με ρυπογόνες βιομηχανίες δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να δεχθούν ακόμη μια απώλεια στην ομαλή λειτουργία του οικοσυστήματος, με τη μείωση ή εξαφάνιση του δασικού τους πλούτου.

Η διατήρηση των δασικών μας εκτάσεων αποτελεί προτεραιότητα, αφού δεν υπάρχει η πολυτέλεια για περαιτέρω περιβαλλοντική επιβάρυνση ορισμένων περιοχών, με βεβαρημένο παρελθόν στο οικοσύστημά τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ για το νομοσχέδιο ανέπτυξε ο εισηγητής μας ο κ. Ρήγας και δεν έχω να προσθέσω κάτι άλλο. Παίρνω το λόγο ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για θέματα πολιτισμού, για να αναφερθώ σε ένα άρθρο του νομοσχεδίου, που αφορά το Υπουργείου Πολιτισμού. Πριν, όμως, επειδή συζητούμε την αρχή του νομοσχεδίου, επιτρέψτε μου να κάνω μια γενικότερη παρατήρηση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εμείς νομοθετούμε μέσα στα συνταγματικά πλαίσια, τα οποία είναι σεβαστά. Δεν υπάρχει επίσης αμφιβολία ότι χρειάζεται κάθε φορά να επιλέγουμε τις καλύτερες νομικές λύσεις.

Θέλω, όμως, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο να πω και το λέω με βάση την εμπειρία μου πολλά χρόνια εδώ, ότι οι επιλογές που κάνουμε για τη Δημόσια Διοίκηση είναι κατά βάθος πολιτικές. Είναι πολιτικές επιλογές. Αν υπάρχει μια σαφής πολιτική επιλογή, με το σεβασμό βεβαίως του Συντάγματος, η νομική λύση μπορεί να βρεθεί.

Το κύριο, λοιπόν, το οποίο πρέπει να καταλάβουμε και να αναλάβουμε τη σχετική πολιτική ευθύνη –και αυτό αφορά και την τωρινή Κυβέρνηση, αφορά κυρίως τη μελλοντική κυβέρνηση που θα έχει πολύ μεγάλο και δύσκολο έργο- είναι να αντιληφθούμε ότι η Δημόσια Διοίκηση δεν πάει άλλο. Αυτό το κράτος είναι ανασταλτικό σε οποιαδήποτε προσπάθεια ανάπτυξης από οποιονδήποτε και για οτιδήποτε. Έχει φθάσει σε οριακό σημείο. Και πίσω από τα προβλήματά του υπάρχουν κατά βάση πολιτικές επιλογές.

Βεβαίως, δεν δημιουργήθηκαν τα προβλήματα από τη μία μέρα στην άλλη, όλοι το αντιλαμβανόμαστε αυτό, αλλά πρέπει να πω ότι καμία βελτίωση δεν υπήρξε τα τελευταία χρόνια, αντίθετα τα προβλήματα οξύνθηκαν. Η περίφημη επανίδρυση του κράτους ήταν μία καθαρά επικοινωνιακή επιχείρηση, ενώ οι οποιεσδήποτε προσπάθειες εκσυγχρονισμού ουσιαστικά αμαυρώνονται και υποβαθμίζονται και υπονομεύονται από την πλήρη παράδοση στην πελατειακή λογική.

Αυτή είναι και η λογική του σημερινού νομοσχεδίου, η πελατειακή λογική, ο προσεταιρισμός συγκεκριμένων ομάδων που υπάρχουν μέσα στη Δημόσια Διοίκηση στα πλαίσια μίας λογικής διαιρετικής, «διαίρει και βασίλευε», ο προσεταιρισμός συγκεκριμένων ομάδων που θα στραφούν εναντίον άλλων και η συνέχιση πελατειακών ρυθμίσεων.

Αποκορύφωμα βεβαίως είναι η τροπολογία που έχει κατατεθεί, όπου τα λεφτά των εργοδοτών και των εργαζομένων πάνε στους ΟΤΑ για τους ανέργους. Αλλά όλη η ιστορία είναι, με ποιες διαδικασίες θα προσληφθούν οι άνεργοι. Και οι διαδικασίες είναι βεβαίως διαδικασίες αδιαφανείς, όπου τα διάφορα ρουσφέτια θα δώσουν και θα πάρουν, μία τακτική εξάλλου πολύ προσφιλή στον ΟΑΕΔ. Έχουμε πολύ συγκεκριμένες καταγγελίες γι' αυτό.

Θέλω όμως να πω ότι και για τη μελλοντική κυβέρνηση η πρόκληση θα είναι μεγάλη, διότι θα υπάρξουν οι επιλογές εκείνες που θα βάλουν τέρμα σε αυτό το καθεστώς. Νομίζω ότι το σύστημα προσλήψεων στο δημόσιο τομέα είναι η «καρδιά» του θέματος. Και για να εξηγηθούμε, όλα αυτά που συζητούμε εδώ και που για τους πολίτες είναι λίγο ακατανόητα, υπάλληλοι ορισμένου χρόνου, αορίστου χρόνου, ιδιωτικού δικαίου, δημοσίου δικαίου κ.λπ., έχουν να κάνουν με το σύστημα των προσλήψεων. Επειδή στις θέσεις μονίμων υπάρχει κάποια διαδικασία ελέγχου, ψάχνει να βρει η εκάστοτε κυβέρνηση και κυρίως η σημερινή Κυβέρνηση τα «παράθυρα» για να βάλουν χωρίς διαδικασίες τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, για να ικανοποιηθούν τα ρουσφέτια τα προεκλογικά και τα πελατειακά. Μην κοροιδεύμαστε. Και όλες οι τρύπες που ανοίγονται στις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, που είναι μία σοβαρή και αξιοκρατική διαδικασία και είναι από τα πράγματα για τα οποία το ΠΑΣΟΚ μπορεί να υπερηφανεύεται, γίνονται για να μπουν από το «παράθυρο» οι εκλεκτοί των όποιων ημετέρων.

Όσο αυτά δεν λύνονται, τα άλλα που λέμε εδώ και τα συνταγματικά κωλύματα και τα άλλα, είναι κατά τη γνώμη μου οι δυσκολίες που προκύπτουν από το ότι δεν έχουμε κάνει ορισμένες σταθερές επιλογές στο σύστημα προσλήψεων, στο σύστημα αμοιβών συνολικά, στο πώς λειτουργεί σήμερα ο δημόσιος τομέας. Το θέμα όμως είναι πολύ ενδιαφέρον. Θα μπορούσε κά-

ποιος να μιλάει πολλές ώρες.

Παίρνω όμως κυρίως το λόγο για να υποστηρίξω μία τροπολογία που έχω καταθέσει και η οποία αφορά εργαζόμενους στο Υπουργείο Πολιτισμού. Και εξηγούμαι:

Στο άρθρο 20 του σχεδίου νόμου υπάρχει, κύριε Υπουργέ, μία διάταξη για τους υπαλλήλους που δουλεύουν στα ΚΕΠ, που εποπτεύει το Υπουργείο σας. Οι υπάλληλοι αυτοί του ΚΕΠ με βάση την τροπολογία σας, η οποία βέβαια χρειάζεται αποκωδικοποίηση, γιατί εάν κάποιος δεν έχει ασχοληθεί πολύ δεν είναι εύκολο να την καταλάβει, δεν υπάγονται στους περιορισμούς του εικοσιτετραμήνου, δηλαδή δεν ισχύει γι' αυτούς ο περιορισμός του εικοσιτετραμήνου, προκειμένου να τους ανανεώσουν τις συμβάσεις με το επιχείρημα ότι είναι ειδικευμένοι κ.λπ..

Στο Υπουργείο Πολιτισμού υπάρχουν σοβαρότατα προβλήματα εξαιτίας του εικοσιτετραμήνου στην περίπτωση που υπάρχει μία συγκεκριμένη ανασκαφή λόγου χάρη, ένα συγκεκριμένο έργο. Δηλαδή η σύμβαση έργου στο Υπουργείο Πολιτισμού έχει ουσιαστική σημασία. Δεν είναι μόνο για να πάρουμε ανθρώπους από τη Μεσσηνία -το παράδειγμα δεν είναι τυχαίο- είναι διότι η ανασκαφή τελειώνει μέσα σε μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο που άλλοτε κρατάει δύο χρόνια, άλλοτε κρατάει ενάμιση χρόνο και άλλοτε τρία χρόνια και είναι υπάλληλοι αρχαιολόγοι, συντηρητές, απολύτως εξειδικευμένοι. Γιατί γι' αυτούς τους ανθρώπους δεν κάνουμε αντίστοιχη ρύθμιση, γι' αυτό που ισχύει για τα ΚΕΠ;

Εδώ τώρα υπάρχει και κάτι άλλο που ειλικρινά θέλω να σας πω ότι δείχνει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί και το πολιτικό σύστημα της χώρας. Οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού καταφεύγουν στον Υπουργό Πολιτισμού. Ο Υπουργός Πολιτισμού τους λέει ότι ο ίδιος συμφωνεί απολύτως με το θέμα τους, ότι εφόσον έχει γίνει αντίστοιχη διάταξη με τα ΚΕΠ, οπωσδήποτε την δικαιούνται και αυτοί, ότι έχει στείλει αντίστοιχο αίτημα στον κ. Παυλόπουλο και ότι ο κ. Παυλόπουλος συμφωνεί.

Σας τα λέω αυτά γιατί τα έχω ζητήσει από μέσα, κύριε Υπουργέ. Όταν έρχεται το νομοσχέδιο και δεν ανευρίσκεται η διάταξη με την οποία υποτίθεται ότι συμφωνούν δύο Υπουργοί της Κυβέρνησης, επανερχόμαστε στον Υπουργό, ο οποίος λέει ότι φταίει ο κ. Παυλόπουλος. Εμένα δεν με ενδιαφέρει ποιος φταίει, αλλά θέλω να είμαι σαφής. Εμείς έχουμε καταθέσει τροπολογία. Εάν δεν υπήρχε η εξαίρεση δεν θα καταθέταμε την τροπολογία. Θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής. Διότι εφόσον η Κυβέρνηση έρχεται και σέβεται το εικοσιτετράμηνο, η μελλοντική Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα αντιμετωπίσει τα ζητήματα με βάση τις δεσμεύσεις της. Αλλά εφόσον έρχεστε και καταργείτε το εικοσιτετράμηνο όσον αφορά τα ΚΕΠ και εφόσον έχει γίνει όλη αυτή η συζήτηση, δεν αντιλαμβάνομαι για ποιόν λόγο δεν υποχωρείτε. Και εν πάση περιπτώσει δεν μπορεί οι υπάλληλοι να εμπαιζνούνται με αυτόν τον τρόπο. Ας βρείτε στην Κυβέρνηση μία άκρη για να μας πείτε υπεύθυνα τι ισχύει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο για μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θέλω να απαντήσω στην κ. Δαμανάκη.

Κυρία Δαμανάκη, δεν είναι εξαίρεση στον κανόνα του π.δ. 164/2004. Ολοκληρώνεται η διαδικασία μονιμοποίησης μέσω μοριοδότησης και με παρέμβαση του ΑΣΕΠ εκείνων οι οποίοι υπηρετούν στα ΚΕΠ. Κι επειδή παρεμβαλλόταν ένα χρονικό διάστημα όπου οι άνθρωποι αυτοί δεν θα είχαν διαρκή παρουσία επειδή δεν είχαν δοθεί από το Υπουργείο Οικονομικών και Οικονομίας για δημοσιονομικούς λόγους οι θέσεις, γι' αυτό γίνεται. Αντίστοιχη όμως διαδικασία δημιουργίας υπαλλήλων αορίστου χρόνου για το Υπουργείο Πολιτισμού δεν έχει ξεκινήσει, ώστε να έρχεστε και να λέτε ότι γενικώς κάνουμε κάτι τέτοιο.

Εσείς μου ζητάτε να καταργήσω έναν κανόνα, ο οποίος εάν καταργηθεί, θα βρισκόμαστε σε πλήρη καταστροφική κατάσταση και της κοινοτικής οδηγίας του 1999 και της νομολογίας των δικαστηρίων. Θα σας δώσω πλήρη την εξήγηση όταν θα συζητήσουμε την τροπολογία την οποία έχετε καταθέσει, αλλά πάντως δεν

υπάρχει εξαίρεση. Το λέω αυτό το πράγμα.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Αυτό που γίνεται για τα ΚΕΠ να γίνει κι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, πράγματι σήμερα μιλάμε για ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, το θέμα της Δημόσιας Διοίκησης.

Θέλω να υπενθυμίσω στους αγαπητούς κυρίους συναδέλφους ότι όντας νέος Βουλευτής το 1990, η τότε Κυβέρνηση Μητσοτάκη μου ανέθεσε ξαφνικά να είμαι εισηγητής σε ένα γενικό θέμα της Βουλής που είχε ως αντικείμενο τη δημόσια διοίκηση του 2000. Είχε γίνει ένας μεγάλος τόμος με τη συμμετοχή πενήντα δύο επιστημόνων, καθηγητών από όλο το φάσμα του δημόσιου βίου και εκεί συντάχθηκαν οι άνθρωποι ένα πόρισμα στο οποίο ελέγχαν ότι έτσι πρέπει να γίνει η Διοίκηση του 2000. Μιλάω για το 1990, μετά δηλαδή από μία δεκαετία.

Είπα τότε, «εγώ είμαι νέος Βουλευτής, γιατί με βάζετε»; Αλλά τα κατάφερα πράγματι. Και είδα εκεί πού έπασχε η Δημόσια Διοίκηση. Σας πληροφορώ ότι πέρασαν τότε τα δέκα χρόνια, είμαστε τώρα στα άλλα δέκα και δεν έχει γίνει τίποτα από εκείνα και ερχόμαστε σήμερα εδώ και άκουσα την αγαπητή συνάδελφο κ. Δαμανάκη να λέει ότι είμαστε υπερήφανοι για το ΑΣΕΠ. Να μην είστε καθόλου υπερήφανοι γι' αυτά που θα ακούσετε τώρα!

Ξέρετε πολύ καλά ότι μέχρι το 2001 οι δημόσιοι υπάλληλοι ήταν πέντε κατηγοριών. Και αν θα διαβάσετε την Επιστημονική Επιτροπή, θα δείτε ποιοι είναι οι μόνιμοι υπάλληλοι, ποιοι ήταν οι υπάλληλοι αυτοί που συνταγματικά κατοχυρώνονταν και δεν είχαμε κανένα πρόβλημα. Μόλις έγινε ο ν. 2190/94 τι σκέφθηκε τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εκείνη την εποχή. «Εμείς μπορούμε και να χάσουμε, είμαστε τώρα στην κυβέρνηση, αλλά να δέσουμε πρώτα τη Δημόσια Διοίκηση με τον κορμό της Δημόσιας Διοίκησης, με τους «ανθρώπους μας» και από εκεί και πέρα έχουμε να λέμε». Έκαναν λοιπόν τον ν. 2190 και είπαν ότι μονιμοποιούνται όλοι οι υπάλληλοι και όσοι δεν έχουν θέσεις οργανικές, δημιουργούνται προσωποπαγείς θέσεις για να καλυφθούν όλοι οι υπάλληλοι, οι συμβασιούχοι, που πήραν τότε με το οποιοδήποτε σημείωμα του κόμματος και έτσι δημιούργησαν χιλιάδες υπαλλήλους που μονιμοποιήθηκαν.

Από εκεί και πέρα προσέθεσαν και την περίφημη συνέντευξη την οποία κάθε φορά μας αναφέρετε και συμπλήρωσαν τέτοιες διατάξεις όπου στα Υπουργεία προσελάμβαναν ειδικούς συμβούλους, κύριοι Υπουργοί, δια συνεντεύξεων κατ' εξαίρεση του ν. 2190. Αυτή η διάταξη ισχύει μέχρι σήμερα.

Ερχόμαστε στο 2001 και δημιουργούμε συνταγματική πλέον προϋπόθεση, νέα μορφή υπαλλήλων -103 παράγραφος 8- γι' αυτούς που σήμερα προσπαθεί το Υπουργείο μας, να πει: «Επιτέλους τους προσλάβετε με το 103 παράγραφος 8, υπηρετούν τόσα χρόνια, έχουν πείρα οι άνθρωποι, μπορούν να προσφέρουν στη Δημόσια Διοίκηση. Τι θα τους κάνετε»; Μ' αυτό τον τρόπο σήμερα προσπαθούμε αυτοί οι άνθρωποι που είναι και ΠΕ να πάρουν μία θέση στη Δημόσια Διοίκηση λόγω των γνώσεών τους. Αυτή είναι η σημερινή Δημόσια Διοίκηση.

Βάλατε μία συνταγματική διάταξη κακώς -δεν ήμουν Βουλευτής τότε- με την οποία λέτε ότι απαγορεύεται να μονιμοποιηθούν οι καθ' όν τρόπο προσλαμβανόμενοι υπάλληλοι του 103 παράγραφος 8, αγαπητέ κύριε Καζάκο. Αφήστε τους εκεί να δουλεύουν, αλλά μονιμοποίηση ποτέ. Βρείτε άκρη τώρα εσείς σ' αυτή τη Δημόσια Διοίκηση.

Επειδή συνηθίζω πάντα να λέω τα πράγματα με το όνομά τους, σας τα λέω σήμερα, γιατί είμαστε ένα όργανο από το οποίο εξαρτώνται τα πάντα. Μη ζητάτε ευθύνες. Από τους εαυτούς μας να ζητάμε ευθύνες, που κάθε φορά νομοθετούμε εσφαλμένα. Αυτή τη διάταξη πληρώνουμε σήμερα, του 103 παράγραφος 8 του Συντάγματος όπου δημιουργήθηκε αυτή η κατηγορία υπαλλήλων αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου οι οποίοι δεν μπορούν να μονιμοποιηθούν ποτέ.

Βάλαμε και μία παράγραφο-διάταξη στο 103 πάλι. Δύναται να προσλαμβάνεται το επιστημονικό και τεχνικό ή βοηθητικό προσωπικό χωρίς διαγωνισμούς κατ' εξαίρεση και πιο κάτω «ως ο νόμος ορίζει». Ερχόμαστε δηλαδή και λέμε πάλι εμείς να κάνουμε

το νόμο, να ορίσουμε αυτούς που κατ' εξαίρεση μπορούσαμε να προσλαμβάνουμε. Συνταγματική διάταξη κι αυτή.

Μη ζητάτε λοιπόν σήμερα να κρίνετε επί των πραγματικών δεδομένων, διότι το Σύνταγμα είναι Σύνταγμα, είναι ο θεμελιώδης κανόνας, ο ανώτατος και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο.

Αυτές οι διατάξεις είναι «ως ο νόμος ορίζει» και το ΑΣΕΠ γίνεται με νόμο, κύριοι συνάδελφοι. Έγινε συνταγματική κατοχύρωση σαν ανεξάρτητη αρχή που θα ελέγχει όσοι προσλαμβάνονται δημόσιοι υπάλληλοι καθ' όν τρόπο ορίζει το Σύνταγμα είτε με διαγωνισμούς, είτε κατ' εξαίρεση, όπως σας είπα, αλλά πάντα μέσω του ΑΣΕΠ το οποίο ΑΣΕΠ πάλι δημιουργείται με νομοθετική διάταξη. Φωνάζω γι' αυτή τη διάταξη εδώ και χρόνια, αφού το Σύνταγμα μας έχει «δέσει», για να δούμε με ποιο τρόπο μπορούμε να αξιοποιήσουμε αυτούς τους υπαλλήλους που προσλαμβάνουμε. Έρχεται σήμερα το νομοσχέδιο αυτό και θα δείτε ότι πολλές περιπτώσεις είναι αμφισβητούμενες υπό την έννοια της συνταγματικότητας, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά. Αυτή είναι η αλήθεια.

Θα μπορούσα να μιλάω επί ώρες γι' αυτό το θέμα, διότι πρέπει να ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι στη Δημόσια Διοίκηση ένας υπάλληλος που θα πει υπηρέτης του λαού, εάν δεν προσλαμβάνεται σωστά ή αν δεν εργάζεται σωστά, δεν αποδίδει καμμία Δημόσια Διοίκηση με κανένα πολιτειακό καθεστώς, όποιο καθεστώς και αν είναι.

Επειδή δεν έχω χρόνο θα πω ότι βεβαίως έχω υπογράψει κι εγώ δύο τροπολογίες, κύριε Υπουργέ. Στις παραμεθόριες περιοχές να μην ο υπάλληλος μοριοδοτείται παραπάνω και σωστά, αλλά εγώ έχω πει ότι η δεκαετία που βάζουμε ως υποχρεωτική μονιμότητα είναι υπερβολική. Δεν μπορεί να πάει κανένας υπάλληλος ούτε στο Καστελόριζο ούτε στην Αστυπάλαια για να υπηρετήσει δέκα χρόνια. Μειώστε το στα πέντε χρόνια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Δεύτερον, θα αναφερθώ σ' αυτό το κομφούζιο που ήλθε. Είναι ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, νεότερος νόμος. Μιλάμε για ΑΣΕΠ. Μη νομίζετε ότι είναι κανένα θέσφατο το ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ έγινε με νόμο, άρα λοιπόν αλλάζει με νόμο. Ερχόμαστε λοιπόν σήμερα με νόμο και λέμε ότι με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων τα δημοτικά συμβούλια διαλύουν τις επιχειρήσεις που είχαν και αυτές απορροφώνται με δημοτικές αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων και προσλαμβάνονται στους δήμους. Έρχεται το Ελεγκτικό Συνέδριο και λέει: «Όχι, δεν προσελήφθησαν νόμιμα από το ΑΣΕΠ, εγώ δεν εγκρίνω τις δαπάνες τους». «Γιατί δεν εγκρίνετε τις δαπάνες τους;». «Διότι δεν προσελήφθησαν σωστά».

Τι πρέπει να γίνει; Έρχεται το άρθρο 269, στο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, κύριε Υπουργέ, και λέει ρητά ότι τα δημοτικά συμβούλια μπορούν να αποσπούν, να μεταφέρουν υπαλλήλους που δούλευαν στις επιχειρήσεις που διαλύονται υποχρεωτικά με τον Κώδικα και με τις αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων αφού δημιουργήθηκαν οι αναγκαίες θέσεις. Το ελεγκτικό λέει: «Δεν πληρώνω, διότι εκεί καθ' όν τρόπο προσελήφθησαν πριν πέντε, δέκα, δεκαοκτώ χρόνια, δεν προσελήφθησαν σωστά. Να πάω να βρω εγώ το δήμαρχο της εποχής εκείνης πριν από δεκαοκτώ χρόνια να του πω, «γιατί δεν του έκανες έγγραφη-σύμβαση προσλήψεως»; Πού να τη βρω;».

Ερχόμαστε τώρα και τι ζητάμε με την τροπολογία μας. Όλες αυτές οι αποφάσεις με τις οποίες μεταφέρθηκε προσωπικό, που εργάζεται τόσα χρόνια να θεωρηθούν νόμιμες, αφ' ης στιγμής τα δημοτικά συμβούλια προσέλαβαν τους υπαλλήλους. Θέλωμε δηλαδή αποκέντρωση στις υπηρεσίες των δήμων και κοινοτήτων και στις νομαρχίες και από την άλλη μεριά δεν σεβόμαστε τις αποφάσεις αυτών των οργάνων τα οποία με τη συνταγματική κατοχύρωση και τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων προς τους ΟΤΑ και τις νομαρχίες είναι πράγματι μέσα στη δομή της δημόσιας διοίκησης λειτουργικές υπηρεσίες του κράτους μας, κεντρική εξουσία, περιφέρεια. Πρέπει λοιπόν να σεβαστούμε αυτές τις διατάξεις του 269. Νομίζω ότι στην Επιτροπή είπαμε πάρα πολλά. Ειλικρινά σας λέω πως όταν μιλάω για τη δημόσια διοίκηση κάτι με πιάνει. Πρέπει να σεβόμαστε αυτό το κράτος γιατί περιμένουμε όλοι να λύσουμε τα προβλήματα και είδατε τι παρενέργειες

υπάρχουν όταν το κράτος δεν λειτουργεί σωστά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κύριος Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα που κλείνει ο κύκλος της Νεοδημοκρατικής Διακυβέρνησης αυτής της εξαετίας και συζητάμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να κάνει κάποιος έστω μία επιγραμματική αποτίμηση της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Μίας πολιτικής η οποία επικοινωνιακά ταυτίστηκε με τον όρο της επανίδρυσης και των μεταρρυθμίσεων, όμως στην ουσία ήταν συνώνυμη με την κομματικοποίηση, τον «ημετερισμό» και την αναξιοκρατία. Μία πολιτική που οδήγησε στην υποβάθμιση και στην αποδυνάμωση των δημοσίων υπηρεσιών, στην εκχώρηση κρίσιμων δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα. Μίας πολιτικής στην οποία το επίκεντρο βρέθηκε το ανθρώπινο δυναμικό στο εσωτερικό της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο των οποίων τα συστήματα διασφάλισης και εξέλιξης αλώθηκαν συστηματικά από τη Νέα Δημοκρατία. Αναφέρομαι στα συστήματα εισαγωγής, δηλαδή στο ΑΣΕΠ, στα συστήματα εξέλιξης, στις εργασιακές σχέσεις, στη μισθολογική εξέλιξη, αλλά και στην ασφάλεια που πρέπει να νιώθουν οι εργαζόμενοι σε σχέση με τα θέματα της ασφαλιστικής τους κάλυψης.

Αυτές τις μέρες είναι ιδιαίτερα επίκαιρο το ζήτημα, που ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος βρίσκεται στο στόχαστρο των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, Υπουργών και Βουλευτών, γιατί «λέει» δεν κάνει καλά τη δουλειά του. Έχω εντελώς αντίθετη γνώμη. Ο κ. Παυλόπουλος κάνει πάρα πολύ καλά τη δουλειά του, γιατί υλοποιεί με συνέπεια μία πολιτική η οποία είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή. Ο κ. Παυλόπουλος αναδείχθηκε «μαέστρος», εμπνευστής και καθοδηγητής στην υλοποίηση μιας πολιτικής η οποία είχε ταυτόχρονα δύο στοιχεία, από τη μία μεριά την αποδιάρθρωση των δημοσίων υπηρεσιών, τον έλεγχο τους, την υποβάθμισή τους και την προμείωση πολιτικών που ενίσχυαν νεοφιλελεύθερες απόψεις για να εισαχθεί στο Δημόσιο η λογική του κέρδους και των συμφερόντων, και από την άλλη μεριά μία πολιτική τακτοποιήσεων που απευθύνεται σε συγκεκριμένες ομάδες-στόχους μπροστά στο αδιέξοδο που αντιμετωπίζει η Νέα Δημοκρατία και μπροστά στην επερχόμενη εκλογική ήττα.

Δηλαδή ο κ. Παυλόπουλος κάνει ό,τι μπορεί για να περισώσει ένα μέρος της συντριβής της Νέας Δημοκρατίας που έρχεται στις επόμενες εκλογές.

Αυτό το νομοσχέδιο έχει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά. Απευθύνεται σε συγκεκριμένες ομάδες με έναν τρόπο επικοινωνιακό, που προσπαθεί να δείξει ότι λύνει προβλήματα, στην ουσία όμως τους καθιστά ομήρους και δημιουργεί πολύ περισσότερα προβλήματα στη Δημόσια Διοίκηση, που εν τέλει θα τα πληρώσει ο ελληνικός λαός.

Το νομοσχέδιο και τακτοποιήσεις κάνει και φωτογραφίες επιμέρους ρυθμίσεων συμπεριλαμβάνει και βεβαίως προκαλεί τους πεντακάσιους χιλιάδες ανέργους με την πρωτοφανή διαδικασία εισαγωγής στους ΟΤΑ είκοσι χιλιάδων ανέργων από τον ΟΑΕΔ, χωρίς καμία διαδικασία που να εγγυάται τη διαφάνεια, που να εγγυάται ότι αυτοί που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη για να δουλέψουν, θα δουλέψουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παυλόπουλος και η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με αυτό το νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα εξέλιξης στους εργαζόμενους με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο δημόσιο. Στην ουσία τους καθιστά ομήρους των δικαστηρίων.

Ο κ. Παυλόπουλος και η Κυβέρνηση, εάν ήθελε να λύσει το ζήτημα της ένταξης αυτού του δυναμικού, αξιόλογου κατά τα άλλα, στον πυρήνα των λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης, δεν είχε παρά να αποδεχθεί την πρόταση που του κάνει σύσσωμη η Αντιπολίτευση, να μετατρέψει δηλαδή τις συμβάσεις τους σε τακτικούς δημοσίου υπαλλήλους. Είναι εργαζόμενοι, έχουν τις κατοχυρώσεις των συμβάσεων αορίστου χρόνου, τους πληρώνει ο ελληνικός λαός, πληρώνει τα ασφαλιστικά τους το δημόσιο,

έχουν μισθολογική εξέλιξη με βάση τις συμβάσεις τους αντίστοιχη των εργαζόμενων στο δημόσιο, αλλά δεν έχουν τη δυνατότητα εξέλιξης και δεν έχουν και τις ίδιες ευθύνες που έχει ο δημόσιος λειτουργός, ο μόνιμος δημόσιος υπάλληλος.

Στο παρελθόν ακολουθήθηκαν πολιτικές από το ν. 1476 στη δεκαετία του '80 και μετέπειτα, που ενέταξαν ένα σημαντικό αριθμό αυτών των εργαζόμενων με ρυθμίσεις νομοθετικές στο σκληρό πυρήνα της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνει και τώρα.

Έγινε μία ολόκληρη συζήτηση και πάρα πολλά επιχειρήματα μάς ανέπτυξε ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, γιατί αυτό συνταγματικά δεν επιτρέπεται. Δήλωσα τότε ότι για τα πολιτικά ζητήματα δεν έχω καμία εμπιστοσύνη στους συνταγματολόγους, έρχεται όμως, η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, και εάν ανατρέξουμε στα Πρακτικά της συζήτησης που έγινε το 2001, μας δείχνει ότι αυτό είναι δυνατόν να γίνει, διότι το Σύνταγμα έχει συγκεκριμένες αναφορές για τους ορισμένου χρόνου. Είναι δυνατόν να γίνει, διότι η πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων προέρχεται από το μεταβατικό διάστημα, πριν δηλαδή το 2001 και από τη μετατροπή των συμβάσεων με το προεδρικό διάταγμα Παυλόπουλου σε αορίστου χρόνου.

Εξάλλου, η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής μην παίρνοντας καθαρή θέση, μην υιοθετώντας δηλαδή την άποψη του κ. Παυλόπουλου, ουσιαστικά συνηγορεί υπέρ των δικών μας επιχειρημάτων. Υπάρχει πολιτική βούληση να γίνει αυτό; Προφανώς δεν υπάρχει, διότι αν υπήρχε, με τη μέγιστη πλειοψηφία που θα αποφασίσει η Βουλή, αν όχι με ομοφωνία, υπάρχει και μία περαιτέρω θεσμική θωράκιση αυτής της πολιτικής.

Αλλά προφανώς η Κυβέρνηση δεν θέλει, διότι υλοποιεί με συνέπεια μία πολιτική πολλαπλών εργασιακών ταχυτήτων στο δημόσιο με τις χιλιάδες ανανεώσεις συμβάσεων έργου, ορισμένου χρόνου, με την ομηρία των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου, που υποτίθεται ότι τους δίνει δυνατότητα εξέλιξης, οι οποίοι όμως θα πέσουν θύματα των δικαστικών προσφυγών από τους μόνιμους υπαλλήλους όταν θα καταλάβουν θέσεις, με την πολιτική που έχει εξαγγείλει για μισθολόγιο για τους νέους υπαλλήλους, με την πολιτική που έχει εξαγγείλει για ασφαλιστική ρύθμιση για τους νέους υπαλλήλους.

Άρα, η Κυβέρνηση δεν έχει την πολιτική βούληση να αντιμετωπίσει ένα πρόβλημα. Το αντίθετο. Δουλεύει συστηματικά να το ενισχύσει, για να αποδυναμώσει το σκληρό πυρήνα της Δημόσιας Διοίκησης. Και αυτό, όπως ξέρετε, συνεπάγεται μία σειρά από δυσλειτουργίες, που έχουν να κάνουν με τις δυνατότητες των ελεγκτικών, των εισπρακτικών μηχανισμών και την υλοποίηση της πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης.

Εξάλλου –και κλείνω με τούτο– είναι γνωστό και αποδεκτό από όλους μας ότι η μονιμότητα θεοπίστηκε και είναι συνταγματική επιταγή, για να κατοχυρώσει τη νομιμότητα και την ανεξαρτησία των λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης. Κάτι τέτοιο φυσικά δεν το θέλει η Κυβέρνηση. Το καλό για τον τόπο και το λαό είναι ότι τελειώνει η θητεία αυτής της Κυβέρνησης και θα μπορέσουμε με άλλο τρόπο να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα της Δημόσιας Διοίκησης και της προσφοράς στο λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουσελάς, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, όπως εμπεριστατωμένα ανέλυσε ο εισηγητής μας, είναι ένα ακόμα νομοσχέδιο διευθετήσεων και αποσπασματικής ικανοποίησης βάσιμων ή μη αιτημάτων και πελατειακών εκκρεμοτήτων. Ο στόχος είναι προφανής. Η Κυβέρνηση την ώρα που βουλιάζει η ίδια και δυστυχώς βουλιάζει και τη χώρα, επιχειρεί να διασώσει σε επίπεδο εκλογικής πελατείας ό,τι μπορεί.

Όμως, και αυτή της η απόπειρα είναι καταδικασμένη να πέσει στο κενό, όπως και η απόπειρα απόσχισης ευθυνών και κατασίγησης της οργής των πολιτών από την ανυπολόγιστη καταστροφή που έπληξε την Αττική, που έπληξε το περιβάλλον, περιουσίες, τον δασικό μας πλούτο.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Πελοπόννησο, στη Μεσσηνία, στην Ηλεία, στην Αχαΐα ζήσαμε μία παρόμοια καταστροφή με τραγικές συνέπειες για τους πολίτες, το περιβάλλον και τις περιουσίες τους, συνέπειες που δεν ξεπληρώθηκαν μέχρι σήμερα με τα προεκλογικά τριχίλιαρα, τα οποία μοίρασε τότε αφειδώς η Κυβέρνηση, ούτε και με τα αποσπασματικά μέτρα – ασπιρίνες που πήρε, γιατί ουσιαστικά μέτρα για την πρόληψη των καταστροφών και την ουσιαστική ανασυγκρότηση των πυρόπληκτων νομών μέχρι σήμερα δεν υπήρξαν, παρά τις εμπεριστατωμένες προτάσεις μας, τις προτάσεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γιώργου Παπανδρέου. Παραμένουν ακόμη ζητούμενο.

Όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας αισθανθήκαμε θλίψη, ντροπή και αγανάκτηση για την πλήρη έλλειψη οποιασδήποτε πολιτικής και μέσων πρόληψης, για την οφθαλμοφανή ανικανότητα του κρατικού μηχανισμού να προστατεύσει έστω και στοιχειωδώς τον δασικό μας πλούτο και τις περιουσίες των πολιτών ακόμη και δίπλα στην πρωτεύουσα, την οποία γυρόφερνε η φωτιά και έπνιγαν οι καπνοί για τρεις ολόκληρες μέρες.

Μόνο τους δασοπυροσβέστες, τους μόνιμους και τους συμβασιούχους, τους εθελοντές, τους χειριστές των πτητικών μέσων και τους πολίτες που βοήθησαν με κάθε τρόπο αξίζει να επαινέσουμε σε αυτήν την υπόθεση, όπως το έκανε άλλωστε χθες ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος Χρήστος Παπουτσης. Πώς θα μπορούσαν, όμως, αυτοί, με μόνη την αυταπάρνησή τους να αναπληρώσουν τα τεράστια, τα εγκληματικά κενά, τις ελλείψεις και τις ολιγωρίες του κρατικού μηχανισμού, αλλά και τα θεσμικά κενά τα οποία υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν; Γιατί ακόμα και σήμερα δεν χαρακτηρίζονται εθνικοί δρυμοί αυτά τα δάση, κύριε Υπουργέ;

Ποια εικόνα, λοιπόν, της Κυβέρνησης να εξωραϊστεί, όταν είναι σαφές ότι αυτή ακολούθησε λογικές Επιμηθέα, όταν φέρει αμέριστα την ευθύνη μίας πρωτοφανούς ολιγορίας, αφού δεν δικάστηκε τίποτε από τις καταστροφές του 2007; Δεν πήρε κανένα ουσιαστικό μέτρο, δεν σχεδίασε καμμία πολιτική πρόληψης, ούτε ενίσχυσε τα μέσα και το δυναμικό της πυρόσβεσης. Κώφευσε στις προειδοποιήσεις φορέων και αρμοδίων οργάνων, ακόμα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού το θέμα είχε φύγει πλέον από τα τηλεοπτικά παράθυρα και την επικαιρότητα, γιατί λειτουργείτε μόνο με βάση αυτά.

Δεν χωρεί αμφιβολία, πως ο νέος όλεθρος που ζήσαμε αυτές τις μέρες, ήταν στην ουσία ένας προαναγγελθείς θάνατος των δασικών πνευμόνων της Αττικής, μία δολοφονία του περιβάλλοντος, της ασφάλειας και της υγείας των πολιτών της Αττικής προς όφελος άνομων συμφερόντων, αυτών που ό,τι δεν είναι τσιμέντο, το μετατρέπουν σε αποκαΐδια για να το τσιμεντοποιήσουν, με την άνεσή τους, αμέσως μετά.

Στο φως, λοιπόν, αυτών των εξελίξεων σας καλώ να ξαναδείτε το άρθρο 45 αυτού του νομοσχεδίου, που δίνει σε κάθε περιφερειάρχη το δικαίωμα αποχαρκτηρισμού δασικών εκτάσεων για να γίνουν κέντρα υποδοχής μεταναστών. Κέντρα υποδοχής μεταναστών αναμφισβήτητα πρέπει να γίνουν.

Η Κτηματική Υπηρεσία του δημοσίου όμως έχει τεράστιες εκτάσεις. Δεν είναι δυνατόν έτσι αβασάνιστα να δίνουμε τέτοιες δυνατότητες όταν πλέον τα δάση πια που μας έχουν απομείνει είναι ελάχιστα.

Κατά τα άλλα η κύρια διευθέτηση που επιχειρείτε να κάνετε σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν απαντά στο αίτημα πενήντα πέντε χιλιάδων υπαλλήλων που υπηρετούν σήμερα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Δεν θα μπω στη συζήτηση επιμέρους θεμάτων που αναδείχθηκαν ήδη.

Είναι γεγονός πως η Δημόσια Διοίκηση οφείλει να αξιοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτό το ανθρώπινο δυναμικό των ΙΔΑΧ, που είναι στην πλειοψηφία τους υπάλληλοι με πείρα και με ειδικά προσόντα. Επομένως, μπορούν να συμβάλουν και συμβάλλουν ήδη αποφασιστικά στη βελτίωση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης και προφανώς δικαιούνται να έχουν μία εύλογη και διαφανή υπηρεσιακή εξέλιξη. Στην ουσία όμως με τον τρόπο που επιχειρείτε εδώ την «τακτοποίηση» και την ισότιμη ανέλιξή τους, μάλλον θα δημιουργήσετε εντάσεις, αμφισβήτη-

σεις και περισσότερα προβλήματα από όσα εκείνα πάει να λύσει αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ερωτώ ευθέως: Τι θα γίνει αν ξεκινήσει μια βιομηχανία προσφυγών, εάν κάποιοι μόνιμοι υπάλληλοι θεωρήσουν ότι τίγονται τα δικά τους δικαιώματα στις προαγωγές και στις κρίσεις, αν οι θέσεις τους καταληφθούν από υπαλλήλους οι οποίοι τυπικά δεν έχουν την ίδια σχέση εργασίας;

Εμείς προτείναμε -και ο εισηγητής μας και το ΠΑΣΟΚ όπως άλλωστε και η ΑΔΕΔΥ και μία σειρά από άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις- να εξεταστεί η δυνατότητα να μονιμοποιηθούν οι υπάλληλοι αορίστου χρόνου, εφόσον βεβαίως το επιθυμούν, σε οργανικές θέσεις του δημοσίου και αντίστοιχα των ΟΤΑ με διαδικασία που μπορούμε να συμφωνήσουμε. Άλλωστε υπάρχουν δύο νομικά προηγούμενα, ένα επί των ημερών σας και ένα επί των δικών μας ημερών, τέτοιας μονιμοποίησης.

Είναι προτιμότερο να προωθήσουμε ξεκάθαρα τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου, παρά να προκρίνουμε τέτοιου είδους ρυθμίσεις, οι οποίες θα είναι ευάλωτες σε προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας και άλλωστε, όπως είπαμε, δεν λύνουν σε καμμία περίπτωση το πρόβλημα.

Κλείνοντας, αφού κάνετε τόσες διευθετήσεις, θα ήθελα ευθέως να σας ρωτήσω: Υπάρχει ένα αίτημα για το οποίο η Κυβέρνηση έχει δώσει την υπόσχεσή της στο Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων, το οποίο και θα το καταθέσω, εάν δεν το γνωρίζετε προσωπικά. Είχατε δεσμευθεί ότι το αίτημα αυτό θα το λύνετε. Απ' ό,τι πληροφορούμαι ακόμα και σήμερα δεν περιέχεται στο νομοσχέδιο. Αυτό μας βάζει σε σκέψεις ότι οι τακτοποιήσεις και οι διευθετήσεις που κάνετε είναι πάνω από όλα και επιλεκτικές.

Θέλω να τονίσω για ακόμη φορά ότι, για τους λόγους που προανέφερα και εγώ και οι υπόλοιποι συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ, καταψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουσελάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, για μία ακόμη φορά μέσα στο καλοκαίρι ανακινήθηκε από την Κυβέρνηση το περιβόητο θέμα της εξέλιξης των υπαλλήλων με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου στο δημόσιο. Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο που κατέθεσε ο Υπουργός Εσωτερικών κατακαλόκαιρο, η Κυβέρνηση πιστή στην πάγια τακτική της συμπεριλαμβάνει και σειρά θεμάτων ασύνδετων μεταξύ τους, τακτοποιώντας -κατά τις δηλώσεις του αρμόδιου Υπουργού- διάφορες εκκρεμότητες.

Πριν ασχοληθώ με την ουσία του νομοσχεδίου θα ήθελα να κάνω ορισμένες πολιτικές επισημάνσεις κατ' αρχάς για τον τρόπο με τον οποίο νομοθετεί η Κυβέρνηση. Δεν είμαι νομικός, αλλά παρά τούτο θεωρώ ότι τα νομοσχέδια που φέρνει στη Βουλή είναι στην πλειονότητά τους δύσοπιστα και δυσνόητα. Περιέχουν διάσπαρτες διατάξεις και αφορούν τελείως άσχετα μεταξύ τους θέματα. Γνωρίζοντας από την άλλη πλευρά ότι ο πολίτης οφείλει να γνωρίζει το νόμο αφού η άγνοιά του δεν συγχωρείται, κρίνω σκόπιμο να βάλουμε επιτέλους τάξη στον τρόπο που νομοθετούμε. Αφού δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι οι νόμοι μας θα είναι δίκαιοι, ας εξασφαλίσουμε, τουλάχιστον, ότι θα είναι κατανοητοί για τους πολίτες.

Περνώντας στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω μία βασική επισημάνση. Για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες η Κυβέρνηση προχωρά σε τακτοποίηση θεμάτων. Απ' ό,τι φαίνεται η Νέα Δημοκρατία δεν έχει σκοπό να παράγει πραγματικό έργο γι' αυτό και παριστάνει ότι παράγει τακτοποιώντας. Δεν μονιμοποιεί, τακτοποιεί τους αορίστους. Δεν νομιμοποιεί, τακτοποιεί τους αυθαίρετους. «Τακτοποίησε» και τους συμβασιούχους στο παρελθόν. Τακτοποίησε και τα ελλείμματα. Τακτοποίησε και τις τράπεζες. Τελικά, νομίζω ότι αυτό δεν είναι Κυβέρνηση. Κάποιοι άλλοι τα-

κτοποιούν, όχι οι κυβερνήσεις.

Προχωρώ, λοιπόν, στο προκείμενο. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, η δυνατότητα βαθμολογικής εξέλιξης αντίστοιχης με αυτή που προβλέπει ο Υπαλληλικός Κώδικας για τους μόνιμους υπαλλήλους και για το προσωπικό με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου. Όπως τόνισε και ο Υφυπουργός, κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής, δεν πρόκειται περί νομιμοποίησης αλλά περί δήθεν ρύθμισης της αδικίας σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο θέμα. Και το «δήθεν» φυσικά δεν αφορά την αδικία στη βαθμολογική εξέλιξη των υπαλλήλων, αλλά στην προσπάθεια της Κυβέρνησης να άρει αυτήν την αδικία.

Συμφωνούμε όλοι ότι στο δημόσιο εργάζονται αυτήν τη στιγμή με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου χιλιάδες εξαιρετικοί υπάλληλοι, που δυστυχώς, παρά τα προσόντα, την εμπειρία και την παραγωγικότητά τους δεν μπορούν να εξελιχθούν βαθμολογικά γιατί δεν είναι μόνιμοι. Η ρύθμιση αφορά –δεν έχει σημασία αν είναι ογδόντα χιλιάδες ή πενήντα πέντε χιλιάδες κατά τη δήλωση του Υπουργού- πολλές χιλιάδες υπαλλήλων.

Η ΑΔΕΔΥ, ο κατ' εξοχήν ενδιαφερόμενος φορέας κατά την ακρόαση των φορέων στην επιτροπή διαφώνησε με το νομοσχέδιο και ζήτησε τη μονιμοποίηση των εν λόγω υπαλλήλων ως οριστική λύση στην αδικία που συντελείται. Ειδικότερα, η ΑΔΕΔΥ επέκρινε την Κυβέρνηση ότι προωθεί ένα νομοσχέδιο που προβλέπει στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών και από συμβασιούχους αορίστου χρόνου, κλιμακώνοντας με τον τρόπο αυτό την επίθεσή της σε βάρος της μονιμότητας των εργασιακών σχέσεων, των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Όπως τόνισε και ο εκπρόσωπός της, οι συγκεκριμένες διατάξεις να μην προωθούνται στο όνομα της αξιοποίησης των εκτάκτων αορίστου χρόνου, ωστόσο ο πραγματικός στόχος είναι ο περιορισμός της μονιμότητας.

Ο Υπουργός ισχυρίστηκε ότι λόγω του άρθρου 103 του Συντάγματος η μονιμοποίηση των συγκεκριμένων υπαλλήλων θα ήταν αντισυνταγματική και συνεπώς αδυνατεί να προχωρήσει σε ανάλογη νομοθετική ρύθμιση. Το αν συμφωνώ ή όχι με τη συγκεκριμένη ερμηνεία του συνταγματικού άρθρου είναι άνευ σημασίας στην παρούσα φάση. Αυτό ωστόσο που έχει τη σημασία του είναι η εξής παρατήρηση: Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση η Κυβέρνηση προσπαθεί να πετύχει τρία πράγματα. Πρώτον, να ρίξει στάχτη στα μάτια των συγκεκριμένων υπαλλήλων για καθαρά ρουσφετολογικούς λόγους, δεύτερον να αξιοποιήσει στο έπακρον τις ικανότητές τους, χωρίς ουσιαστικά να τους εξομοιώνει με τους μόνιμους και τρίτον και σημαντικότερο να διατηρεί, να διαιωνίζει, να παγιώνει το θεσμό των εκτάκτων ακόμη και για τη στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών, καταφέροντας νέο πλήγμα στη μονιμότητα και την ενιαία μόνιμη σχέση εργασίας στο δημόσιο.

Ο Υπουργός και ο Υφυπουργός που παραβρέθηκαν στις συνεδριάσεις της επιτροπής προσπάθησαν να πείσουν τα μέλη της για τις αγαθές προθέσεις τους. Θα ήθελαν να τους μονιμοποιήσουν, μας είπαν, αλλά αυτό απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Θα ήθελαν να λύσουν δια παντός το πρόβλημα, αλλά το κακό ΠΑΣΟΚ έφυγε από την αναθεώρηση και έβαλε φρένο στο διακαή πόθο της Κυβέρνησης να τους βολέψει όλους. Έλα, ντε, όμως που ήρθε η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και τους διαψεύδει, διότι λέει ότι δεν είναι αντισυνταγματικό. Υπάρχει, λέει η Επιστημονική Επιτροπή, η άποψη που λέει ότι μπορούν να μονιμοποιηθούν οι αορίστου χρόνου, υπάρχει και η άλλη άποψη η οποία λέει «όχι».

Σας κάνω, λοιπόν, μία πρόταση, κύριε Υπουργέ. Αντί να στέλνουμε αυτούς τους χιλιάδες ανθρώπους στα δικαστήρια αύριο, μεθαύριο, προσφύγετε τώρα στο Συμβούλιο της Επικρατείας και πάρτε την άποψή του για τη συνταγματικότητα της μονιμοποίησης των αορίστου χρόνου. Θα πούμε, βέβαια, και πιο πολλά στη συζήτηση στα άρθρα.

Ήθελα να κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με κάτι που με θλίβει αφάνταστα και που αφορά τη μία από τις τροπολογίες που έρχεται για το νομοσχέδιο. Θα αναφερθώ ακροθιγώς, γιατί θα μιλήσουμε και για αυτά στις επόμενες συνεδριάσεις. Δείχνει ότι σ' αυτόν τον τόπο έχουν εκλείψει οι αξίες, έχουν εκλείψει οι αρχές και κυβερ-

νούμε μόνο με καθαρά ρουσφετολογικά κριτήρια.

Είναι αυτή η τροπολογία που έρχεται για τους είκοσι χιλιάδες νεοδιοριζόμενους –όπως θέλετε πείτε το, νεοπροσλαμβανόμενους- μέσω του ΟΑΕΔ στους δήμους της χώρας, όπως και τους άλλους δύο χιλιάδες που ο κ. Αθανασόπουλος συμφώνησε με την κ. Πετραλιά ότι θα προσλάβει στη ΔΕΗ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

...χωρίς καμμία διαδικασία, από το παράθυρο -και το καταγγέλλω αυτό, όπως έγινε και με το Πρόγραμμα «STAGE»- από τα γραφεία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας θα διορίσουν είκοσι χιλιάδες ανθρώπους.

Ένα πράγμα μόνο θα σας θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης. Και η κυβέρνηση Μητσοτάκη στα ίδια μέσα κατέφυγε το 1993. Θα σας θυμίσω ότι εξήμισι χιλιάδες ανθρώπους διόρισε μόνο το 1993 στη ΔΕΗ. Και επειδή είμαι από ένα νομό που η ΔΕΗ έχει άμεση σχέση, θυμόμαστε ακόμα τις ουρές των νέων έξω από τα γραφεία των πολιτευτών και των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, αυτό δεν έσωσε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, ούτε αυτή η πολιτική θα σώσει την Κυβέρνησή σας, γιατί επιτέλους οι κυβερνήσεις είναι για να κυβερνούν με αρχές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα- πρώτα ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις που έγιναν στην επιτροπή. Στις αναδιατυπώσεις τις οποίες θα σας αναφέρω όταν αρχίσουμε την κατ' άρθρων συζήτηση, θα δείτε ότι ελήφθησαν κατά μεγάλο μέρος υπ' όψιν.

Δεν μπορώ όμως να μην επισημάνω, τώρα που συζητάμε επί της αρχής, μια τριπλή υποκρισία από το σύνολο της Αντιπολίτευσης, αλλά κυρίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τριπλή υποκρισία στην κριτική την οποία νοιώσαμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το βασικό ζήτημα του σχεδίου νόμου είναι -ύστερα από το γεγονός ότι έχουμε πλέον πενήντα πέντε χιλιάδες περίπου υπαλλήλους αορίστου χρόνου στο στενό δημόσιο τομέα- πως υπάρχει ανάγκη να δούμε τι θα κάνουμε με αυτούς τους ανθρώπους, άξιους ανθρώπους τους οποίους δεν μπορούμε να έχουμε στο περιθώριο. Αφού, λοιπόν, τακτοποιήθηκαν ως αορίστου χρόνου, πρέπει και να αξιοποιηθούν. Αυτό είναι αυτονόητο. Αυτή είναι η βασική ιδέα.

Και τι δεν άκουσα γι' αυτό! Πριν φτάσω στην τριπλή υποκρισία, άκουσα ότι είναι -λέει- προεκλογικό, όταν είχα πει ήδη, όταν ξεκινούσαμε την αναθεώρηση το 2006, ότι αυτό πρέπει να γίνει. Είχα πει τότε ότι θα γίνει πριν το τέλος του 2009. Δηλαδή, ρυθμίζουμε ένα θέμα, μια εκκρεμότητα για την αξιοποίηση ανθρώπων και κάποιοι είπαν ότι είναι προεκλογικό.

Δηλαδή τι είναι το θεσμικώς σωστό και το πολιτικώς πρέπει, να αφήνουμε τους ανθρώπους σε εκκρεμότητα και να τους σέρνουμε από εκλογή σε εκλογή υπό καθεστώς ομηρίας; Μα, αυτή ήταν η λογική του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια. Παίρνω ανθρώπους, τους κρατάω σε ομηρία και τους λέω «αν δεν με ψηφίσετε, να ξέρετε ότι είστε στο δρόμο». Δεν έχουμε εμείς αυτήν τη λογική.

Και έρχομαι στην τριπλή υποκρισία για την οποία μίλησα προηγουμένως. Υποκρισία πρώτη. Να έρχεται το ΠΑΣΟΚ σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, σαν και αυτό που σας ανέφερα, που έχουμε αυτή τη στιγμή να ψηφίσουμε και να μου μιλάει για πελατειακή λογική, ποιο το ΠΑΣΟΚ; Δηλαδή, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια, αφού κουβαλούσε ομήρους τους συμβασιούχους, γίνονται αορίστου χρόνου συμβασιούχοι που προσλήφθηκαν επί ημερών του ΠΑΣΟΚ, γίνονται αορίστου χρόνου αυτοί που ήταν υπό καθεστώς ομηρίας από το ΠΑΣΟΚ και έρχεται η Κυβέρνηση αυτή και τους αξιοποιεί μέσα στη Δημόσια Διοίκηση και το ΠΑΣΟΚ των

πελατειακών σχέσεων, των προσλήψεων από τις πόρτες και τα παράθυρα, το ΠΑΣΟΚ της ομηρίας μιλάει στην Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή –με αυτό μάλιστα το νομοσχέδιο- για πελατειακή λογική.

Άκουσα μάλιστα και το εξής: «Σιγά, λέει, τη διοικητική μεταρρύθμιση που έχετε κάνει μέχρι σήμερα». Δεν θα μπω σε γενικότερες αναλύσεις, αλλά μια και μιλάμε για υπαλληλικά θέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τον Υπαλληλικό Κώδικα δεν τον έχετε δει που ψηφίστηκε με την επίτευξη της ΑΔΕΔΥ -και μάλιστα συζητούσατε να μπει και νωρίτερα σε εφαρμογή- ο οποίος αφού εισήγαγε την αξιοκρατία, κατήργησε αυτήν την απαράδεκτη συνέντευξη που ήταν το μόνο κριτήριο με το οποίο γινόταν η προαγωγή στις θέσεις ευθύνης, ιδίως τμηματάρχων και κυρίως διευθυντών και γενικών διευθυντών ή την περιόρισε σε τέτοιο βαθμό, ώστε στην κυριολεξία αυτήν τη στιγμή να έχουμε ένα point system για τις εξελίξεις αυτές αφού, όπως γνωρίζετε, ένα 7% είναι μόνο για τους διευθυντές και ένα 12% περίπου για τους γενικούς διευθυντές η συνέντευξη.

Μόνο ο υπαλληλικός κώδικας, ιδίως στο χώρο του υπαλληλικού κόσμου -έναν υπαλληλικό κώδικας που εισήγαγε την αξιοκρατία- και αυτό το νομοσχέδιο που αξιοποιεί ανθρώπους, μόνο αυτά αρκούν για να δείξουν τι έχει κάνει και τι κάνει αυτή η Κυβέρνηση απέναντι σ' ένα ΠΑΣΟΚ το οποίο –το ξανατονίζω- είχε έναν κώδικα όπου τα πάντα ήταν η συνέντευξη, δηλαδή η πράσινη ταυτότητα, κουβαλούσε ομήρους τους συμβασιούχους, δεν τους έκανε αορίστου χρόνου και τους προσελάμβανε, όπως σας είπα, από τις πόρτες και τα παράθυρα. Αυτή είναι η πρώτη υποκρίσια.

Υποκρίσια δεύτερη, το συνταγματικό θέμα που τίθεται. Μα είναι δυνατό; Και εκεί θα επανέλθω στη συνέχεια. Δεν φτάνει που γίνονται αορίστου χρόνου, που δεν τους έκανε το ΠΑΣΟΚ, δεν φτάνει που αξιοποιούνται στην ιεραρχία, «όχι», λένε, «να γίνουν κατευθείαν μόνιμοι»!.

Όταν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα –όταν ξεκινούσαμε την αναθεώρηση το 2006- εκλιπαρούσα και έλεγα ότι το άρθρο 103 παράγραφος 8 έχει πρόβλημα στη διατύπωσή του και γι' αυτό είχαμε προτείνει, μόνιμοι εμείς, την αναθεώρηση για να διευκρινίσουμε ορισμένα πράγματα και σε ό,τι αφορά το ποιοι γίνονται μόνιμοι και σε ό,τι αφορά να ξεκαθαρίσουμε σαφώς και απερίφραστως ότι έχουν δυνατότητα εξέλιξης και όσοι είναι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Και έρχεται το ΠΑΣΟΚ αυτήν τη στιγμή, αλλά και μερικά άλλα κομμάτια της Αντιπολίτευσης και μου λένε τι; Αφού απείχαν, αφού δεν ψήφισαν την αναθεώρηση, έρχονται και μου λένε ότι μπορούμε τούτην την ώρα να κάνουμε μόνιμους αυτούς τους ανθρώπους, πράγμα που απαγορεύεται ρητά. Και αμφισβητούν το ότι μπορούν να εξελιχθούν μέσα στην ιεραρχία οι ιδιωτικού δικαίου, κάτι το οποίο δεν το αποκλείει καθόλου, ίσα- ίσα το λέει απόλυτα συνταγματικό, ενώ αμφισβητεί το άλλο, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Είναι σοβαρά πράγματα αυτά, κύριοι; Απέχετε από την αναθεώρηση όταν ξέρετε ότι υπάρχει ερμηνευτικό πρόβλημα. Κάνουμε αυτήν τη στιγμή το μείζον, αυτό που είναι γενικώς αποδεκτό από όλους –και από την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας- το απορρίπτεται και ζητάτε εκείνο το οποίο αμφισβητείται και από την Επιστημονική Υπηρεσία! Ξέρετε αμφισβητείται γιατί είναι ρητή η διάταξη, όπως θα πω στη συνέχεια σε ό,τι αφορά την αντισυνταγματικότητα της μετατροπής των σχέσεων από ιδιωτικού δικαίου σε δημοσίου δικαίου. Είναι δυνατόν;

Έρχομαι στο τρίτο ζήτημα, την τρίτη υποκρίσια, αν θέλετε. Η τρίτη υποκρίσια αφορά αυτό το οποίο ελέγχθη «ποια αρχή, για τι μιλάμε;». Βεβαίως το νομοσχέδιο εκτός από τις διατάξεις για τις οποίες μίλησα προηγουμένως, που αφορούν τους εργαζόμενους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, έχει και άλλες διατάξεις. Όλες οι άλλες διατάξεις αφορούν θέματα του Υπουργείου Εσωτερικών. Αυτό δεν αποτελεί μια ενιαία ενότητα;

Βεβαίως, σας είχα πει πάλι και στην επιτροπή ότι θα ήμουν ευτυχής να είχαμε για κάθε θέμα ένα νόμο. Δεν είναι όμως πρόσδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εκείνα τα νομοσχέδια που βλέπαμε τα οποία είχαν πλειάδα διατάξεων κάθε Υπουργείου μέσα, το ότι φτάσαμε, τουλάχιστον, να έχουμε ένα νομοσχέδιο

που έχει μια αρχή και ένα τέλος πάνω σ' ένα συγκεκριμένο Υπουργείο που λέγεται Υπουργείο Εσωτερικών;

Και να έρχεται τώρα –καλά, εντάξει η υπόλοιπη Αντιπολίτευση- να μου τα λέει το ΠΑΣΟΚ αυτά; Ήμουν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος όταν βλέπαμε ποια ήταν τα νομοσχέδια του ΠΑΣΟΚ την εποχή εκείνη. Δεν υπήρχε νομοσχέδιο που να μη βλέπατε μέσα ό,τι πιο άσχετο μπορούσε να υπάρξει και τροπολογίες της νύχτας για να έρθουν να ψηφιστούν. Ε, όχι να σου κάνει κριτική και το ΠΑΣΟΚ για ένα νομοσχέδιο το οποίο περιέχει μόνο διατάξεις του Υπουργείου Εσωτερικών!

Άκουσα, βέβαια, και την κριτική πως, όταν ρυθμίζουμε θέματα δημοσίων υπαλλήλων και διοικητικά θέματα που αφορούν την οργάνωση των ΧΥΤΑ, τάχατες σκουπίδια και υπάλληλοι εξομωώνονται! Δεν τη θεωρώ αυτήν την κριτική σοβαρή.

Και όταν ξέρουμε, παραδείγματος χάριν, πόσο σοβαρά είναι τα ζητήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε, ιδίως στη διαχείριση των απορριμμάτων, για τη χώρα την ίδια και για τις οικονομικές επιπτώσεις, πρέπει να νομοθετούμε μετά λόγω γνώσεως και κυρίως στο επίπεδο της σοβαρότητας που αρμόζει.

Αυτή είναι λοιπόν η τριπλή υποκρίσια που αναδεικνύει γιατί η καταψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής δεν έχει καμμία βάση. Είναι απλώς μια πολιτική τακτική. Ιδίως δε από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ εντάσσεται στην τακτική «όχι σε όλα», για να δείξουν ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει τίποτα. Και είναι αστείο να έρχεται και να σου λέει Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι έχει φθάσει σήμερα η Δημόσια Διοίκηση σε οριακό σημείο. Ακόμα προσπαθούμε να κλείσουμε τις τρύπες που άφησε το ΠΑΣΟΚ. Και κάνει το ΠΑΣΟΚ κριτική ότι αυτήν τη στιγμή η Δημόσια Διοίκηση είναι σε οριακό σημείο, σαν να μην ξέρει το ΠΑΣΟΚ, παραδείγματος χάριν, τι άφησε και τι συνέβαινε την εποχή εκείνη.

Και έρχομαι σε διάφορα επί μέρους θέματα, τα οποία αφορούν πάντοτε την αρχή, για την οποία μίλησα προηγουμένως. Ξεκινάμε από την ουσία. Τι βρήκαμε το 2004; Χιλιάδες συμβασιούχους ομήρους. Δεν τους είχε προσλάβει η Νέα Δημοκρατία. Είκοσι χρόνια κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ. Είχαμε μια κοινοτική οδηγία, η οποία ως δαμόκλειος σπάθη επέβαλε τη ρύθμιση του θέματος. Το ΠΑΣΟΚ είχε εισαγάγει μία ρύθμιση για να γίνονται αορίστου χρόνου, ένα διάταγμα, το οποίο η τελευταία απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην κυριολεξία το τινάζει στον αέρα. Αν είχαμε μείνει σ' αυτό η Ελλάδα θα είχε καταδικαστεί και το γνωρίζετε. Η τελευταία απόφαση το λέει ρητά. Και τι κάναμε; Φέραμε αμέσως –δεν είχαν περάσει ούτε τρεις μήνες από τότε που αναλάβαμε τα καθήκοντά μας- το π.δ. 164/2004. Και τι δεν είπαν την εποχή εκείνη! Θα είναι αντισυνταγματικό, αντικοινοτικό! Όλα τα δικαστήρια το έκριναν αντισυνταγματικό, το ΔΕΚ είπε ότι προσαρμοστήκαμε. Έληξε η ιστορία. Τριάντα τρεισήμισι, περίπου, χιλιάδες συμβασιούχοι έγιναν αορίστου χρόνου, τριάντα τρεισήμισι χιλιάδες συμβασιούχοι που –το τονίζω- δεν προσλήφθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία. Ήταν οι όμηροι συμβασιούχοι του ΠΑΣΟΚ! Και έρχεται το ΠΑΣΟΚ να κάνει κριτική!

Τι είπαμε, λοιπόν, μετά; Είπαμε ότι αυτοί οι άνθρωποι –και εδώ σας παρακαλώ πολύ, θέλω να ξαναθυμηθούμε την περίοδο της αναθεώρησης-, μαζί με όσους είχαν γίνει αορίστου χρόνου με άλλες διαδικασίες, έπρεπε κάπως να αξιοποιηθούν. Πώς να αξιοποιηθούν; Να μπουν στην ιεραρχία. Γιατί; Γιατί αυτές τις δυνατότητες παρέχει το άρθρο 103 παράγραφος 8. Έχοντας ζήσει την αναθεώρηση του 2001, ξέροντας τα ερμηνευτικά προβλήματα που στο μεταξύ είχαν προκύψει –τα οποία η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής τα αναφέρει ρητά, λέει ρητά τι διχογνωμίες υπάρχουν, πού υπάρχουν διχογνωμίες- κι επειδή τι έβλεπα τότε, ευθαρσώς η Νέα Δημοκρατία ζήτησε εδώ την αναθεώρηση της σχετικής διάταξης. Το ΠΑΣΟΚ αυτομόλησε για τους δικούς του λόγους από την αναθεώρηση γενικώς. Ξέρουμε τι συνέβη με το άρθρο 16. Τρόμαξε μήπως φανεί «προοδευτικό» σ' έναν τομέα ο οποίος αφορά τα πανεπιστήμια! Έμεινε όμως η λοιπή Αντιπολίτευση. Και απευθυνόμαι ιδίως στο ΣΥΡΙΖΑ. Εκλιπαρούσα –εκεί που κάθεται ο κ. Τσουκαλός καθόταν ο κ. Κουβέλης- και τους έλεγα: «Θα έχουμε ερμηνευτικά προβλήματα. Να

το κοιτάξουμε αυτό το άρθρο, να λύσουμε το ζήτημα». Και απαντούσαν: «Όχι, δεν ψηφίζουμε την αναθεώρησή του». Τους εξηγούσα πως ό,τι και να γίνει εγώ το νόμο θα τον φέρω. Δεν μπορεί να έχεις πενήντα πέντε χιλιάδες ανθρώπους και να μην τους αξιοποιείς. Κάτι πρέπει να κάνεις. Δεν μου επέτρεψαν, δεν μας επέτρεψαν, δεν επέτρεψαν στον τόπο και στον υπαλληλικό κόσμο την αναθεώρηση, ώστε να λυθεί το ζήτημα, αν μπορεί να γίνει μονιμοποίηση και αν μπορεί χωρίς να υπάρχει κανένα πρόβλημα να μπαίνει κάποιος στην ιεραρχία.

Έχουμε, λοιπόν, το άρθρο 103 παράγραφος 8 και ακολουθούμε ποιο δρόμο; Το δρόμο ο οποίος είναι πιο ασφαλής συνταγματικά. Ποιός είναι ο πιο ασφαλής δρόμος; Δύο δυνατότητες υπάρχουν. Αύτον που προτείνει σύσσωμη τώρα η Αντιπολίτευση, και ιδίως η Αξιωματική, που δεν το έκανε ποτέ επί των ημερών της. Το τονίζω. Γιατί αφού η διάταξη υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, από το 2001 γιατί από το 2001, αφού ήταν αυτό εφικτό, μέχρι το 2004, όταν βγάλατε τους άλλους εκτελεστικούς νόμους, δεν βγάλατε ένα νόμο τέτοιο και για το ζήτημα αυτό; Διότι ξέρατε ότι δεν γίνεται, γι' αυτό δεν το κάνατε. Και ζητάτε τα ρέστα από την Νέα Δημοκρατία γιατί δεν το κάνει, και μάλιστα όταν κάνει το άλλο, που είναι συνταγματικώς εφικτό. Ξαναλέω, λοιπόν, στο ΠΑΣΟΚ, να μας ακούσουν και να ακούσει κι ο υπαλληλικός κόσμος. Αφού το ΠΑΣΟΚ θεωρεί ότι είναι δυνατόν να γίνει αυτή η μετατροπή σήμερα γιατί τρία χρόνια που κυβερνούσε μετά την αναθεώρησή του 2001 δεν το έκανε, δεν το τόλμησε, δεν το πρότεινε ποτέ; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τι κάνω εγώ αυτήν τη στιγμή, τι κάνει η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, τι κάνει η Κυβέρνηση; Μεταξύ των δύο λύσεων η επιλεκτική είναι να τους εντάξουμε στην ιεραρχία και όχι να τους μονιμοποιήσουμε. Γιατί; Διότι αυτό το επιτρέπει το άρθρο 103 παράγραφος 8. Γιατί το άρθρο 103 παράγραφος 8, όπως το τόνισα επανειλημμένα, λέει: «Νόμος ορίζει επίσης τα καθήκοντα που μπορεί να ασκεί το προσωπικό του προηγούμενου εδαφίου». Παρέχει αυτήν τη δυνατότητα και θα δούμε τι λέει το προηγούμενο εδάφιο. Παρέχει μια σταθερή βάση. Αφού λέει ότι «νόμος ορίζει τι συμβαίνει με τα καθήκοντα» –καθήκοντα είναι αν μπορεί να γίνει τμηματάρχης ή διευθυντής- συνταγματικά αυτό είναι καθ' όλα επιλεκτικό. Εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανένα συνταγματικό πρόβλημα -εκεί καταλήγει κι η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής- γιατί αυτό δεν το αμφισβητεί κανένας και καμμία νομολογία. Κανένας συγγραφέας απ' όσους αναφέρονται στην άκρως επιμεριστατωμένη Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής δεν αμφισβητεί αυτήν τη ρύθμιση την οποία φέρνω.

Τι λέει όμως η Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας για την άλλη λύση, την οποία προτείνει υποκριτικά σήμερα το ΠΑΣΟΚ και την οποία δεν την υιοθέτησε ποτέ –το τονίζω– από το 2000 μέχρι το 2004 και αν δεν έφερνα το νομοσχέδιο αυτό δεν θα το έλεγες και ποτέ; Μήπως έκανε και καμμία πρόταση νόμου να πει «κάντε το έτσι»; Ποτέ δεν το έκανε. Απλά να αμφισβητεί, να λέει όχι σε όλα. Τι λέει η Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας; «Εκεί», λέει, «διίστανται οι γνώμες». Ουσιαστικά μόνον ο κ. Βενιζέλος υποστηρίζει ότι αυτό είναι εφικτό. Όλοι οι άλλοι το αρνούνται. Και ερωτώ το εξής. Τι θα έκανε οποιοσδήποτε Υπουργός που θέλει σταθερότητα στις έννομες σχέσεις; Τη λιγότερη δυνατή αμφισβήτηση. Να πάω να επιλέξω τη λύση που ήδη αμφισβητείται τόσο έντονα, μ' ένα συγγραφέα να την υποστηρίζει και μάλιστα τον υπεύθυνο για την αναθεώρηση της εποχής εκείνης ή, αφού αρνηθήκατε τη δυνατότητα της αναθεώρησης το 2006-2008, να κάνω τη ρύθμιση εκείνη που ουδείς την αμφισβητεί;

Και γιατί αμφισβητείται το θέμα της μονιμοποίησης; Πρώτα πρώτα σας είπα πως ό,τι λέγεται εδώ πρέπει να λέγεται με στάθμη σοβαρότητας, για να σεβόμαστε το ρόλο μας. Γιατί άκουσα και την άποψη -κι ας με συγχωρέσουν οι συνάδελφοι που την υποστήριξαν, η έλλειψη σοβαρότητας που είναι προηγούμενων δεν αφορά υποτιμητικά τη γνώμη τους κ.λπ., αλλά αναφέρεται στο ότι πρέπει να είμαστε τεκμηριωμένοι κάθε φορά ή -ορθότερα- να τεκμηριώνουμε αυτό το οποίο λέμε- που λέει το εξής: «Γιατί δεν στέλνουμε να ζητήσουμε μια γνώμη από το Συμβούλιο της Επικρατείας, να μας πει αν είναι δυνατόν να τους μονιμοποιήσουμε»; Μα σοβαρά το λέμε τώρα αυτό; Γνωμοδοτεί το Συμβούλιο της Επικρατείας; Έχει τέτοια αρμοδιότητα και δεν το

ξέρουμε; Μία γνωμοδοτική αρμοδιότητα έχει το Συμβούλιο Επικρατείας, κατά το άρθρο 95 του Συντάγματος; Να γνωμοδοτεί σε ό,τι αφορά τη συνταγματικότητα των κανονιστικών διαταγμάτων τα οποία του αποστέλλονται. Θα θέλατε δήλη να στείλω ένα χαρτί στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας και να του πω «έχουμε ένα νομοσχέδιο, διαφωνούμε μεταξύ μας. Δεν μας λένε την άποψή σας;». Και τα παρατηρεί ο κόσμος που μας βλέπει και μας ακούει αυτήν τη στιγμή και σου λέει: «μπορεί και να γίνεται αυτό το πράγμα». Δεν μπορεί να τα λέμε με τόση ελαφρότητα αυτά τα πράγματα εδώ. Αυτό θα κριθεί συνταγματικά αν αμφισβητηθεί. Ξέρετε πόσος καιρός θα περάσει; Και για σκεφθείτε να έκανα τη μονιμοποίηση αυτή, να την έβγαζε αντισυνταγματική. Τι θα γινόταν μετά; Είναι τόσοι χιλιάδες άνθρωποι. Ενώ κάνω αυτό το οποίο είμαι βέβαιος ότι πρόκειται το Συμβούλιο Επικρατείας να πει ότι δεν συμβαίνει τίποτα, διότι μου παρέχει μια σταθερή βάση το Σύνταγμα. Και ξέρει και το Συμβούλιο Επικρατείας ότι, εν πάση περιπτώσει, τόσοι χιλιάδες άνθρωποι δεν μπορούν να παραμένουν αναξιοποίητοι. Πάλι θα πω αυτό που είναι αυτονόητο μέσα από το σχετικό άρθρο του Συντάγματος, δηλαδή το άρθρο 103, παράγραφος 8. Κύριοι συνάδελφοι, ανεξάρτητα από το τι λέει ο κ. Βενιζέλος στην άποψη την οποία υποστηρίζει, σε ξαναδιαβάω -και θα διαβάζω πάντοτε τη διάταξη αυτή γιατί πιο καθαρή διάταξη δεν μπορεί, πραγματικά, να έχω- τι λέει το άρθρο 103 παράγραφος 8 στο προτελευταίο εδάφιο: «Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεών του σε αορίστου χρόνου». Αφήνω στη μετατροπή. Γί' αυτό κάναμε το διάταγμα με τον τρόπο αυτό γιατί αυτόματη μετατροπή δεν μπορούσε να γίνει. Έγινε με τη διαδικασία που είπαμε την εποχή εκείνη. Αλλά λέει «απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 103 παράγραφος 8». Διαβάζω το πρώτο εδάφιο ξανά, για πολλοστή φορά. «Νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων είτε πέραν των προβλεπόμενων στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3, είτε πρόσκαιρων, είτε απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2».

Δηλαδή, είτε έχουμε αορίστου είτε έχουμε ορισμένου χρόνου, απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε σχέσεις δημοσίου δικαίου. Ρητά, ξεκάθαρα! Τι άλλο να πει το Σύνταγμα; Και το βλέπετε και από την έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας.

Πώς είναι δυνατόν με τόση ελαφρότητα να έρχεται το ΠΑΣΟΚ και να μου λέει να επέλεγα αυτήν τη λύση; Το ξαναλέω για πολλοστή φορά. Φέρει τριπλή ευθύνη το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό που λέει εδώ και γιατί δεν συνήνεσε στην αναθεώρηση –όταν μπορούσαμε να το λύσουμε οριστικά και αμετάκλητα- και γιατί δεν επιλέγει τη λύση που είναι καθ' όλα συνταγματικά εφικτή και γιατί μας λέει κάτι που είναι αδύνατο και το οποίο –το ξαναλέω και θα το λέω κάθε φορά- ούτε το έκανε ως κυβέρνηση ούτε το πρότεινε καν ως αντιπολίτευση να το κάνουμε, παρά μόνο τη στιγμή που έφερα αυτό το σχέδιο νόμου.

Αυτά μπορούμε να κάνουμε, αυτά κάνουμε. Και πρέπει –το τονίζω- στην επόμενη αναθεώρηση όποτε γίνει και όποιοι είναι εδώ να σκεφτούν ότι το άρθρο 103 παράγραφος 8 πρέπει να το ξαναδούμε, γιατί έχει πολλά ερμηνευτικά προβλήματα. Μην ξεχνάτε ότι έτσι όπως έγινε ήταν διάταξη που μπήκε για πρώτη φορά στην αναθεώρηση του 2001.

Και επειδή κάτι άκουσα από το ΠΑΣΟΚ για κατάργηση μονιμοποίησης κ.λπ., ότι όταν χρησιμοποιείς ανθρώπους ιδιωτικού αορίστου χρόνου είναι κατάργηση μονιμοποίησης, σας λέω ότι δεν είναι έτσι. Και αυτό το ξέρετε πολύ καλά γιατί ο κανόνας είναι η μονιμότητα. Ο κανόνας παραμένει πάντα η μονιμότητα. Πέραν τούτου και οι αορίστου χρόνου ουσιαστικά κι αυτοί μόνιμοι είναι, η έννομη σχέση είναι ιδιωτικού δικαίου ως άλλοις λόγους.

Μα αν, πραγματικά, το ΠΑΣΟΚ θεωρεί ότι με αυτό καταργείται η μονιμότητα -που το τονίζω δεν καταργείται- το ίδιο φαίνεται ότι μην κατάργησε το 2001, γιατί αυτό εισήγαγε τη σχετική ρύθμιση. Δεν προσθέσαμε εμείς τίποτα άλλο. Απλά εφαρμόζουμε τη

σχετική διάταξη, όπου ισχύει σήμερα.

Γι' αυτό σας είπα, να ακούω κριτική, ναι, να βελτιώνονται τα νομοσχέδια, ναι. Όμως, τέτοια αφοριστική διατύπωση, τέτοια υποκρισία, τέτοια ανευθυνότητα, τέτοιου είδους λογική «όχι σε όλα», μόνο και μόνο για να μην ακούει κανένας τι θετικό γίνεται σ' αυτόν τον τόπο και το κυριότερο να λέγεται ότι αυτό γίνεται προεκλογικά, όταν αγωνίζομαι σ' αυτό το Υπουργείο που είμαι – μαζί με τους συναδέλφους μου και στο χώρο της Κυβέρνησης και με τις άλλες πτέρυγες της Βουλής- να λύσουμε ένα πρόβλημα από το 2006, ε, με συγχωρείτε πάρα πολύ! Αυτό υπερβαίνει και την καλώς νοούμενη κριτική, γιατί είναι πλήρης διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

Αυτή είναι η αρχή του νομοσχεδίου. Είναι αρχή προς τη σωστή κατεύθυνση. Κλείνει τρύπες που –στην κυριολεξία- άφησε το ΠΑΣΟΚ, αξιοποιεί ανθρώπους, εφαρμόζει το κριτήριο της αξιοκρατίας και εντάσσεται στο πλαίσιο της επανίδρυσης του κράτους, γιατί επανιδρύει και τη νοοτροπία που πρέπει να έχουμε σε ό,τι αφορά το θέμα της αξιοκρατίας και σε ό,τι αφορά το γεγονός ότι δεν έχουμε τόσους πολλούς άξιους ανθρώπους, ώστε να έχουμε την πολυτέλεια να μην αξιοποιούμε τις υπηρεσίες τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχουμε τη χαρά να παρευρίσκονται στην Αίθουσα δύο Υπουργοί –απ' ό,τι βλέπω- και ένας Υφυπουργός.

Είμαι βέβαιος ότι αυτό δεν είναι τυχαίο. Προφανώς, έρχεται να διασκεδάσει τα δημοσιεύματα του Τύπου ότι η παραπαίουςα και κατακαμένη Κυβέρνηση συγκλονίζεται από τις διεκδικήσεις των βαρόνων του κυβερνητικού σχήματος, πιέζοντας τον Πρωθυπουργό για ανασχηματισμό και διεκδικώντας ο καθένας μεγαλύτερο ή μικρότερο χώρο ευθύνης και τους αρεστούς Υφυπουργούς και συνεργάτες του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Τώρα εσείς αναφέρεστε στο νομοσχέδιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εάν μου επιτρέπει η κυρία Πρόεδρος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Αυτά τώρα είναι επί του νομοσχεδίου;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μάλιστα, δεν είναι έτσι ακριβώς, κύριε Σταμάτη. Προτείνετε να μη σχολιάσω την επικαιρότητα; Να μη σχολιάσω το γεγονός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μην κάνετε διάλογο και μη διακόπτετε. Συνεχίστε, κύριε Παπουτσή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Το λέω για το χρόνο, γιατί οι Βουλευτές δεν μπορούν ποτέ να μιλήσουν σ' αυτήν την Αίθουσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε ζητήσει το λόγο, κύριε συνάδελφε. Παρακαλώ μη διακόπτετε!

Συνεχίστε, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε, που υπενθυμίσατε στον κύριο συνάδελφο ότι αν ήθελε να μιλήσει, θα είχε εγγραφεί ομιλητής, αλλά δεν έχει εγγραφεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Δεν μιλάω για τον εαυτό μου. Εγώ είπα γενικά για τους Βουλευτές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όπως δεν έχει εγγραφεί και κανένας άλλος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας πλην του κ. Καραμάριου, ο οποίος έλαβε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τον κ. Καντερέ τον ξεχάσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και τον κ. Καντερέ, μάλιστα.

Απάντησα στις διαμαρτυρίες του κ. Σταμάτη και ελπίζω, κυρία Πρόεδρε, να κρατήθηκε ο χρόνος μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίστε, όμως, επί του θέματος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όμως, ήθελα να υπενθυμίσω ότι είναι πραγματικά σημαντικό γεγονός για το Κοινοβούλιο να βρίσκο-

νται σήμερα δυο Υπουργοί παρόντες και κυρίως για να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο πράγματι αφορά παρά πολύ κόσμο.

Είχα δε την ευκαιρία χθες να σας ακούσω κατά τη στιγμή της συζήτησης του άλλου περιφημου νομοσχεδίου, όπου η Κυβέρνηση ίδρυσε νέο πανεπιστήμιο με τροπολογία, στην οποία κι εσείς πήρατε το λόγο, όπως και ο αρμόδιος Υφυπουργός ο προερχόμενος από την Αιτωλοακαρνανία.

Όμως, όλα αυτά είναι στοιχεία ενός γεγονότος, το οποίο καταδεικνύουμε συνεχώς αυτές τις μέρες, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πολιτεύεται με την πολιτική του Μαυρογιαλούρου. Το κάνατε χθες, το κάνετε και σήμερα.

Αυτό είναι το νομοσχέδιό σας. Είναι ένα πολυνομοσχέδιο και με τις ρυθμίσεις που έχει, κανονικά ο τίτλος του θα έπρεπε να είναι «Άλλες διατάξεις του Υπουργείου Εσωτερικών και ρουσφέτια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας». Όπως χθες είχαμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με τροπολογίες, τις οποίες είχε υποδείξει η ΔΑΠ, κατά την ομολογία του κυρίου Υφυπουργού Παιδείας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Έτσι νομοθετεί η Βουλή.

Χαίρομαι βέβαια πάρα πολύ που σήμερα βλέπω και περισσότερους των τριών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα, ενώ μέχρι χθες δεν είχαμε τη χαρά να έχουμε την αντιπαράθεση στο δημόσιο διάλογο επ' αυτού.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή στην αγωνία σας να εξηγήσετε την επιστημονική διάσταση των απόψεων γύρω από ένα θέμα, το οποίο είναι βαθύτατα πολιτικό, γύρω από το θέμα της Δημόσιας Διοίκησης, της λειτουργίας του κράτους, της συνταγματικής νομιμότητας.

Γνωρίζετε, όμως, όπως και όλοι στην Αίθουσα αυτή, ότι πάνω απ' όλα υπάρχει η πολιτική βούληση. Και αυτό το οποίο είναι εμφανές, όπως κατεδείχθη με περισσή ενάργεια από τον εισηγητή μας τον κ. Παναγιώτη Ρήγα, είναι πως η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης δεν υπάρχει.

Αντίθετα, υπάρχει πολιτική βούληση για διευθετήσεις. Υπάρχει πολιτική βούληση για εξυπηρετήσεις. Υπάρχει πολιτική βούληση για να χαϊδέσουμε αυτά. Υπάρχει πολιτική βούληση για ομηρία. Υπάρχει πολιτική βούληση για χατίρια. Υπάρχει πολιτική βούληση για διευθέτηση οικονομικών συμφερόντων. Και θα αναφερθούμε συγκεκριμένα στα άρθρα, ιδιαίτερα εκείνα τα οποία αφορούν τις περίφημες εισηγήσεις του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου.

Υπάρχουν πολλές τέτοιες προθέσεις. Πολιτική βούληση, όμως, για μεταρρύθμιση στη δημόσια διοίκηση δεν υπάρχει. Όπως και δεν υπήρξε καταγεγραμμένη όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνάτε. Κυβερνάτε απευθυνόμενοι στο παρελθόν, αντιπολιτευόμενοι τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ –λες και δεν ήταν άλλες οι εποχές, λες και δεν ήταν άλλες οι συγκυρίες, λες και δεν ήταν άλλες οι οικονομικές δυνατότητες της χώρας- αγνοώντας τη σημερινή πραγματικότητα, παρακάμπτοντας τις πραγματικές ανάγκες της Δημόσιας Διοίκησης και του κράτους και της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος.

Επιμένετε με την ιδεοληψία σας του λιγότερου κράτους στην υπηρεσία γενικώς της ελεύθερης αγοράς να διευθετήσετε συμπεφέροντα και να κερδίσετε ψήφους, σε μια καθαρά προεκλογική περίοδο, προεκλογική περίοδο για τις εθνικές εκλογές, αλλά και προεκλογική περίοδο για τις δημοτικές εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και γι' αυτόν το λόγο φέρνετε και την περίφημη τροπολογία με τις είκοσι χιλιάδες συμβάσεις για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης στους επόμενους μήνες.

Γι' αυτό λέμε ότι σήμερα παρακολουθούμε την εξέλιξη του έργου που είδαμε και που ξεκίνησε από χθες. Σήμερα βλέπουμε το άλλο επεισόδιο του έργου «ο Μαυρογιαλούρος μεταρρυθμίστηκε». Περί αυτού πρόκειται. Αυτή είναι η σημερινή πραγματικότητα της Νέας Δημοκρατίας.

Και εξηγούμαι. Μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ασυνεπές, όσον αφορά τη θεωρητική του προσέγγιση, τη συνταγματική του προσέγγιση και την εκδήλωση της πολιτικής του βούλησης.

Εάν σκόπιμα το πράττετε, αδικείτε κατάφορα το ΠΑΣΟΚ. Εάν σας διαφεύγει, θα σας το υπενθυμίσω. Το ΠΑΣΟΚ, όπως ξέρετε,

ψήφισε το ν. 2986/2002.

Κατ' εφαρμογήν αυτού του νόμου εδόθη λύση για τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς, όπου ορίζεται σαφώς ότι όσοι προσλαμβάνονται στη δημόσια εκπαίδευση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 ν. 2986/2002, μπορούν να μονιμοποιηθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1600/1986, εφόσον έχουν διοριστεί σε μόνιμες οργανικές θέσεις.

Και επιπλέον, επειδή μας λέτε ότι πράγματι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και ότι δεν το επιτρέπει το Σύνταγμα, σας ερωτώ: Ο ν. 3613/2007, ο δικός σας νόμος, είναι αντισυνταγματικός; Διότι εκεί επιτρέπετε ξανά εσείς στο δικό σας νόμο, στο δικό σας νομοθετικό πλαίσιο, αυτό που ισχύει σήμερα. Ισχύει για τους υπαλλήλους με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που μετατάσσονται στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και ΔΕΚΟ στο δημόσιο.

Και αυτό τι κάνει; Αυτοί μπορούν να μετατάσσονται και να καταλαμβάνουν οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού και να κατατάσσονται στους βαθμούς του Υπαλληλικού Κώδικα, με βάση το συνολικό χρόνο προϋπηρεσίας. Και αυτά δεν ρυθμίζονται μόνο με το νόμο, αλλά και με ερμηνευτική εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης, που ο αριθμός είναι στη διάθεσή σας, αν σας διαφεύγει.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα είναι ότι, όπως εφάρμοσε η πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αλλά όπως σας υπενθύμισα και η δική σας Κυβέρνηση, όταν υπάρχει πολιτική βούληση μπορεί να βρεθεί τρόπος. Γι' αυτόν το λόγο ακριβώς, εμείς επιμένουμε στην πρόταση την οποία έκαναν, τόσο ο εισηγητής μας όσο και οι άλλοι συνάδελφοι οι οποίοι πήραν το λόγο, ότι θα πρέπει να εξετάσουμε και να βρούμε τον τρόπο. Και εδώ υπάρχει συναίνεση όλης της Βουλής. Μόνο η Νέα Δημοκρατία έχει διαφορετική προσέγγιση στο νέο θέμα. Όλη η Βουλή, και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και επιπλέον η ΑΔΕΔΥ, όλοι συμφωνούν σε μια κατεύθυνση. Στο να βρούμε τον τρόπο της μονιμοποίησης, χωρίς να παρακαμφθεί το ΑΣΕΠ, χωρίς να παρακαμφθούν οι διαδικασίες οι οποίες έχουν θεσπιστεί από το Σύνταγμα, χωρίς να έρθουμε σε σύγκρουση με το άρθρο 103 του Συντάγματος που αποτελεί κατάκτηση της δημοκρατίας μας, όπως και το ΑΣΕΠ, όμως, αποτελεί κατάκτηση της δημοκρατίας μας.

Αυτό επιχειρείτε να κάνετε και η επιχείρηση διευθέτησης την οποία προωθείτε –διότι περί αυτού πρόκειται– έχει σοβαρότατες επιπτώσεις στην ίδια τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Διότι δεν είναι μόνο ότι δημιουργεί διαφορετικές ταχύτητες στην εξέλιξη των εργαζομένων στη Δημόσια Διοίκηση. Και το υπενθύμισε ο κ. Ρήγας στην εισήγησή του, όπως αργότερα και ο κ. Κουτσούκος.

Ο βασικός λόγος, η θεωρητική βάση, η πολιτική βάση της μονιμοποίησης των υπαλλήλων, των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, αφορά την ανεξαρτησία της Δημόσιας Διοίκησης, αφορά την αυτονομία της Δημόσιας Διοίκησης. Είναι η θωράκιση της Δημόσιας Διοίκησης και των δημοσίων λειτουργιών προς την οποιαδήποτε κυβέρνηση, προς την πολιτική ηγεσία, προκειμένου να διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον. Αλλά και πάλι εκεί που υπάρχει κόκκινο, που υπάρχει δημόσιο συμφέρον, εκεί που φτάνει η εφαρμογή της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος, αρχίζουν τα δύσκολα για τη Νέα Δημοκρατία.

Επιπλέον, η παρέμβασή σας αυτή θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ίδια τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, διότι οι προσφυγές είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν. Και είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν για τις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες θα αφορούν τους υπαλλήλους, οι οποίοι πρόκειται να τοποθετηθούν σε θέσεις ευθύνης άσκησης δημόσιας εξουσίας. Εκεί θα υπάρχουν προσφυγές.

Και γνωρίζετε καλύτερα από όλους μας σε αυτήν την Αίθουσα, ως Καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου ότι εκεί αρχίζει η εμπλοκή του Συντάγματος και εκεί θα επιβεβαιωθεί η κριτική των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ ότι πράγματι θα υπάρξουν προσφυγές.

Εμείς βεβαίως και θέλουμε τη ρύθμιση, βεβαίως και θέλουμε την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση όλων των ανθρώπων οι οποίοι λειτουργούν στο δημόσιο τομέα. Και σε καμία περίπτωση δεν εί-

μαστε εδώ για να υπερασπιστούμε τα όποια λάθη, τις όποιες παραλείψεις, τις όποιες λαθεμένες πρακτικές ακολουθήθηκαν στο παρελθόν.

Εμείς είμαστε εξάλλου εκείνοι οι οποίοι διαμαρτυρόμαστε σήμερα με τον πιο έντονο τρόπο για το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία λειτουργεί τα stage στο δημόσιο τομέα. Εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι σήμερα αντιδρούμε με πολύ έντονο τρόπο και ζητούμε μάλιστα και την απόσυρση της τροπολογίας την οποία φέρνετε σε αυτό το νομοσχέδιο για τις είκοσι χιλιάδες συμβάσεις για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αυτό, όχι γιατί δεν αναγνωρίζουμε το βασικό πρόβλημα λειτουργίας που αντιμετωπίζουν σήμερα οι δήμοι και οι κοινότητες. Το ξέρουμε ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και μας ενδιαφέρει η ενίσχυσή τους. Αλλά μας ενδιαφέρει ειλικρινά.

Και θα ήμασταν θετικοί, θα ήμασταν έτοιμοι να συμφωνήσουμε, εάν πράγματι προκηρύσσοντο οι οργανικές θέσεις, αν υπήρχε αύξηση των οργανικών θέσεων, αν υπήρχε άμεση διαδικασία και επιτάχυνση της διαδικασίας για μόνιμες θέσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και παντού, όπου υπάρχουν ανάγκες.

Γιατί πράγματι η Δημόσια Διοίκηση δεν είναι κάτι στατικό. Εξελλίσσεται σύμφωνα με τις ανάγκες της οικονομίας, της κοινωνίας. Οι υπηρεσίες πρέπει και αυτές να ενισχύονται, να εκσυγχρονίζονται. Πρέπει να υπάρχουν εναλλαγές στα τμήματα, στις κατευθύνσεις των τμημάτων. Αλλά όλες αυτές οι ανάγκες δεν μπορούν να αξιοποιούνται, προκειμένου να έρχεται η εκάστοτε πολιτική ηγεσία για να κάνει πολιτική στην πλάτη των ανθρώπων οι οποίοι αγωνιούν για την επόμενη μέρα. Γιατί αυτό στην πραγματικότητα συμβαίνει.

Και επιπλέον η ρύθμισή σας έχει και μια άλλη επίπτωση. Πολιτική επίπτωση αυτήν τη φορά. Όχι ψηφοθηρική κατ' ανάγκη. Στο κάτω-κάτω της γραφής, καταλαβαίνω την αγωνία σας, καταλαβαίνω την επιδίωξή σας να αυξήσετε την επιρροή σας με κάθε δυνατό τρόπο. Όμως, θα έχει μια επίπτωση στρατηγικού χαρακτήρα στο δημόσιο τομέα. Γιατί επιχειρείτε να εγκαταστήσετε ένα γαλάζιο στρατό. Και αν όχι γαλάζιο, ένα στρατό υπαλλήλων οι οποίοι θα είναι δεκτικοί στις παρεμβάσεις της όποιας πολιτικής εξουσίας.

Εμείς αύριο θα είμαστε κυβέρνηση, κύριε Παυλόπουλε. Το γνωρίζετε και το ξέρει όλος ο ελληνικός λαός. Δεν μας ενδιαφέρει, όμως, μια τέτοια Δημόσια Διοίκηση. Προτιμούμε και αγωνιζόμαστε γι' αυτό, για μια Δημόσια Διοίκηση η οποία με ανεξαρτησία, με τόλμη, θα υπηρετεί τους νόμους και το Σύνταγμα της χώρας και ταυτόχρονα θα εγγυάται τη νομιμότητα ακόμα και απέναντι στην αυθαιρεσία της όποιας πολιτικής εξουσίας. Αυτήν την επιλογή δεν την υπηρετεί σε καμία περίπτωση η ρύθμιση την οποία κάνετε σήμερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, μια παρέμβαση σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μια τρίλεπτη παρέμβαση έχει ζητήσει ο κ. Παυλόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ζητώ συγγνώμη από τον κ. Παναγιωτόπουλο που θα απαντήσει συνολικά.

Πρώτον, αφού ήταν έτσι τα πράγματα, όπως τα λέει ο κ. Παπουτσής, σχετικά με τη δυνατότητα μετατροπής, για ποιο λόγο το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε μετατροπή όλων των αορίστου χρόνου σε μόνιμους, αλλά περιορίστηκε στους εκπαιδευτικούς; Περιορίστηκε μόνο σε αυτό, ξέροντας ότι εκεί υπάρχει το ιδιόμορφο καθεστώς των εκπαιδευτικών το οποίο δεν υπάγεται στον Υπαλληλικό Κώδικα, αλλά έχει διαφορετικές διατάξεις.

Δεύτερον, ανακριβέστατα αναφέρθηκε στο θέμα της μετάταξης. Αυτό το οποίο ζητάει το ΠΑΣΟΚ είναι μετατροπή όλων των σχέσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε μόνιμους...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θέλει πολιτική βούληση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ...πράγμα που είναι αντισυνταγματικό και δεν επιτρέπεται. Άλλο αυτό και άλλο το μέσω μετάταξης, όταν κάποιος καταλαμβάνει θέση με μετάταξη, κενή οργανική θέση, η οποία υπάρχει.

Αλλά για να φτάναμε σε αυτόν τον τομέα που μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι συνταγματικά εφικτός, θα έπρεπε τότε να κάνουμε με μετάταξη όλη τη διαδικασία και όχι με μετατροπή. Ας έρθει το ΠΑΣΟΚ να μου πει πόσα χρόνια χρειάζεται για να γίνει αυτό το πράγμα.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το ζήτημα το οποίο τέθηκε προηγουμένως για την πολιτική Μαυρογιαλούρου, ένα θα πω μονάχα. Είναι γνωστό ότι το πελατειακό σύστημα στην Ελλάδα, που είναι ακριβώς η πατέντα Μαυρογιαλούρου, είναι δημιουργήμα, διαχρονικό παιδί του ΠΑΣΟΚ. Και το διακατέχει πάντα το ΠΑΣΟΚ, ακόμα και από αυτά που ελέγχθηκαν από τον κ. Παπουτσή. Γιατί εξακολουθεί να μιλάει για γαλάζιους υπαλλήλους, γιατί το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο που χώρισε την Ελλάδα σε μπλε και πράσινο, σε μπλε και πράσινα καφενεία, σε μπλε και πράσινους υπαλλήλους. Η Νέα Δημοκρατία έκανε αορίστου χρόνου υπαλλήλους που προσέλαβε το ΠΑΣΟΚ. Δεν είχε ποτέ αυτήν τη νοοτροπία.

Και ένα τελευταίο. Ο κ. Παπουτσή αποφάσισε πριν από τον ελληνικό λαό για τον ελληνικό λαό. Μας ανήγγειλε τα αποτελέσματα των εκλογών που πρόκειται να γίνουν! Το έχει κάνει πολλές φορές το ΠΑΣΟΚ. Είτε όταν θεωρούσε ότι θα κέρδιζε και τις προηγούμενες εκλογές του 2007, αυτά έλεγε εδώ μέσα, είτε όταν ήμασταν στην αντιπολίτευση που έλεγε «θα μείνετε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας». Είναι η μόνιμη τακτική του. Αλλά δεν νομίζω ότι κάτι τέτοιο συμβαδίζει με το επίπεδο και την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Εμείς δεν προδικάζουμε τίποτα. Και δεν μπορούμε να προδικάζουμε τίποτα. Αυτό απαιτεί η δημοκρατική αρχή και το επίπεδο ποιότητας της δημοκρατίας το οποίο εμείς διεκδικούμε, εμείς προσπαθούμε πραγματικά να εμπεδώσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Παπουτσή για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ένα λεπτό μόνο θα μιλήσω, κυρία Πρόεδρε, για την αποκατάσταση της αλήθειας και για την αποφυγή παρεξηγήσεων, επειδή ο κύριος Υπουργός επιδόθηκε στην προσπάθεια να ερμηνεύσει την έννοια του Μαυρογιαλούρου.

Ο Μαυρογιαλός ήταν ένας ήρωας μιας εξαιρετικής ελληνικής ταινίας με τον τίτλο «Υπάρχει και φιλότιμο» και με πρωταγωνιστή το Λάμπρο Κωνσταντάρα. Την ταινία εμπνεύστηκε ο Αλέκος Σακελλάριος από το πολιτικό κλίμα της εποχής του Κωνσταντίνου Καραμανλή και της ΕΡΕ.

Μη βιάζεστε, λοιπόν, να αποδώσετε στο ΠΑΣΟΚ φαινόμενα που κατεγράφησαν στη συνείδηση της κοινής γνώμης στο παρελθόν και σ' ένα παρελθόν που δεν τιμά τη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτopoulos.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή τον αξιότιμο συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή και παρακολούθησα επίσης και την ανταλλαγή επιχειρημάτων που είχε με τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Παυλόπουλο. Δεν ξέρω εάν ο κ. Παπουτσή πέτυχε στην προσπάθειά του να αποδώσει μετά θάνατον και να ερμηνεύσει την έμπνευση του αείμνηστου εξαιρετικού συγγραφέα Αλέκου Σακελλάριου, αλλά αυτό που θέλω να πω για να έχουμε πληρότητα, κύριε Παπουτσή, στην αφήγηση του πλαισίου εκείνης της εποχής, ήταν ότι τότε ήταν η περίοδος της ΕΡΕ του Καραμανλή, αλλά δεν ακολούθησε η περίοδος της Ενώσεως Κέντρου. Αφήστε, λοιπόν, να λειτουργήσει η μνήμη με πληρότητα και όχι επιλεκτικά.

Τώρα, όπως ξέρετε, είμαι σε θέση μαζί σας να διεξέλθουμε – αλλά δεν επιτρέπει ο χώρος και ο χρόνος να διεξέλθουμε – με αξιόλογα επιχειρήματα τα όσα έγιναν εκείνη την εποχή από τη μία και την άλλη πλευρά. Δεν είναι αυτό που ζητεί σήμερα ο ελληνικός λαός.

Επειδή είστε προσεκτικός στις ευρύτερες πολιτικές αναφορές που κάνετε σε αντίθεση με άλλους συναδέλφους σας από το ΠΑΣΟΚ, θα άφηνα χωρίς να κάνω ιδιαίτερη παρατήρηση τις περισσότερες γενικότερες πολιτικές αναφορές σας, εάν δεν είχατε

χρησιμοποιήσει δύο φράσεις, δύο μετοχές. Είπατε «η Κυβέρνηση παραπαύουσα», «η Κυβέρνηση κατακαμένη». Βλέπω ότι και ο προσεκτικός κ. Παπουτσή σταδιακά δεν αποφεύγει να υποπέσει στο σφάλμα, στον ολισθηρό δρόμο που ακολουθούν στελέχη του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία εικοσιτετράωρα.

Το ΠΑΣΟΚ, όπως είπα χθες, ξεκίνησε καλά. Λίγες ώρες μετά την καταστροφή που μας βρήκε εδώ στο Λεκανοπέδιο και σε άλλες περιοχές της χώρας από τις τελευταίες πυρκαγιές, όντως η αρχική τοποθέτηση του Προέδρου του, του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, ήταν ψύχραιμη και υπεύθυνη. Όμως, τα όσα μεσολάβησαν και ακολούθησαν στη συνέχεια έδειξαν ή ότι η μεγάλη πλειοψηφία των στελεχών του ΠΑΣΟΚ που ανήκουν στην ηγετική ομάδα δεν ικανοποιήθηκαν ή ότι δεν πίστεψαν τα όσα είπε ο Αρχηγός τους ή ότι και ο ίδιος ο Αρχηγός τους, όταν τα έλεγε, τα έλεγε υποδουλωμένος το ρόλο του υπεύθυνου πολιτικού παράγοντα και όχι πιστεύοντας πραγματικά σ' αυτήν την πρώτη υπεύθυνη τοποθέτηση.

Γι' αυτό σταδιακά από τότε μέχρι σήμερα έχουμε μία διολίσθηση του ΠΑΣΟΚ σε θέσεις που το επαναφέρουν στη γνωστή τροχιά, στο γνωστό ρόλο μιας ανεύθυνης Αντιπολίτευσης που επιλέγει αντί της υπευθυνότητας το λαϊκισμό, τη δημαγωγία, την εξαλλότητα.

Οφείλω να πω ότι ο κ. Παπουτσή ήταν περισσότερο προσεκτικός, αλλά δεν απέφυγε και αυτός να συνεισφέρει στην ολισθηρή πορεία της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ, η οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρεί τις τελευταίες ημέρες να μετατρέψει σε αντικείμενο κομματικής έριδας το βαρύτατο όντως πλήγμα που δεχθήκαμε εδώ στο Λεκανοπέδιο και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος από τις φυσικές καταστροφές.

Όποιοι επιχειρήσει να κάνει τα προβλήματα των καθημερινών ανθρώπων πρώτη ύλη για το χώρο της πολιτικής αντιπαράθεσης, θα υποστεί και τις συνέπειες. Εμείς δεν θα προχωρήσουμε σ' αυτόν το δρόμο. Αντιθέτως, η Κυβέρνηση προχωρεί ταχύτατα σε μέτρα αποκατάστασης και ανακούφισης των πληγνόντων και σε μέτρα για την αποκατάσταση επίσης του περιβάλλοντος.

Είναι δύσκολη η προσπάθεια. Σ' αυτήν την προσπάθεια μπορούμε να πετύχουμε. Θα πετύχουμε. Και σας καλούμε να συναντηθούμε όλοι απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Σε ό,τι αφορά δε την παρουσία των Υπουργών, νομίζω, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Παπουτσή, ότι η παρουσία των Υπουργών σ' αυτήν την Αίθουσα δεν δείχνει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο παρά το σεβασμό τους σ' αυτήν την τόσο σημαντική κοινοβουλευτική διαδικασία.

Τώρα, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο διευθετεί ένα πραγματικά πελώριο θέμα εκκρεμότητας ζωής χιλιάδων ανθρώπων, χιλιάδων οικογενειών που βρέθηκαν να εργάζονται στο δημόσιο τομέα, χωρίς να έχει διευθετηθεί η νομική υπόσταση αυτής της εργασίας τους.

Δεν θα αντιδικήσω σ' αυτό με τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Όντως θα συμφωνήσω ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της σημερινής Ελλάδος είναι η λειτουργία, η ποιότητα, η αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτή είναι η αλήθεια. Όμως, εάν πάμε λίγο τα πράγματα προς τα πίσω, θα διαπιστώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι πέρα από τις αγκυλώσεις τις οποίες κληροδότησε στο νέο ελληνικό κράτος και στη διοίκησή του ο οθωμανικός ζυγός – μην πάμε τόσο πίσω – θα διαπιστώσουμε όλοι ότι η παθογένεια των τελευταίων δεκαετιών οφείλεται κυρίως – υπάρχουν και άλλοι λόγοι – στη μεταχείριση που επεφύλαξε το ΠΑΣΟΚ στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση.

Από το 1981 και μετά, το ΠΑΣΟΚ θεώρησε και εξακολουθεί να θεωρεί τη Δημόσια Διοίκηση κομματική του θεραπαινίδα. Είναι επί της εποχής του ΠΑΣΟΚ που για πρώτη φορά στην Ελλάδα – και παγκοσμίως, επιτρέψτε μου να πω – δημιουργήθηκε η έννοια και ο άτυπος, αλλά ουσιαστικός «θεσμός» – εντός εισαγωγικών η λέξη «θεσμός» – των κατεψυγμένων δημοσίων υπαλλήλων.

Ο ελληνικός λαός που μας ακούει τώρα γνωρίζει ότι εκατοντάδες χιλιάδες άνδρες και γυναίκες που υπηρετούσαν κατά την περίοδο δικαυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ σε όλους τους κλάδους και τους τομείς της Δημόσιας Διοίκησης υπό τη στενή ή υπό την ευρεία έννοια, στα Σώματα Ασφαλείας, στις Ένοπλες Δυνάμεις,

είδαν καριέρες να οδηγούνται σε αδιέξοδο. Τοποθετήθηκαν στα υπόγεια της Δημόσιας Διοίκησης. Κατέστησαν οι κατεψυγμένοι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι, διότι είχαν την «ατυχία» -εντός εισαγωγικών η λέξη, επιλογή τους ήταν, δημοκρατία έχουμε- να μην ανήκουν στις κλαδικές του ΠΑΣΟΚ.

Τιμωρήθηκαν, λοιπόν, γι' αυτό. Εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας σε όλη τη χώρα είδαν την καριέρα τους να ναυαγεί, είδαν την αναξιοκρατία, την έλλειψη αξιολόγησης, τη διαγραφή των προσόντων, να γίνεται καθημερινή πρακτική και υποχρεώθηκαν να υποστούν αυτήν την κομματική επέλαση του ΠΑΣΟΚ στη Δημόσια Διοίκηση.

Κύριε Παπουτσή, το πράσινο έπος του κομματισμού, το πράσινο έπος της άλωσης της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης από το ΠΑΣΟΚ, το ομολογούν ήδη κατ' ιδίαν και δικά σας στελέχη. Και σε αρκετές περιπτώσεις -προς τιμήν τους- κάνουν και την αυτοκριτική τους.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, μέχρι τώρα όχι μόνο αυτοκριτική δεν έκανε, αλλά εξακολουθεί και αρθρώνει ένα λόγο ο οποίος δηλοί ότι από τότε μέχρι σήμερα δεν άλλαξε νοοτροπία. Να σας θυμίσουμε τι έγινε το 1981 και τι επαναλήφθηκε ακόμα πιο έντονα το 1993; Απελύθησαν -απομακρύνθηκαν, δηλαδή, από τα καθήκοντά τους, αυτό εννοώ- γενικοί διευθυντές Υπουργείων μέσα σ' ένα βράδυ το 1993, μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες με fax!

Κάντε σύγκριση μ' αυτό που συνέβη το Μάρτιο του 2004 στα περισσότερα Υπουργεία. Συνεργαστήκαμε αρμονικά με γενικούς διευθυντές, με διευθυντές, με την ιεραρχία που βρήκαμε επί της εποχής του ΠΑΣΟΚ, γνωρίζοντας ότι οι περισσότεροι διευθυντές και όλοι σχεδόν οι γενικοί διευθυντές που βρήκαμε το Μάρτιο του 2004 στη Δημόσια Διοίκηση, ανήκαν στο ΠΑΣΟΚ.

Δικαίωμά τους. Και το ΠΑΣΟΚ είναι ένα κόμμα, το οποίο επιλέγει ένα μέρος του ελληνικού λαού. Το σεβόμαστε. Σεβόμαστε την επιλογή του. Ήταν συνδικαλιστικά, κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Πήγαιναν κάθε βράδυ από την τότε Χαριλάου Τρικούπη. Και συνεργαστήκαμε αρμονικά για πάρα πολλούς μήνες, ενώ εσείς αντίθετα το 1993, το 1981, απομακρύνετε τους γενικούς διευθυντές μ' ένα φαξ μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες. Θα μπορούσε κανείς να αναφέρει πάρα πολλά επεισόδια απ' αυτό το -επιτρέψτε μου να πω- έπος της ντροπής, της άλωσης της Δημόσιας Διοίκησης, απ' αυτό το πράσινο έπος του κομματισμού. Στα Σώματα Ασφαλείας, στις Ένοπλες Δυνάμεις κυριαρχούσε αμείλικτη λογική, αναπόδραστη: η κομματική λογική του ΠΑΣΟΚ και η σκοπιμότητά του.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των συμβασιούχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, μιλάτε σήμερα για τους συμβασιούχους; Ήταν ένα από τα πελώρια θέματα που κληροδοτήσατε, οι κυβερνήσεις οι δικές σας στην Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή. Και είναι προς τιμήν του κ. Καραμανλή ότι αυτήν τη δέσμευση, την οποία διατύπωσε σε τηλεοπτικές του συνεντεύξεις στην τότε προεκλογική περίοδο, δηλαδή, πριν από το Μάρτιο του 2004, την έκανε στη συνέχεια πράξη και από την πλευρά του νυν Υπουργού, του κ. Παυλόπουλου και από τη δική μας πλευρά τότε, μ' ένα άλλο διάταγμα, που και αυτό λειτούργησε και αφορούσε τους συμβασιούχους του μη υπό στενή έννοια δημοσίου τομέα. Οι συμβασιούχοι επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ -και μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες- ήταν οι εύκολοι όμηροι, οι αιχμάλωτοι της κομματικής λογικής. Εσύροντο από το ΠΑΣΟΚ από εκλογική περίοδο σε εκλογική περίοδο, εκβιαζόμενοι για να πάρει την ψήφο τους και για να εισπράξουν εκείνοι υποσχέσεις ότι μετά τις εκλογές θα διευθετηθούν τα θέματα που αφορούσαν τη μοίρα τους και την εξέλιξή τους στην υπηρεσία.

Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν σήμερα να έρχεται το ΠΑΣΟΚ, το οποίο άφησε εκατοντάδες χιλιάδες συμβασιούχους μετεωρούμενους από εκλογή σε εκλογή, τους κατέστησε εύκολα θύματα της προεκλογικής δημαγωγίας της δικής του, τους κατέστησε με πολύ εύκολο τρόπο αιχμαλώτους της δικής του κομματικής λογικής και σκοπιμότητας και να ομιλεί για μονιμοποίηση, που και το ΠΑΣΟΚ γνωρίζει ότι δεν είναι συμβατή με το Σύνταγμα. Διότι, εάν ήταν συμβατή με το Σύνταγμα, γιατί δεν την έκανε; Πρόκειται για μία ακόμη προσπάθεια εγκλωβισμού πολιτικού των συγκεκριμένων ανθρώπων, οι οποίοι πέρασαν από χίλια μύρια κύματα, είδαν πολλά τα μάτια τους, έπαθαν

και έμαθαν και γνωρίζουν ότι, εάν κάποιος αντιμετωπίζει με υπευθυνότητα και σοβαρότητα την τύχη τους και την υπόστασή τους στο δημόσιο τομέα, αυτή είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Χαίρομαι, λοιπόν, γιατί με το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται η Κυβέρνηση να διευθετήσει και αυτήν την εκκρεμότητα. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να εξελίσσονται και μέσα στη Δημόσια Διοίκηση, πρέπει να εξελίσσονται και μέσα στο δημόσιο τομέα, να καταλαμβάνουν οργανικές θέσεις. Όλα αυτά πλέον ρυθμίζονται και μπαίνει η διαδικασία σε πλήρες καθεστώς ομαλότητας. Επί ορισμένων άρθρων θα μπορέσουμε να μιλήσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση, όπου και εγώ θα αναπτύξω κάποιες απόψεις και για τα θέματα των δήμων. Εκεί υπάρχουν πολλά εν αταξία, τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και κάποια στιγμή θα πρέπει να τα λέμε και σε αυτήν την Αίθουσα.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι δραστηριοποιούμεθα στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό, σωστά, εύκολα βάζουμε ο ένας τον άλλον στον τοίχο. Και καλά κάνουμε. Κριτική αμείλικτη προς όλες τις κατευθύνσεις και τις πλευρές.

Κάποια στιγμή όμως θα πρέπει να μιλήσουμε, κύριε Υπουργέ, και για ορισμένα ανομήματα που συμβαίνουν σε ορισμένους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είτε οι δήμαρχοι είναι Νεοδημοκράτες είτε είναι από το ΠΑΣΟΚ είτε είναι από την Αριστερά. Διότι η κριτική στη δημοκρατία δεν πρέπει να έχει όρια. Οριοθετείται μόνο από την έννομη τάξη, από το Σύνταγμα, από το νομοθέτη, από τα δημοκρατικά ήθη που παρακολουθούν το πολίτευμα και την καθημερινότητα του δημόσιου βίου. Γι' αυτό, λοιπόν, έχω να κάνω ορισμένες χρήσιμες, όπως πιστεύω, παρατηρήσεις.

Και κλείνοντας αυτήν την ομιλία μου επί της αρχής, θέλω να εισηγηθώ σε όλους τους συναδέλφους την υπερψήφιση του σχετικού νομοσχεδίου, το οποίο πραγματικά τοποθετεί σ' ένα νέο πεδίο θεσμικής ομαλότητας αυτό το θέμα, το οποίο έχει ταλαιπωρήσει δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες συμπολιτών μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου με μία καταγγελία: Έχουμε ένα ακόμη έγκλημα που διαπράχθηκε στο βωμό του κέρδους. Δύο ακόμα νεκροί εργάτες την ώρα της δουλειάς είναι τα νέα θύματα και πολλοί είναι οι σακατεμένοι εργάτες. Ο ένας στη Θεσσαλονίκη, ο άλλος στο καμίνι της ΛΑΡΚΟ. Στη ΛΑΡΚΟ, που στις αρχές του Αυγούστου, αυτού του ίδιου μήνα, κήκε, εξασπρώθηκε ένας ακόμη εργάτης. Δεν πρόκειται για εργατικά ατυχήματα. Πρόκειται για εγκλήματα. Και μια που είναι και ο Υπουργός Δικαιοσύνης εδώ ή ήταν μέχρι πριν από λίγο, καλό είναι να τα λάβει υπ' όψιν του.

Υπάρχει τεράστιο πολιτικό πρόβλημα: η εντατικοποίηση της δουλειάς, οι άθλιες συνθήκες εργασίας, η έλλειψη μέτρων ασφαλείας, η έλλειψη κάθε ελέγχου στις επιχειρήσεις. Και όλα αυτά στο όνομα του κέρδους. Αυτή είναι η αιτία που θρηνούμε από την 1η Γενάρη μέχρι σήμερα, 27 Αυγούστου, πενήντα έξι νεκρούς εργάτες. Η εργατική τάξη, όλος ο λαός, πρέπει να καταδικάσει πολιτικά τους υπεύθυνους και να βγάλουν οι εργαζόμενοι πολιτικά συμπεράσματα. Υπάρχουν βεβαίως και οι ποινικές ευθύνες, οι ποινικά υπεύθυνοι, εκεί όπου έχουν γίνει αυτά τα εγκλήματα.

Υπάρχουν όμως και οι ευθύνες που είναι τεράστιες, κύριοι της Κυβέρνησης, ευθύνες δικές σας. Υπάρχουν ευθύνες σε όλες τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που δεν έχουν πάρει τα ανάλογα μέτρα. Δεκάδες χρόνια τώρα υπάρχουν ορισμένες μόνο δεκάδες επιθεωρητές εργασίας. Και οι εργάτες δεν είναι αναλώσιμο είδος. Αυτό πρέπει όλοι να το γνωρίζουν και όλοι πρέπει να το μάθουν, έστω και τώρα.

Να έρθω στο νομοσχέδιο. Είπε ο πρώτος ομιλητής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Ρήγας, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή στην αρχή της ομιλίας του ότι ο στόχος της Κυβέρνησης μ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ο εξωραϊσμός της εικόνας της Κυβέρνησης. Εάν

ήταν έτσι, η εικόνα του εξωραϊσμού θα μπορούσε εύκολα να τσαλακωθεί. Κατά την άποψή μας το νομοσχέδιο έχει στόχο, έχει και προοπτική. Και η προοπτική αυτού του νομοσχεδίου είναι σ' ένα βάθος χρόνου το συνολικό χτύπημα της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων -όσο και εάν το διαψεύδει ο Υπουργός- και όχι απλά η υπονόμηση της μονιμότητας. Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία η εκάστοτε κυβέρνηση -και η σημερινή και οι χθεσινές κυβερνήσεις- χρησιμοποιούν το κράτος σαν λάφυρο για μικροκομματικούς, πελατειακούς, ρουσφετολογικούς και ψηφοθηρικούς λόγους. Αυτό δεν το αμφισβητεί κανένας. Το είπε προηγουμένως και η κυρία Δαμανάκη, αναφερόμενη και στο ΠΑΣΟΚ. Χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν, χρησιμοποιούνται και σήμερα οι συμβασιούχοι, ως όμηροι για κομματική εκμετάλλευση. Και ύστερα από λίγο καιρό, παρά τις διαβεβαιώσεις, θα έχουμε και νέους συμβασιούχους που θα ακολουθήσουν την ίδια πορεία με τους προηγούμενους. Γι' αυτό υπογραμμίζουμε -και το υπογράμμισε ο ειδικός αγορητής μας- ότι και μ' αυτό το νομοσχέδιο γίνεται ένα ακόμη βήμα στην εφαρμογή των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο. Μ' αυτό το βήμα σε μερικά χρόνια -για να μην μας πει κανένας ότι κινδυνολογούμε, όπως όταν μιλούσαμε για το Μάαστριχτ και τις συνέπειες και μας έλεγαν ότι καταστροφολογούμε- η μονιμότητα θα υπάρχει μόνο για κάποια διευθυντικά στελέχη. Οι υπόλοιποι εργαζόμενοι θα εργάζονται είτε ως αορίστου χρόνου είτε ως ορισμένου χρόνου.

Σήμερα στο δημόσιο τομέα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στις νομαρχίες, στα νοσοκομεία, στο Υπουργείο Πολιτισμού και όχι μόνο, στις πρώην ΔΕΚΟ υπάρχουν χιλιάδες εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Ταυτόχρονα, υπάρχουν χιλιάδες εργαζόμενοι σε εργολάβους, όπως για παράδειγμα στα νοσοκομεία, οι οποίοι στις πιο πολλές περιπτώσεις είναι χωρίς δικαιώματα.

Στο δημόσιο, επίσης, εργολάβοι επινοικιάζουν εργαζόμενους, χωρίς συλλογικές συμβάσεις. Υπάρχουν εκατόν πενήντα εργαζόμενοι στο Υπουργείο Πολιτισμού, αρχαιολόγοι και άλλοι, οι οποίοι βρίσκονται σ' ένα καθεστώς κατά το οποίο έκαναν ασφαλιστικά μέτρα, τους κράτησαν στη δουλειά και δεν τους πληρώνουν, από το Φλεβάρη αυτού του χρόνου. Δεν τους πληρώνουν, λέει, γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν δίνει την έγκρισή του.

Εμείς, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζητήσαμε και ζητάμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζόμενους. Η λογική των εκτάκτων, των συμβασιούχων, των επί συμβάσει έργου, των STAGE, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, τα δελτία παροχής υπηρεσιών δεν θεωρούμε ότι πρέπει να συνεχιστούν. Κατά τη γνώμη μας, πρόκειται για μία απαράδεκτη κατάσταση και όλες αυτές οι μορφές εργασίας θα πρέπει να καταργηθούν. Το δικαίωμα στην εργασία θα πρέπει να είναι δεδομένο και να μην γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης και συναλλαγής.

Ο κ. Παπουτσής κατήγγειλε προηγουμένως τα STAGE. Αν κάνει αυτοκριτική το ΠΑΣΟΚ και αλλάζει συνολικά τη θέση του, θα πούμε «μπράβο». Μην ξεχνάμε ότι τα STAGE ξεκίνησαν επί ΠΑΣΟΚ. Όμως, και σήμερα εκεί που είναι δήμαρχοι και νομάρχες με τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς τα STAGE εφαρμόζονται και μάλιστα εφαρμόζονται κατά κόρον.

Ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για το άρθρο 103. Αυτό το άρθρο δεν είναι αυτοφύες. Εδώ ψηφίστηκε, όπως ψηφίστηκε και όλη η αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001. Και ψηφίστηκε, όπως τότε νο ο εισηγητής μας, από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΠΑΣΟΚ και από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Μήπως δεν γνώριζαν όλοι όσοι ψήφισαν ότι θα υπάρχει αυτή η εξέλιξη μ' αυτούς τους εργαζόμενους στο δημόσιο;

Να γυρίσουμε λίγο πίσω; Να μιλήσουμε για το 2004 για τις εκλογές που ήταν περίπου διακόσιοι πενήντα πόσες χιλιάδες ήταν οι συμβασιούχοι τότε- συμβασιούχοι κατά τα δημοσιεύματα, στους οποίους ο ένας έλεγε «ψηφίστε με για να σας μονιμοποιήσω», ο άλλος έλεγε «ψηφίστε με, γιατί αυτός θα σας διώξει όταν έρθει στην κυβέρνηση» και τελικά και οι δύο έλεγαν ψέματα, δεδομένου ότι γνώριζαν πολύ καλά ότι ούτε το 10% των τότε συμβασιούχων δεν θα μονιμοποιούνταν;

Και έχουμε σήμερα μια αναφορά στο Σύνταγμα, για την οποία θέλω να κάνω ένα σχόλιο. Εμφανίζεται σήμερα μια εικόνα βαθύτατου σεβασμού στο Σύνταγμα και αυτό σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Όμως, η ευαισθησία όλων σας, όλων των κυβερνήσεων -και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ- δεν εκδηλώθηκε καθόλου, όταν κατά παράβαση του Συντάγματος και για να επιτευχθούν οι στόχοι του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τους βάρβαρους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία παραβιάστηκαν ή «τσαλαπατήθηκαν» άρθρα του Συντάγματος. Και θα έλεγα ακόμα ότι άλλα άρθρα του Συντάγματος ακυρώθηκαν στο όνομα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το ανέφερε ο Αντώνης Σκυλλάκος. Ποιο Συμβούλιο της Επικρατείας δεν θα πάρει υπόψη του μια ομόφωνη απόφαση της Βουλής γι' αυτά που αφορούν τους εργαζόμενους;

Ήθελα να πω δυο πράγματα για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Τα προβλήματα οξύνονται. Η βιαιότητα απέναντί τους τείνει να γίνει καθημερινό φαινόμενο. Οι «σκουπίτες» κυρίως στην Αθήνα, αλλά και σε άλλες πόλεις είναι καθημερινές.

Τη Δευτέρα το βράδυ σ' ένα σπίτι στην οδό Κολωνού όπου μένουν πρόσφυγες κάθονταν οι άνθρωποι και έτρωγαν το βραδινό τους μέσα στο σπίτι. Μπήκαν μέσα οπλοφόροι αστυνομικοί, τους σήκωσαν από το τραπέζι, τους έβαλαν χειροπέδες και τους πήγαν στο Τμήμα Αλλοδαπών. Για πολλή ώρα εκεί οι υπεύθυνοι δεν επέτρεπαν στη Βουλευτή μας κ. Εύα Μελά να επικοινωνήσει μαζί τους. Τα παιδιά τους τρομαγμένα παρακολουθούσαν αυτή την εξέλιξη, αυτή την τραγωδία την ώρα του φαγητού.

Πού θα πάει αυτή η κατάσταση, κύριοι Υπουργοί; Η λογική της «μηδενικής ανοχής» είναι πολύ επικίνδυνη. Η βία που εκδηλώνεται απέναντι σ' αυτούς τους ανυπεράσπιστους ανθρώπους θα πρέπει να σταματήσει.

Δεν ξέρω εάν ενημερωθήκατε ως Κυβέρνηση από τους δήμαρχους και τους κοινοτάρχες ότι προχθές, τις μέρες της πυρκαγιάς στο Μαραθώνα, στη Νέα Μάκρη, στη Ραφήνα, τα φυτώρια, τα χωράφια που καιγόντουσαν τα έσωσαν οι μετανάστες, αυτοί από το Μπανγκλαντές, οι Πακιστανοί, οι Ινδοί, οι Αλβανοί. Αυτό το γεγονός μπορούν να σας το βεβαιώσουν οι δήμαρχοι. Και αυτοί οι άνθρωποι έμειναν χωρίς δουλειά. Και αυτοί οι εργαζόμενοι άνθρωποι, πέρα από χρώμα, φύλο και θρησκεία πρέπει να έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις, πρέπει να ζουν σε ανθρώπινες συνθήκες. Πολλοί μετανάστες θέλουν να φύγουν από την Ελλάδα, να πάνε σε άλλες χώρες. Δώστε τους επιτέλους τα έγγραφα, δώστε τους τη δυνατότητα να πάνε όπου επιθυμούν. Δεν θα καταρρεύσει το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν παραβιάσετε το Δουβλίνο II, το οποίο ψηφίσατε μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Επίσης, θα ήθελα να κάνω ένα τελευταίο σχόλιο.

Μίλησε προηγουμένως ο κ. Παναγιωτόπουλος για τις πυρκαγιές και έκανε μία επιφανειακή, επιδερμική τοποθέτηση.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι τυχαίες και αυτές οι φυσικές καταστροφές. Το χέρι των εμπρηστών το οπλίζει η πολιτική σας. Το προσάνναμμα για τις φωτιές αποτελεί η δασοκτόνα πολιτική σας. Ο αποχαρκτηρισμός δασών και δασικών εκτάσεων από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια, γιατί αποχαρκτηρίστηκαν πολλές δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων ή άλλα χαρακτηρίστηκαν ως «χορτολιβάδα». Οι νόμοι που ψηφίσατε και οι δυο ως κυβερνήσεις, η εμπειροματοποίηση της γης, η οικοπεδοποίηση των δασών, η συνεχής αλλαγή χρήσεων γης, όπως και η τελευταία παρέμβαση του κ. Σουφλιά για τον Υμηττό συνεχίζουν και θα συνεχίζουν να «οπλίζουν» το χέρι των εμπρηστών. Η γη, το δάσος είναι και πρέπει να είναι λαϊκή περιουσία.

Τέλος, καλό είναι να μην «υψώνετε κουρνιαχτό» με άσφαιρα πυρά. Το κράτος χρησιμοποιείται διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις και από τις κυβερνήσεις τις προ-διδασκαρικές, της ΕΡΕ -ήταν άλλες οι συνθήκες τότε- αλλά και από αυτές μετά τη Μεταπολίτευση. Το χρησιμοποιείτε και οι δύο κυβερνήσεις και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ως λάφυρο. Αυτά για να αποκαθίσταται η αλήθεια.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν από λίγο ακούσαμε τον κ. Παπουτσή, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, να καταθέτει ένα ευφυολόγημα στην Αίθουσα. Είπε, δηλαδή, απευθυνόμενος στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, ότι η ταινία αυτή για τον «Μαυρογιαλούρο» έγινε επί εποχής ΕΡΕ.

Άρα η «επάρατος δεξιά» ευθύνεται κατά τον κ. Παπουτσή. Εάν ήταν στην Αίθουσα, θα του απηύθυναν το εξής ερώτημα. Η διαχρονική αντοχή που εμφανίζει η εν λόγω ταινία δεν τον ανησυχεί; Η χροιά της επικαιρότητας που πάντα έχει η συγκεκριμένη ταινία δεν τον ανησυχεί; Προφανώς δεν τον ανησυχεί, διότι θέλει να κρύψει τα ανομήματα του ΠΑΣΟΚ. Ποια ανομήματα; Ότι το ΠΑΣΟΚ λειτούργησε ως ιμάντας μεταφοράς της επικαιρότητας, που πάντα έχει η ταινία αυτή. Πράγματα που ίσχυαν επί ΕΡΕ ισχύουν μέχρι και σήμερα, αφού μεσολάβησε βεβαίως το ΠΑΣΟΚ.

Και επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος τώρα του άλλου κόμματος, της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι το ΠΑΣΟΚ διαίρεσε, τέλος πάντων, την Ελλάδα σε «πράσινα», «μπλε» καφενεία κ.λπ. πρέπει να ξέρει το εξής: Ότι εμείς δεν ξέρουμε για «πράσινα», «μπλε», κ.λπ. καφενεία, που μπορεί να είναι και έτσι όπως το λέει, αλλά ξέρουμε κάτι 100%, ότι επί Νέας Δημοκρατίας η Ελλάδα μαύρισε, γέμισε καπνιά, να το πω διαφορετικά, μαυρίλα.

Ελπίζω, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, το κλίμα αυτό της μαυρίλας να μην μεταφερθεί και στην κάλπη, αλλά πολύ το φοβούμαι ότι θα μεταφερθεί για τη Νέα Δημοκρατία και εντός κάλπης. Και βεβαίως, επειδή ακούσαμε για γαλάζια στρατεύματα και για πράσινα στρατεύματα και να συναφή, εμείς θέλουμε να παίξουμε το ρόλο του κυανόκρανου, για να δούμε κάποια πράγματα ψυχράιμα και αντικειμενικά.

Ερχόμενος, λοιπόν, στην ουσία του θέματος πρέπει να πούμε κάτι εξ αρχής. Το ΠΑΣΟΚ, που τώρα μέμφεται τη Νέα Δημοκρατία, ήταν αυτό που πράγματι εγκαθίδρυσε, ακολουθώντας πεπραγμένα άλλων εποχών ένα σκληρά κομματικό πελατειακό «πράσινο» κράτος. Η δικαιολογία ποια ήταν; Μα, πρέπει να αντικαταστήσουμε το επάρατο κράτος της Δεξιάς. Και αυτό πέρασε μέσα στο μεδούλι των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, σε άλλες εποχές βέβαια του '80 κ.λπ.. Αυτή ήταν, αγαπητοί συνάδελφοι, η αιτιολογική βάση: Το κράτος της Δεξιάς να το αντικαταστήσουν μ' ένα πράσινο κράτος. Αυτή ήταν η λογική. Και βεβαίως, όταν είδαν ότι το πράγμα δεν πήγαινε άλλο, όταν είδαν ότι οι δημοσιονομικές αντοχές είχαν εξαντληθεί πλέον από αυτό το ελληνικό δημόσιο, που όλοι το βλέπουν ως αγγελάδα και πρέπει να το αρμέξουν, τότε είπαν να προχωρήσουμε στο ΑΣΕΠ. Καλώς! Καλώς, εάν το ίδιο το ΠΑΣΟΚ δεν καταστρατηγούσε το ΑΣΕΠ.

Άρα, λοιπόν, να μην θεωρούν τους εαυτούς τους ως τιμητές και κήνορες των πάντων. Ας κάνουν και μία μικρή αυτοκριτική για τους ίδιους. Καλό θα τους κάνει.

Ερχόμαστε στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας. Και η καταστράτηγηση του ΑΣΕΠ βεβαίως συνεχίζεται, διότι το σπάταλο, φαύλο, γραφειοκρατικό, οικογενειοκρατικό κράτος θα πρέπει να συνεχιστεί. Και η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει και αυτή να καταστρατηγεί το ΑΣΕΠ με δύο μεθόδους, με δύο πρακτικές. Πρακτική πρώτη: Νομοθετικές ρυθμίσεις με βούλα Υπουργών, προκειμένου ΔΕΚΟ και διάφοροι άλλοι φορείς να εξαιρούνται του ΑΣΕΠ. Θα σας αναφέρω χαρακτηριστικά, έχω σταχυολογήσει κάποιες ΔΕΚΟ που είναι εκτός ΑΣΕΠ. Ακούστε: Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα, Εταιρεία Τουριστικής Ανάπτυξης, Αγροτουριστική Α.Ε., Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης, Οργανισμός Διαχείρισης Υλικού, Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία, Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, Οργανισμός Προώθησης Εξαγωγών. Και μπορώ να συνεχίσω για πέντε λεπτά ακόμα, απαριθμώντας ΔΕΚΟ που είναι εκτός συστήματος πρόσληψης ΑΣΕΠ.

Δεύτερη πρακτική που χρησιμοποιείται κατά κόρον τώρα από τη Νέα Δημοκρατία είναι ο μηχανισμός της υψηλής μοριοδότη-

σης μέσω του κριτηρίου της εμπειρίας. Λέμε δηλαδή στους νέους ανθρώπους, δεν κάνουμε διαγωνισμούς για να σας μονιμοποιούμε, αλλά εφαρμόζουμε την πλαγία οδό, δηλαδή αρκεστείτε σ' ένα STAGE, αρκεστείτε σε μία σύμβαση έργου, αρκεστείτε σε μία σύμβαση μερικής απασχόλησης, γίνετε συμβασιούχοι, καλό θα σας κάνει, διότι σ' ένα μεταγενέστερο στάδιο, λόγω της εμπειρίας που θα έχετε αποκτήσει θα πάρετε υψηλότερη μοριοδότηση που μπορεί να φθάσει μέχρι και το 50%. Και το ερώτημα είναι: Πώς θα αποκτήσουν εμπειρία παιδιά, τα οποία δεν θέλουν να σηκώσουν καμμία κομματική σημαία; Δεν έχουν βρε αδελφέ, «μπάρμπα στην Κορώνη», τέλος πάντων. Δεν θέλουν να τρέχουν στις πλατείες και να το παίζουν χειροκροτητές. Θέλουν, με βάση τα πτυχία τους, την αξία τους, τα προσόντα τους, να διοριστούν, αν πρέπει να διοριστούν. Πώς αυτά τα παιδιά θα αποκτήσουν αυτό το κριτήριο της πολυπόθητης εμπειρίας;

Ακούστε τι λέει ο κ. Βέης, ο οποίος είναι ο πρόεδρος αυτής της ανεξάρτητης αρχής, του ΑΣΕΠ. Αναγιγνώσκω την άποψή του: «Η εμπειρία δεν μπορεί να λειτουργεί ως τυπικό προσόν διορισμού, ειδικά μάλλον όταν είναι πλασματική». Το λέει ξεκάθαρα ο άνθρωπος.

Βρήκατε τώρα μία φάμπρικα, ένα κόλπο, ένα γαλάζιο κόλπο, προκειμένου να διορίζετε τους δικούς σας. Όταν γίνονται, λοιπόν, διαγωνισμοί για πρόσληψη μόνιμου προσωπικού μέσω ΑΣΕΠ, βεβαίως, έρχεται ο άλλος με την προϋπηρεσία, με την εμπειρία, με τα πενταπλάσια μόρια και βεβαίως, αυτός τελικά και θα προσληφθεί. Άρα, λοιπόν, 100% έχουμε καταστρατήγηση του ΑΣΕΠ διά του γαλάζιου αυτού κόλπου, διά της πλαγίας γαλάζιας οδού.

Θα μου αντιτείνει τώρα κάποιος: Μα, αυτά που λέτε δεν ισχύουν, διότι αυτές οι συμβάσεις γίνονται μέσω ΑΣΕΠ. Ουδέν ψευδέστερον. Δεν γίνονται μέσω ΑΣΕΠ. Είναι τυπικός και μόνο ο έλεγχος του ΑΣΕΠ. Και βεβαίως, έχω μπροστά μου τι έχει πει στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» –δεν θα το κατονομάσω, δεν χρειάζεται– ένα στέλεχος του ΑΣΕΠ, που ο άνθρωπος είπε την πλήρη αλήθεια για το θέμα για το οποίο μιλάμε. Σας διαβάζω τι είπε: «Θα έπρεπε να υπάρχουν, όχι ένα, αλλά δέκα ΑΣΕΠ, για να κατοχυρωθεί ένας ουσιαστικός έλεγχος στις εκατοντάδες προκηρύξεις ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου, που εκδίδονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα». Και συνεχίζει ο άνθρωπος «Λόγω έλλειψης προσωπικού του ΑΣΕΠ, το βάρος των αρμόδιων ελεγκτικών μηχανισμών πέφτει, όπως είναι λογικό στις διαδικασίες πρόσληψης μόνιμου προσωπικού». Τα άλλα δηλαδή δεν τα ελέγχει το ΑΣΕΠ. Δεν μπορεί να τα ελέγξει το ΑΣΕΠ.

Άρα, λοιπόν, τι κάνει η Κυβέρνηση; Χρησιμοποιεί το κύρος του ΑΣΕΠ. Περί αυτού πρόκειται. Λέει δηλαδή, υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ και ουσιαστικά δεν υπάρχει κανένας έλεγχος του ΑΣΕΠ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχομαι σ' ένα άλλο ζήτημα πάρα πολύ σημαντικό για μας. Κύριε Υπουργέ, υπάρχει ψηφισθείσα διάταξη –την έχετε ψηφίσει– περί εντοπιότητας. Και εγώ σας ερωτώ, είναι συνταγματικό κατ' αρχάς αυτό το κριτήριο περί εντοπιότητας;

Γιατί δηλαδή ένα παιδί που έχει όλα τα προσόντα από τα Τρίκαλα, δεν μπορεί να έλθει να δουλέψει στη Λάρισα;

Να σας πω, όμως, τι γίνεται με αυτή την περιβόητη εντοπιότητα, για να λέμε τα πράγματα όπως είναι και έχουν ως εξής: Πρέπει οι δήμαρχοι, οι οποίοι έχουν κομματικό χρίσμα, να δημιουργήσουν τη δική τους πελατεία σε τοπικό επίπεδο. Διότι αυτή την πελατεία που θα δημιουργήσει ο «χ» δήμαρχος, ο κεχρισμένος από ένα κόμμα σ' ένα τοπικό επίπεδο, στη συνέχεια θα τη μεταφέρει στο κόμμα που του έδωσε το χρίσμα. Περί αυτού πρόκειται. Και διατηρούμε αυτό το φαύλο καθεστώς της εντοπιότητας. Όχι υπό την πίεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, υπό την πίεση του κεντρικού πελατειακού μηχανισμού.

Και βεβαίως, φτάσαμε στο εξής τραγικό φαινόμενο, κύριε Ζώη. Και αναφέρομαι προσωπικά σε σας και θα σας πω γιατί. Φθάσαμε στο σημείο, συνάδελφε Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας να γίνει η χειρίστη μορφή «Μαυρογιαλούρου» –εδώ θα δικαιώσω τον κ. Παπουτσή– διότι απευθύνθηκε –άκουσον-άκουσον– στα παιδιά τα έρμαια που είναι ανασφάλιστα στα STAGE και τους λέει «θα πρέπει να μονιμοποιηθείτε». Έτσι ακρι-

βώς το είπε, κύριοι συνάδελφοι. Έκανε και επίσημη ερώτηση προς το Υπουργείο. Και ζητάω να τοποθετηθεί ο κ. Ζώης τώρα. Έδωσε απάντηση ο κ. Ζώης στο συνάδελφό του της Νέας Δημοκρατίας, ότι «αυτά που λέτε, αγαπητέ συνάδελφε, δεν μπορούν να γίνουν για τον απλούστατο λόγο ότι είναι αντισυνταγματικά». Ο άλλος, όμως, συνεχίζει.

Άρα, η Κυβέρνηση με υπευθυνότητα λέει ότι το Σύνταγμα απαγορεύει κ.λπ. και ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο πεζοδρόμιο φωνάζει για να θηρεύσει ψήφους. Αυτό πράγματι είναι τακτική «Μαυρογιαλούρου», κύριε Υφυπουργέ, και θα πρέπει να τοποθετηθείτε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, θα αντιπαρέλθω βεβαίως τους χαρακτηρισμούς που χρησιμοποίησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ στη Βουλή για συναδέλφους και θα διευκρινίσω ότι είναι προφανές δικαίωμα κάθε Κοινοβουλευτικού να ερωτά την Κυβέρνηση για να λαμβάνει υπεύθυνες απαντήσεις. Χαίρομαι, γιατί τουλάχιστον στο άλλο μισό σκέλος της τοποθέτησης του κ. Ροντούλη αποκαταστάθηκε το αυτονόητο, ότι η Κυβέρνηση έδωσε την απάντηση μέσα στα όρια που καθορίζει το Σύνταγμα και ο νόμος. Και κατά τούτο νομίζω ότι ακυρώνεται η προσπάθεια που έκανε -γιατί έτσι φάνηκε- φαντάζομαι απ' όλους σας στην Αίθουσα αυτή- να δημιουργήσει την εντύπωση ότι η Κυβέρνηση ψηφοθηρεί ή προσπαθεί να εκμαυλίσει τους νέους ανθρώπους πάνω σε μία προσπάθεια, η οποία δεν έχει καμμία άλλη στόχευση, παρά να δώσει προώθηση και επαγγελματική εμπειρία σε όσους εντάσσονται σ' αυτά τα προγράμματα του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να διευκρινίσω το λόγο της εδώ παρουσίας μου, για να μη δημιουργώ ανησυχίες στον κ. Παπουτσή, ο οποίος απόρρησε εμμέσως για την παρουσία δύο Υπουργών στην Αίθουσα και του συναδέλφου του Υφυπουργού κ. Ζώη, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Ο λόγος της παρουσίας μου είναι να πω δυο κουβέντες για το άρθρο 16 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, το οποίο θεωρώ ότι είναι ένα άρθρο ιδιαίτερα σημαντικό και θα εξηγήσω αμέσως μετά γιατί.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να ξεκινήσω με κάτι λίγο διαφορετικό. Γίνεται διαχρονικά, αλλά ιδιαίτερα σήμερα στην Αίθουσα της Βουλής, μεγάλος λόγος για τον καημένο τον «Μαυρογιαλούρο». Και μάλιστα ο λόγος γίνεται αρνητικός, μ' ένα αρνητικό πρόσημο. Και ένθεν κακείθεν αποστέλλεται ως ύβρις η παρομοίωση προς τον «Μαυρογιαλούρο».

Είναι προφανές ότι την ταϊνιά, όσοι το λένε, δεν την έχουν δει. Ο «Μαυρογιαλούρος», θα μου επιτρέψετε να σας πω, εάν καλώς ενθυμούμαι, είναι μια ιδιαίτερα συμπαθής και έντιμη μορφή, η οποία ευρισκόμενη προ του χάους, το οποίο η πολιτική του προκάλεσε και παραπτήθη και αυτομουντζώθη επανειλημμένως. Και είναι κρίμα που αυτή η υγιής παράδοση του αυτομουντζώματος εγκατελείφθη στο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Αυτός ίσως τον οποίο θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ να σας αναφέρει, είναι ο «Θανασάκης ο πολιτευόμενος», του ίδιου σκηνοθέτη, του οποίου ο Βύρων Πάλλης στο γνωστό έργο, Κωνσταντάρas στο άλλο, διεκρίνετο για τη μεγαλαυχία, για την καυχησιολογία, για την πρόβλεψη επερχόμενου εκλογικού θριάμβου κάθε φορά, τον οποίο κατόπιν και μετά την αποτυχία, επλήρωνε ο Μελέτης, ο Ντίνος Ηλιόπουλος, ήτοι ο ελληνικός λαός. «Θανασάκης ο πολιτευόμενος» λοιπόν. Αυτό είναι το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ.

Έρχομαι τώρα επί της ουσίας. Το άρθρο 16 του ισχύοντος νομοσχεδίου είναι μια πάρα πολύ σημαντική κυβερνητική πρωτοβουλία και θα μου επιτρέψετε να παρακαλέσω να τύχει της στήριξης από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Και γι' αυτό μιλώ επί της αρχής, πριν τοποθετηθούν οι εισηγητές στα άρθρα.

Αποτελεί υλοποίηση της συνταγματικής επιταγής, αγαπητέ συ-

νάδελφε, κύριε Ροντούλη, το άρθρο 101 παράγραφος 4 του Συντάγματος που ψηφίσατε και εσείς και που το ΠΑΣΟΚ με την απουσία του τότε από τη διαδικασία αυτή, έβαλε σε κίνδυνο. Το άρθρο 101 παράγραφος 4 του Συντάγματος είναι μια διάταξη η οποία επιβάλλει στον Έλληνα νομοθέτη και στη διοίκηση, όταν δρα κανονιστικά, να λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα των νησιωτικών και των απομονωμένων ορεινών περιοχών. Είναι μια διάταξη η οποία επιβάλλει να λαμβάνουμε πρόνοιες τέτοιες, ώστε να επαναφέρουν τουλάχιστον σε νομοθετικό και σε κανονιστικό επίπεδο τη συνέχεια της ελληνικής επικράτειας, όταν αυτή η συνέχεια δεν μπορεί να είναι γεωγραφικός όρος, να δρα έτσι ο νομοθέτης, ώστε να αποκαθιστά την αδικία της γεωγραφικής ασυνέχειας.

Το άρθρο 16, λοιπόν, είναι η πρώτη σημαντική πρωτοβουλία σε υλοποίηση της επιταγής του συνταγματικού νομοθέτη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς το στηρίζουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και τι λέει; Λέει τι θα πρέπει να γίνει όταν μεν υπάρχουν διαδικασίες κατά το άρθρο 17 του ν.2190/1994, του νόμου που προβλέπει και το ΑΣΕΠ ή κατά το άρθρο 18 επίσης του ν.2190/1994. Στη μεν πρώτη περίπτωση να υπάρχει μοριοδότηση με 30%, τριάντα μόρια στα εκατό, μοριοδότηση, οφείλω να πω, ιδιαίτερα σημαντική αν λάβετε υπόψη σας ότι σ' αυτό τον πίνακα ένα διδακτορικό έχει τέσσερα μόλις μόρια, ένας μεταπτυχιακός τίτλος έχει δύο μόρια και εδώ μιλάμε για τριάντα μόρια. Και από την άλλη, όταν υπάρχει η διαδικασία του άρθρου 18 να υπάρχει απόλυτη πρόταξη. Αυτό είναι απόλυτη ανάγκη για τις απομονωμένες περιοχές που μνημονεύονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Γιατί η μέχρι τώρα εμπειρία δείχνει ότι δεν πληρώνονται οι θέσεις. Γίνονται οι διαγωνισμοί, ανακηρύσσονται οι επιτυχόντες, αλλά οι επιτυχόντες ποτέ δεν καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές με αποτέλεσμα η δημόσια διοίκηση και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας στις περιοχές αυτές να έχει τέτοια κενά που να εμποδίζεται να λειτουργήσει.

Έχουμε, λοιπόν, μια παρέμβαση που έχει δύο διαφορετικές κατευθύνσεις και οι δύο εξαιρετικά επωφελείς. Το πρώτο είναι να αντιμετωπίζεται η γεωγραφική ασυνέχεια και τα προβλήματα στην απασχόληση, που δημιουργεί η γεωγραφική ασυνέχεια και το άλλο είναι να στελεχώνεται η δημόσια διοίκηση και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας σ' αυτές τις απομονωμένες περιοχές της χώρας, στις περιοχές αυτές που τα κενά έχουν πολλαπλή σημασία, δημιουργούν πολλαπλά προβλήματα. Παραδείγματος χάριν ένα κενό ενός γιατρού ή ένα κενό νοσηλευτών -και υπάρχουν πάρα πολλά- στο νοσοκομείο της ιδιαίτερης εκλογικής μου περιφέρειας της Κέρκυρας, δεν είναι το ίδιο μ' ένα κενό γιατρού ή νοσηλεύτη στην Αθήνα, στην ευρύτερη Αττική. Διότι στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής ή στη Θεσσαλονίκη ή στις μεγάλες περιφέρειες, υπάρχει η δυνατότητα της επιλογής. Μπορεί ο ασθενής να πάει σ' ένα άλλο νοσοκομείο, μπορεί η έκτακτη ανάγκη να καλυφθεί από έναν άλλο μηχανισμό. Όμως, στις απομονωμένες περιοχές δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Το κενό, λοιπόν, έχει πολλαπλασιαστική επίζημία επιρροή στην ποιότητα ζωής των πολιτών.

Παρακαλώ θερμά για το άρθρο 16 του νομοσχεδίου, το οποίο φέρνει η Κυβέρνηση, έχει έννοια και έχει ουσία να ψηφιστεί ομοφώνως, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Ευχαριστώ θερμά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και

άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Στην απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 ως και 12, Κεφάλαιο Α΄ του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.20΄ λύεται η συνε-

δρίαση για σήμερα Πέμπτη 27 Αυγούστου 2009 και ώρα 18.00΄, με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

